Vannområde Glomma Sør – elfiskeundersøkelser 2023-2026

Ole-Håkon Heier, NJFF Østfold, 2026

Innhold

Innledning 5
Material og metoder 6
Klimatiske forhold 6
Om kartene 7
Bekkene og resultatene 8
Buerelva til Rokkevannet bekkefelt 002-4184-R: Halden, Rakkestad, Sarpsborg 8
Vassdragsbeskrivelse 8
Elfiskestasjoner 9
Aktuelle tiltak 11
Dalebekken - Vidnesåa 002-4149-R: Skiptvet 11
Vassdragsbeskrivelse 11
Elfiskestasjoner 12
Aktuelle tiltak 13
Dypetjernbekken (Elv til Elnessjøen) 002-4128-R: Rakkestad 14
Vassdragsbeskrivelse 14
Elfiskestasjoner 16
Aktuelle tiltak 16
Utførte tiltak 16
Dørja 002-4848-R: Rakkestad 17
Vassdragsbeskrivelse 17
Elfiskestasjoner 18
Aktuelle tiltak 21
Dørja Bekkefelt 002-4851-R: Indre Østfold, Rakkestad 22
Vassdragsbeskrivelse 22
Elfiskestasjoner 26
Aktuelle tiltak 37
Elv fra Stiklatjern til dam ved Stikla pukkverk 002-4205-R: Indre Østfold 38
Vassdragsbeskrivelse 38
Elfiskestasjoner 38
Aktuelle tiltak 38
Frønebekken 002-4115-R: Rakkestad 38
Vassdragsbeskrivelse 38
Elfiskestasjoner 38

Aktuelle tiltak 38
Frønebekken bekkefelt 002-4118-R: Marker, Rakkestad 38
Vassdragsbeskrivelse 38
Elfiskestasjoner 38
Aktuelle tiltak 39
Frønesjøen bekkefelt 002-4117-R: Marker, Rakkestad 39
Vassdragsbeskrivelse 39
Elfiskestasjoner 39
Aktuelle tiltak 39
Hoelsbekken 002-4150-R: Skiptvet 40
Vassdragsbeskrivelse 40
Elfiskestasjoner 42
Aktuelle tiltak 51
Kløsa bekkefelt 002-4846-R: Rakkestad 53
Vassdragsbeskrivelse 53
Elfiskestasjoner 55
Aktuelle tiltak 55
Kolbjørnsviksjøen bekkefelt 002-3482-R: Aremark, Marker, Rakkestad 55
Vassdragsbeskrivelse 55
Elfiskestasjoner 55
Aktuelle tiltak 55
Langevann og Fjellaområdet i Rakkestad 002-4118-R: Rakkestad 55
Vassdragsbeskrivelse 55
Elfiskestasjoner 55
Aktuelle tiltak 55
Levernesbekken 002-3336-R: Rakkestad 56
Vassdragsbeskrivelse 56
Elfiskestasjoner 59
Aktuelle tiltak 68
Hera nord for Ramstad, Lite påvirka bekker til 002-4210-R: Indre Østfold 68
Vassdragsbeskrivelse 68
Elfiskestasjoner 69
Aktuelle tiltak 69
Nakkimbekken 002-4844-R: Rakkestad 69
Vassdragsbeskrivelse 69
Kort beskrivelse av hovedløpet fra nederst og opp til Kløsa 70

Elfiskestasjoner 70
Aktuelle tiltak 73
Nakkimbekken bekkefelt 002-4847-R: Rakkestad 74
Vassdragsbeskrivelse 74
Elfiskestasjoner 78
Aktuelle tiltak 86
Rakkestadelva sidebekker 002-3450-R: Rakkestad 87
Vassdragsbeskrivelse 87
Elfiskestasjoner 90
Aktuelle tiltak 96
Sandvannsbekken 002-4121-R: Rakkestad 96
Vassdragsbeskrivelse 96
Elfiskestasjoner 96
Aktuelle tiltak 96
Stiklatjern bekkefelt 002-4207-R: Indre Østfold 96
Vassdragsbeskrivelse 96
Elfiskestasjoner 96
Aktuelle tiltak 96
Ågårdselva bekkefelt 002-4353-R: Sarpsborg 97
Vassdragsbeskrivelse 97
Elfiskestasjoner 99
Aktuelle tiltak 103
Referanser 104
Personlige opplysninger 104

Innledning

Innlandsbekkene har stått litt i skyggen av sjøørretbekker og de store vassdragene de siste tiårene. De er imidlertid like viktige elementer for biologisk mangfold som bekker med sjøørret og laks.

De fleste innlandsbekkene er mer eller mindre påvirket av menneskelige aktiviteter. Eksempler på dette er landbruk, skogbruk, veianlegg, avløpsvann, menneskeskapt forsuring, utbygginger av forskjellige slag etc.

Forfatteren har gjennom mange år hørt utallige personer uttale at de brukte å fiske i sin lokale bekk i sine yngre dager, men at det nok er dødt nå. Gledelig nok viser det seg at det langt fra er tilfelle, selv om det mange steder også stemmer. Det er for en stor del svært lite dokumentasjon på forekomsten av fisk i bekker, og i alle fall ikke om vi går tilbake til 1950-60-70-tallet. Mesteparten av det som er dokumentert er fra vann og tjern. Det er derfor viktig å dokumentere fiskeforekomstene i bekkene så snart som mulig, slik at vi kan begynne å ta hensyn til disse, og forhåpentligvis også bedre forholdene for fisken i mange bekker.

Med denne rapporten forsøker vi å samle all informasjon om forekomsten av fisk i alle bekker og mindre elver i vannområdet. Først og fremst beskrives elfiske gjennomført for vannområdet i 2023-2026, men i tillegg nevnes også ytterligere elfiskeundersøkelser og eventuelle personlige opplysninger mottatt.

Figur 1 Ørekyte og bekkeniøye fra Krosbybekken i Rakkestad (foto: OHH).

Material og metoder

Elektrofisket i direkte forbindelse med denne rapporten ble utført med et Terik Technology GeOmega FE4 apparat. Spenningen på apparatet stilles inn etter forholdene i hver bekk.

Første gangs kartlegging av bekkestrekninger gjøres i tre ledd:

1. Grundige undersøkelser av bekkens nedbørfelt og løp på kart og flyfoto. Det legges inn stasjoner på alle strekninger med potensiell vannføring de fleste år, og med mulige hindringer mellom hver stasjon.
2. Fysisk besøk på den enkelte stasjon, der forholdene undersøkes i felt.
3. Elektrofiske der dette anses aktuelt. Da påvisning av fisk er første prioritet, går vi som regel kun over strekningen en gang ved første besøk. Det gir et minimumsestimat for tetthet.

Lengden på strekningene ble stort sett målt på kart etter gjennomført elfiske (vi hadde imidlertid også med målehjul til bruk dersom vi ønsket å beregne tetthet av ørret mer nøyaktig) og gjennomsnittlig bredde anslått. Anslaget på bredde er basert på middelvannføring. Avvik fra dette står i så fall angitt spesifikt under hver bekk.

All fisk ble oppbevart i plastbøtter/kar inntil strekningen var ferdig overfisket, eller gjenutsatt ganske umiddelbart. Vi har batteridrevne luftere for å sikre god oksygenmetning i vannet. Fisken ble fortrinnsvis gjenutsatt i øvre del av det overfiskede strekket.

Der vi har målt pH har dette blitt gjort med et Multi 3510 IDS med elektrode WTW Sentix 940.

Vi har bilder liggende for hver stasjon.

Klimatiske forhold

Det er verdt å kommentere de klimatiske forholdene i grove trekk for de siste årene før og under undersøkelsene, som et viktig bakteppe for undersøkelsene.

Vinteren **2020-2021** var svært kald og tørr i 4 uker i januar-februar, i tillegg hadde vi en tørr vår og en svært tørr periode som startet i midten av august og varte til midten av september. Det var derfor utfordrende forhold for yngel dette året.

Vinteren **2021-2022** var nok ganske gjennomsnittlig. Våren ble imidlertid tørr i april og ut i mai, og det kom flere tørkeperioder utover sommeren og høsten. Flere mindre bekker ble helt tørre utover i slutten av august, og tørken vedvarte nesten hele september. Fra slutten av september kom regnet i stadig økende grad, og slutten av oktober og begynnelsen av november medførte flom i de fleste vassdrag. Det bør derfor ha ligget godt til rette for gyting senhøsten 2022.

Vinteren **2022-2023** var også relativt gjennomsnittlig. Det kom en svært kald periode i desember, men rundt jul slo være om, og det var flere perioder med flom i januar og februar. Perioden mars-april var relativt tørr, men det ble en stor flom helt mot slutten av april. Deretter kom det svært lite nedbør de kommende ukene, slik at vårt elfiske i begynnelsen av juni ble gjennomført under en tørkeperiode. De bekkene som var tørre under vår befaring, er nok tørre en eller flere ganger de fleste år, og kan dermed ikke forventes å holde fisk.

Vinteren **2023-2024** var svært variert. I slutten av august ble det satt nedbørsrekorder på ett døgn i Indre Østfold, Marker og Rakkestad, og det ble svært stor vannføring i alle mindre vassdrag. Mange mindre bekker i de tre kommunene hadde derfor mindre ungfisk/fisk enn normalt i de mindre bekkene under elfisket våren 2024. Det ble relativt kaldt allerede i slutten av oktober, men et stort

snøfall med påfølgende regn ga flom i bekkene i starten av november. Fra midten av november ble det kaldere og fra starten av desember til rundt 20. januar var det vekselvis svært kaldt, og store snøfall. Fra 20. januar ble det langt mildere og vekselvis snø, mye regn og noen kaldere kortere perioder. I mai 2024 var det tørke i bekkene. Sommeren og den første delen av høsten 2024 var imidlertid relativt våt og gunstig for fisken i bekkene. Det kom en tørr periode fra 20. oktober til 20. november

Vinteren **2024-2025** var av det mildere slaget, der kortere kuldeperioder vekslet med regn og snø. I april og til ut i mai ble det stadig tørrere, og de minste bekkene gikk nok tørre før regnet igjen kom i siste halvdel av mai.

Fra juni 2025 til og med medio mai 2026: Det var tørke i mai 2025, men deretter fine forhold i juni-desember. Deretter kom en svært kald periode 20.12.-10.2.26. Våren kom tidlig, i siste halvdel av februar, og kraftig nedbørsmengder første til en svært stor flom 15.3. Deretter var det en normal vår, med lite, men nok, nedbør.

Om kartene

Alle bakgrunnskartene er hentet fra ©norgeskart.no eller ©norgeibilder.no.

På kartene som viser hele bekken/nedbørfeltet er fargekodingen som følger:

Blå: Åpent bekkeløp med sannsynlig helårsvannføring

Grønn: Åpent bekkeløp. Sannsynligvis for lite vann til at fisk kan overleve hele året. Bekkeløpet kan likevel ha betydning for fisk deler av året, og bidrar med vann til hovedløpet.

Rød: Lukkede bekkeløp.

Oransje: Kulverter/bruer under veier/bygninger o.l.

På kartene som viser stasjonene er fargekodingen som følger, dersom ikke annet er angitt under kartet:

Grønn: Åpent bekkeløp.

Blå: Elfisket strekk.

Rød: Lukkede bekkeløp.

Oransje: Kulverter/bruer under veier/bygninger o.l.

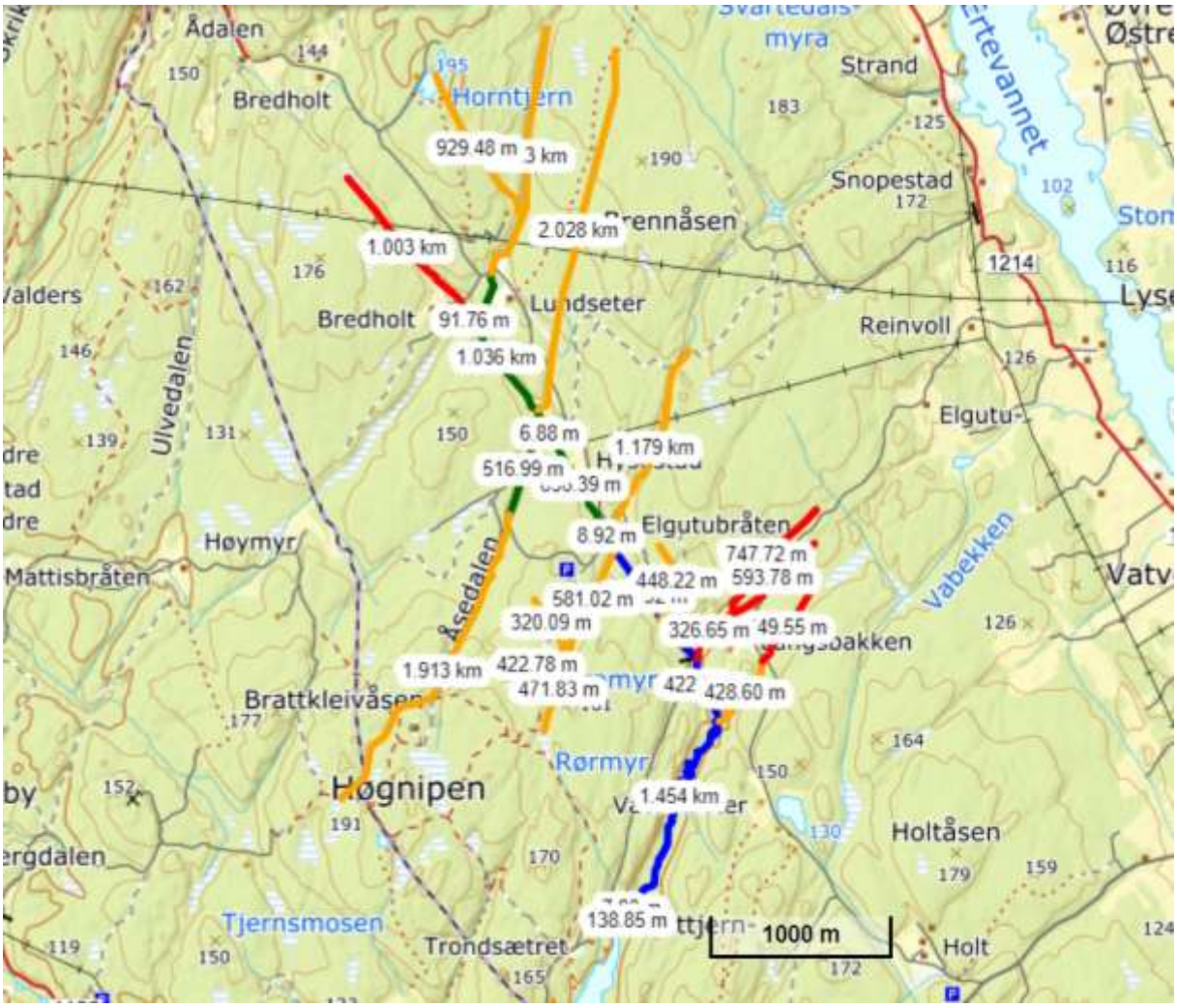
Bekkene og resultatene

I det følgende tar vi for oss alle bekkestrekninger vi har befart og elfisket, både som direkte oppdrag for vannområde Glomma Sør og i andre sammenhenger i vannområdet. Bekkene er sortert i hht. nedbørfelt i Vann-nett. I tillegg angis mer presist lokalnavn om aktuelt, og kommunene bekker ligger i.

Buerelva til Rokkevannet bekkefelt 002-4184-R: Halden, Rakkestad, Sarpsborg

Vassdragsbeskrivelse

Innløpsbekk nord til Langen

Figur 2 Oversiktskart innløpsbekk nord til Langen

Bekken renner fra Bredholt ned i Langen fra nord. Fra Langen går bekken i skog bare ca. 140 meter opp fra Langen før den krysses av en driftevei for skogsdrift (ca. 8 meter, bør befares!). Deretter fortsetter bekken i skogsterreng ca. 1850 meter opp til det ene jordet på Langsbakken (Langsbakkenveien 272) der den krysses av en traktorkryssing (ca. 6 meter, ikke befart). Bare 30 meter lengre opp krysses bekken av Langsbakkenveien (ca. 6 meter, betongbru, ikke hinder).

Herfra fortsetter veien rundt 790 meter opp til Langsbakken veien vest for Elgutubråten (Langsbakkenveien 301), der den går gjennom et stålrør (ca. 6 meter, ikke hinder). Her er det beiter både sør og nord for veien. Det er plantet svartor i bekkekanten våren 2025.

Fra denne kryssingen fortsetter bekken videre rundt 635 meter opp til den går under Bredholtveien (7 meter, ikke befart) vest for Hysestad (Bredholtveien 911 og 913). De øvre 300 meterne av bekken går her i landbruksområder. Herfra fortsetter bekken rundt 1035 meter til den krysser under Bredholtveien (ca. 6 meter, ikke befart) nordvest for Lundseter (Bredholtveien 823). Her skifter bekken navn til Lundsbekken og den har sine kilder nordøst for Horntjernåsen drøyt 2100 meter lengre opp.

Total lengde på hele bekken er dermed rundt 6600 meter.

I tillegg tilkommer flere sideløp (fra nederst til øverst):

- Langsbakken sør. Mot nord. Ca. 500 meter. Går tørr de fleste år.
- Langsbakken nord. Mot nord. Drøyt 700 meter. Går tørr de fleste år.
- Åsen vest for Langsbakken. Mot nord. Drøyt 500 meter. Går tørr de fleste år.
- Reierbrudalen-Rørmyr. Mot sør. Ca. 1200 meter. Går tørr de fleste år.
- Elgutubråten sidebekk. Mot nord. Ca. 1400 meter. Går tørr de fleste år.
- Åsedalen. Mot sør. Ca. 2400 meter.
- Brennåsen. Mot nord. Ca 1900 meter.
- Bredholt. Mot nordvest. Ca. 850 meter. Går tørr de fleste år.

Oppsummering: Det er ikke påvist fisk i midtre deler av bekkefeltet i nyere tid, men det var sannsynligvis fisk der tidligere. Mest sannsynlige årsaker til at denne forsvant er forsuringen på 1970-tallet og fremover, men det kan også ha vært utslipp fra landbruk. Fisk i Langen kan vandre opp i bekken, men vi har ikke undersøkt de nedre knappe 2000 meterne av bekken.

Elfiskestasjoner

Langsbakken-Elgutubråten

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Lene Sørlie Heier 22-7-2023. Tre strekninger ble elfisket. Vannføringen var relativt lav, og vannet humusfarget, men med god sikt. Dyp ned til 0,8 meter i de større kulpene.

Figur 3 Elfiskestasjoner 2023

Strekning 1: Fra veikryssing Trondsætre og oppstrøms. Lengde = 45 meter, bredde = 1,5 meter, Areal = 67,5m2. Her var det ypperlig habitat for ørret. Det er litt urskogspreg over skogen oppstrøms veikryssingen. Kulvert er ikke hinder. Det ble ikke funnet fisk.

Strekning 2: Nedstrøms innløp Rørmyrbekken. Godt habitat for fisk. Lengde = 15 meter, bredde = 1 meter, Areal = 15 m2. Det ble ikke funnet fisk.

Strekning 3: Nedstrøms kulvert vest for Ilgutubråten under veien inn mot Reierbrudalen. Ypperlig habitat for fisk. Kulvert er ikke hinder. Lengde = 27 meter, bredde = 1 meter, areal = 27m2. Det ble ikke funnet fisk.

De to sidebekkene som kommer fra Rørmyr og fra nordøst forbi Elgutubråten går tørre de fleste år. Ludvig Akselsen, som leier Elgutubråten, husker at de fisket ørekyte i de fleste bekkene i området da han var liten for 50-60 år tilbake. Det ble observert både rumpetroll, frosk og libellelarver, men bekken ga visuelt inntrykk av å kunne være forsuret.

Det ble gjennomført en pH-måling på den øvre elfiskestasjonen i bekken på litt over middels vannføring den 16-11-23, da ble pH målt til 4,97.

Det har våren 2025 blitt lagt ut 4 paller med kalkgrus ved Ilgutubråten pluss noe gytegrus. I tillegg ble det plantet 70 svartor, donert av vannområde Glomma Sør.

Aktuelle tiltak

Ilgutubekken

- Bekken er svært påvirket av forsuring. Kalkgrus er lagt ut ved Elgutubråten i 2025, men det er fortsatt ikke kalket lengre opp. 15 tonn?
- Driftevei-kryssingen nederst ved Langen bør befares for å fastslå om dette er et vandringshinder.

Utførte tiltak

Ilgutubekken

- Det ble lagt ut 4000 kg kalkgrus i Elgutubekken i 2025.
- Det var manglende kantsone på Elgutubråten, men det ble plantet 70 svartor på bredden våren 2025.

Dalebekken - Vidnesåa 002-4149-R: Skiptvet

Vassdragsbeskrivelse

Vannforekomsten er drøyt 2 kilometer lang, men inkluderer en lang evje inn i Skiptvet-landet fra Glomma. I denne sammen hengen er det kun løpet fra utløpet i Vidnesåa rett nedstrøms Vidnesveien som er aktuell.

De nedre 160 meterne består av fosser og stryk og dype kulper, det største på størrelse med et lite tjern. Her fanget vi mort og ørret i 2026. Øverst på strekningen er det en demning, der vannet renner over (100% menneskeskapt hinder).

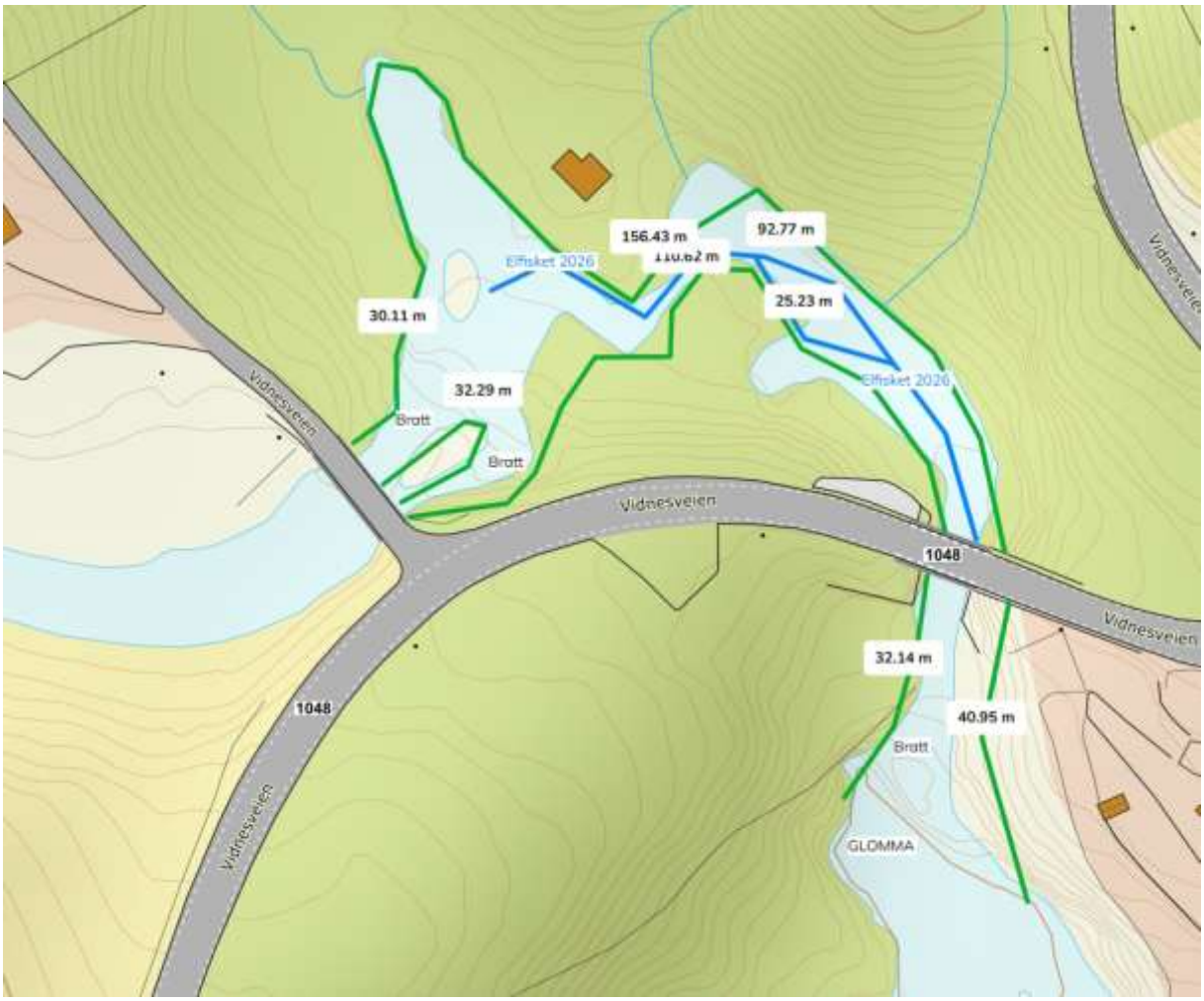
Fra demningen under sideveien mot nordvest fra Vidnesveien er Dalebekken en stilleflytende kanal 665 meter opp til den deler seg i to (Krossa), og blir til vannforekomstene Hoelsbekken fra nordøst og Haugsbekken fra nordvest.

Oppsummering: De nedre 160 meterne er viktige habitat for iallfall ørret, og sannsynligvis også flere arter (asp?). Ørretbestanden har dårlige gyte- og oppvekstforhold, da det sannsynligvis er lite gytegrus i området. I tillegg er videre vandring oppstrøms forhindret av en dam øverst på strekningen. Videre oppover er bekken/elva en stilleflytende og relativt dyp kanal.

Elfiskestasjoner

Hoelsbekken 500 meter nedstrøms Hoelsbekkdammen

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 22-4-26. Det var relativt lav vannføring i bekken/elva.

Figur 4 Elfiske 2026. Omriss av elve/bekkeløpet med grønt.

Under sideveien mot nordvest fra Vidnesveien er det en demning. Over går en bru. Demningen er et 100 % menneskeskapt vandringshinder. Fossene nedstrøms er ikke vandringshindre. Det er fosser, dype kulper (2 meter+), og strykområder ned til bekker/elva går under Vidnesveien (bru, ikke hinder). Bunnsubstratet er primært grov stein og fjell. Vi så ikke grus eller sandbunn. Bekken/elva var fra 3 til 25 meter bred.

Nedstrøms Vidnesveien faller elva/bekken 5 meter ned til Glomma. Glomma kan gå opp og ned flere meter som følge av flommer, så dette er sannsynligvis ikke å regne som noe stort hinder for fisk. Det er ikke usannsynlig at asp kan bruke disse delene av bekken/elva til gyting på de rette forholdene.

Elfisket ble gjennomført sporadisk, der det var mulig, fra Vidnesvei-brua og opp til nedre del av strykene nedstrøms sideveien til Vidnesveien. Vi fanget en mort på 150-200 gram og tre ørreter på 13-40 cm lengde (anslått). Det skal ha blitt fanget ørret på 2 kilo+ i området tidligere.

Aktuelle tiltak

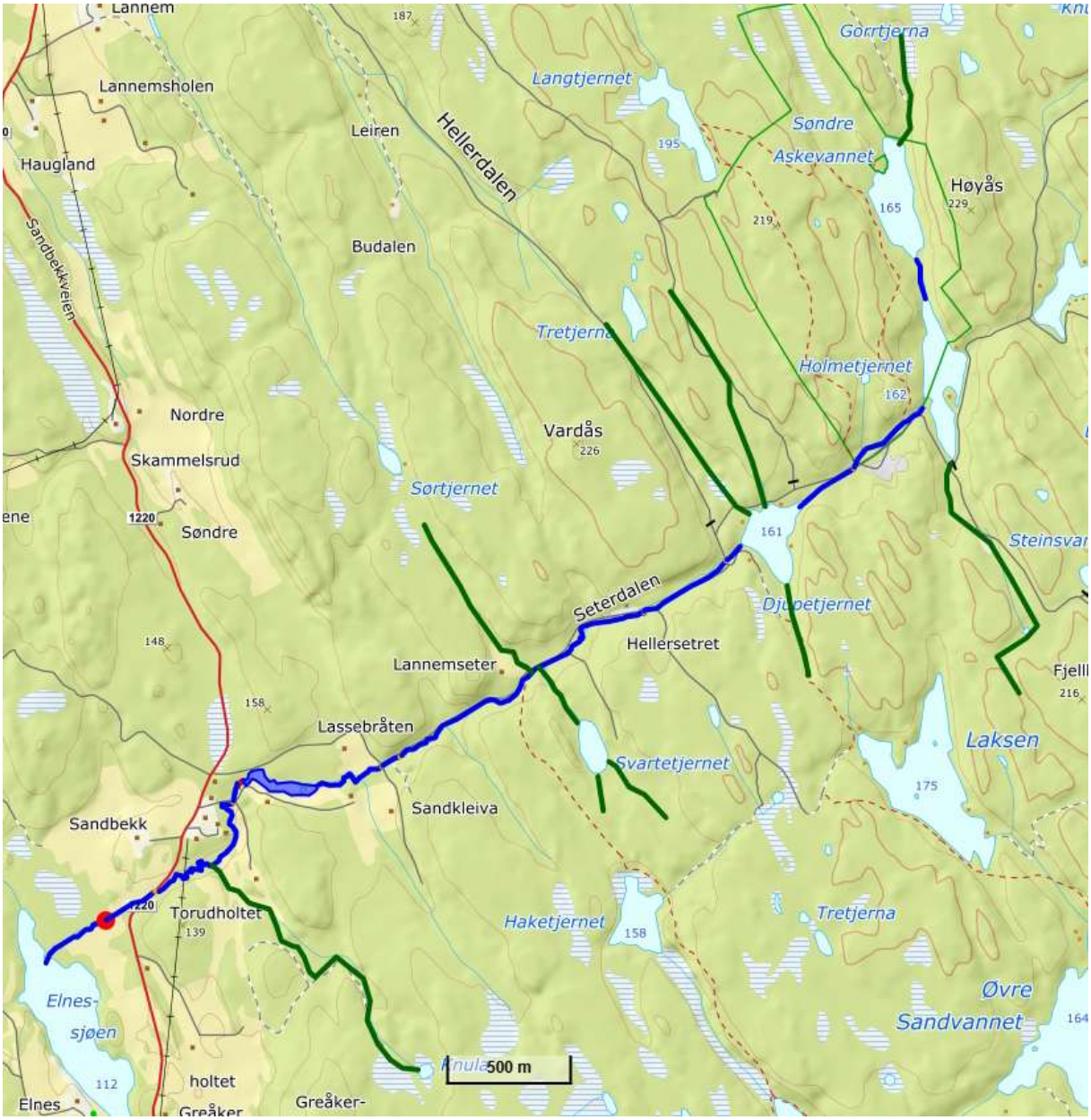
- Elvestrekningen mellom bruene nederst i Dalebekken og nederst mot Glomma kan ha betydning som gyteområde for asp. Dette bør undersøkes mer nøye. Da kan det også gjøres tiltak for å bedre forholdene for denne arten, som kun har en tynn bestand i Glomma nedstrøms Vamma.

- Det mangler, iallfall ut fra hva vi kunne se, gytegrus for ørret på elvestrekningen mellom bruene nederst i Dalebekken. For det første kan dette være et aktuelt gyteområde for ørret i Glomma (der det er en tynn bestand av storvokst ørret), men også den lokale bestanden trenger gytesubstrat. Utlegging av gytegrus er aktuelt.
- Dammen under brua til sideveien fra Vidnesveien i nedre del av Dalebekken hindrer videre vandring oppstrøms. Ørret kan vandre langt under gyting (og det kan for så vidt også en rekke andre arter, ikke minst asp og ål). Det er attraktive områder for gytende ørret (og også asp) oppe ved Krossa og Åmotspølen i Haugsbekken. Fjerning eller ombygging av dammen eller bygging av en vandringsvei for fisk er aktuelle løsninger.

Dypetjernbekken (Elv til Elnessjøen) 002-4128-R: Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Dypetjern-Møllebekken

Figur 5 Oversiktskart Dypetjern-Møllebekken

Dypetjernbekken renner ut i Elnessjøen. Herfra går den cirka 310 meter før det er et naturlig vandringshinder – en foss der vannet renner skrått på fjell, med en knapp meters høyde. Deretter går bekken videre ca. 230 meter opp til fylkesvei 1220 (Sandbekkveien), der den går gjennom to plastrør lagt rundt 2020, det ene lagt noe høyere enn det andre (ca. 17 meter, ikke hinder).

Herfra går bekken ca. 730 meter videre opp til Torudholtveien, der den krysses av en tømmerbru (7 meter, ikke hinder). Fra denne brua går bekken via Sandbekk mølle, der det er flere mindre dammer, og en stor øverst på rundt 95 meter. Den store dammen er det absolutt vandringshinder.

Oppstrøms dammen er det et kunstig oppdemt tjern med et areal på rundt 12 dekar (Mølledammen). Bekken renner inn i dammens østre ende og går 320 meter opp til Hivannsveien (ca. 7 meter, betongrør, delvis hinder). Etter ytterligere kun 80 meter krysses bekken av en stikkvei fra Hivannsveien (9 meter, betongrør, delvis hinder).

Herfra går bekken langs Hivannsveien ca. 1230 meter før den krysser under veien til å gå på nordsiden (5 meter, trebru, ikke hinder). Herfra går bekken videre ca. 390 meter opp til en ny kryssing under Hivannsveien (5 meter, dykket rør med liten diameter, delvis hinder). Etter ytterligere 75 meter kommer bekken ut av Dypetjernet.

Dypetjernet er rundt 44 dekar. Dypetjernbekken renner inn i nordøstenden av tjernet, og går herfra ca. 265 meter før den igjen går under Hivannsveien (6 meter, rør, ikke hinder). Herfra går bekken ca. 370 meter opp til utløpet fra Holmetjern.

Holmetjernet er rundt 58 dekar. Bekken renner inn i nordenden av Holmetjernet, og kommer fra Søndre Askevann gjennom en ca. 160 meter lang bekk. Søndre Askevann er rundt 57 dekar.

De største sidebekkene til Dypetjernbekken er i rekkefølge fra nederst til øverst):

- Torudholtet-Knula, ca. 1400 meter.
- Lannemseter-Sørtjernmyra, ca 750 meter. Denne blir svært sur ved nedbør og snøsmelting.
- Svarttjern, ca. 600 meter pluss Svarttjern og en liten sidebekk. Etter at kalking startet i Svarttjern er bekken i bekken langt bedre.
- Nåleputa-Laksen, ca. 950 meter. Denne blir svært sur ved nedbør og snøsmelting.
- 2xinnløp til Dypetjern fra nord, begge ca. 950 meter.
- Holmetjern innløp sør/Hvalpetjern, ca. 1150 meter.

Av disse er det kun nedre del av Torudholtet-Knula som har årssikker vannføring.

Oppsummering: Oppstrøms Sandbekk Mølle (der fossen/dammen er 100% vandringshinder), har vi funnet ørret, gjedde og bekkeniøye i bekkens hovedløp. Det finnes i tillegg karuss og mort i vassdraget f.o.m. Holmetjern og ned.

I Søndre Askevann kjenner vi til at det finnes abbor, gjedde og mort.

Nedstrøms Sandbekk Mølle har vi fanget ørret, gjedde, bekkeniøye, mort og abbor. Fisken fra Elnessjøen kan vandre noen hundre meter opp i bekken før den når en foss med glatte svaberg med en knapp meters høyde og et par meters lengde. Denne er nok et absolutt vandringshinder for arter som brasme, flire, laue m.fl.

Sidebekkene er av liten betydning for fisk. Svarttjern har abbor og ørret.

Elfiskestasjoner

Ole-Håkon Heier har elfisket store deler av vassdraget for Midtre Degernes grunneierlag i 2010, 2021, 2022, 2023, 2024 og 2025. Ørret har blitt flyttet til vann innenfor grunneierlagets grenser.

Aktuelle tiltak

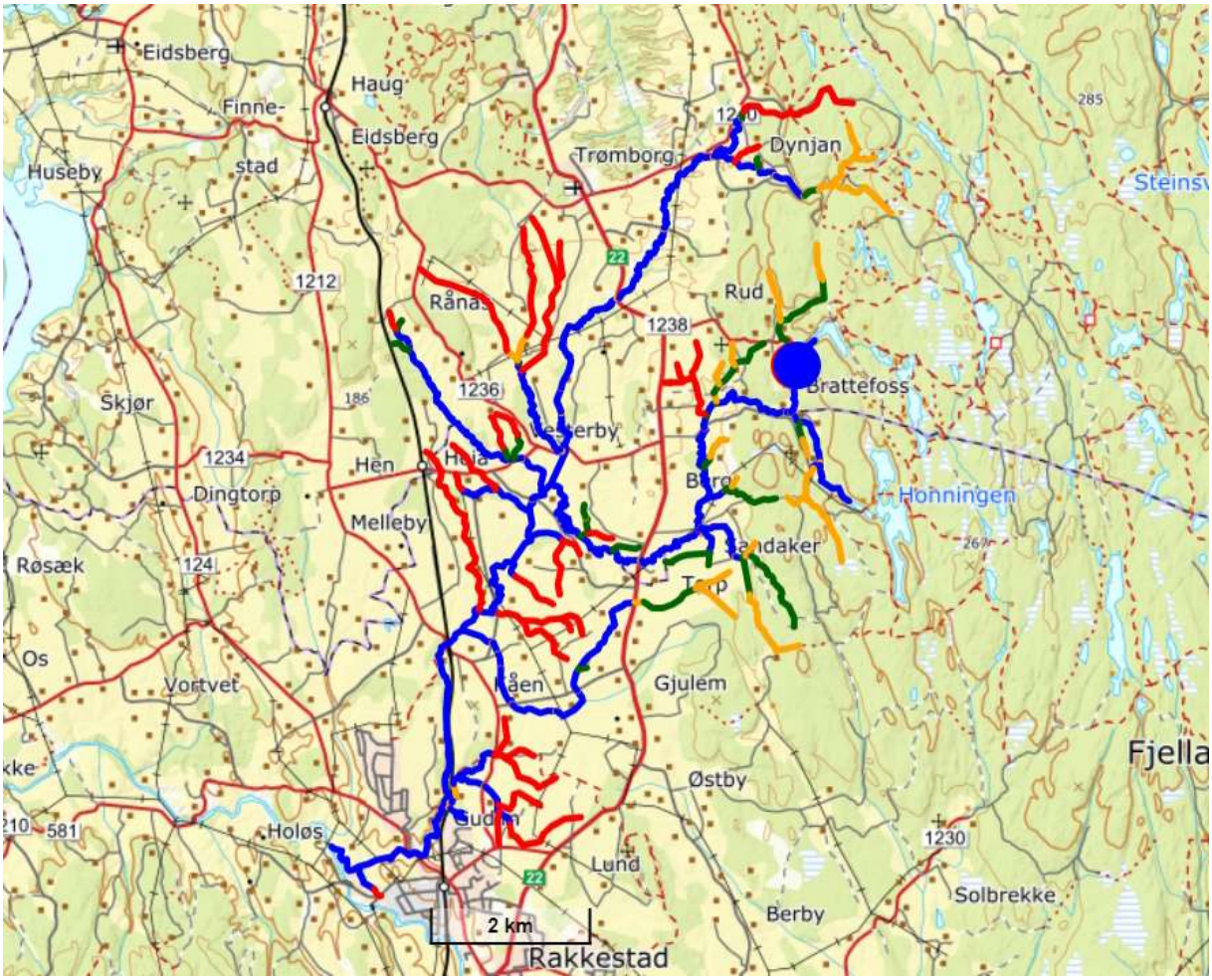
- Midtre Degernes grunneierlag arbeider med å bedre forholdene for fisk i vassdraget, herunder fysiske tiltak og tiltak mot forsuring.
- Bygge terskler inn i kulverter x 2 ved Sandkleiva.
- Legge ut gytegrus noen plasser øverst på Lannemseter-strekket.
- Lage terskler med gytegrus x3 ved Laksenveien.
- Mer stein i løpet ved Svarttjern, Sandkleiva (stein fra Sølvskuttseter).

Utførte tiltak

- Dypetjernbekken inkl. Møllebekken har fått utlagt følgende mengder kalkgrus: 2021: 1800 kg, 2022: 1200 kg, 2023: 900 kg. 2025: 500 kg. Sum: 4400 kg.
- Utførte fysiske tiltak: Terskler: April 2025: Lagt ut noe stein i løpet ved utløpet fra Svarttjern. April 2026: Lagt ut mer stein ved utløpet fra Svarttjern, pluss ved Laksenveien.

Dørja 002-4848-R: Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Figur 6 Oversiktskart Dørja

Dørjas hovedløp renner ut i Rakkestadelva ved Søndre Holøs. Herfra går den ca. 1385 meter til den krysses av fylkesvei 124 (Eidsbergveien) (ca. 14 meter, bru, ikke hinder). Videre går den ca. 3100 meter opp til Kåen mølle. Det er flere stryk/fossestrekninger på veien.

Ved Kåen Mølle er det først en foss (naturlig delvis hinder), deretter krysses elva av Kåenveien (kommunal) og jernbanen (Banenor) (sannsynligvis ikke hindre). Alt på en ca. 65 meter lang strekning. Ca. 960 meter lengre opp krysses Dørja av Hammerstadveien (ca. 8 meter, bru, ikke hinder). Ca. 1880 meter lengre opp krysser Kåtorpveien Dørja (kommunal, to rør, ca. 11 meter, ikke vandringshinder 2023). Nedstrøms Kåtorpveien elfisket vi i 2023 ørekyte, bekkeniøye og trepigget stingsild.

Etter 2630 meter kommer bekken til noen bratte stryk ved en dam på toppen (20-25 meters lengde), ved Trømborgveien 1048 (ikke befart). Herfra går bekken ca. 475 meter videre før den når noen nye bratte stryk, og de nye (2021) kulvertene under Trømborgveien (riksvei, ca. 25 meter, 100% vandringshinder, elfiske 2025).

Fra riksveien fortsetter det som nå er en stor bekk i en skogkløft ca. 1115 meter, opp til den renner under Sandakerveien (ca. 7 meter, ikke hinder, elfisket 2025, funn av ørret og ørekyt).

Fra Sandakerveien fortsetter bekkeløpet ca. 1900 meter, for det meste i en skogkløft, inntil den går under Glørudveien (ca. 10 meter, ikke befart). Herfra går den videre ca. 1540 meter til den går under en boligvei til Glørudveien 165 (privat, ca. 8 meter). Omtrent midt på denne strekningen er det ganske store fossefall ved Karlstad (ikke befart). Deretter er det kun 125 meter inntil den passerer neste boligvei, til Glørudveien 175 (privat, ca. 7 meter, ikke befart)

Deretter går den åpent ca. 740 meter før den er lagt i rør ca. 40 meter under et jorde (privat, ikke befart). Så går den 65 meter, før den igjen er lukket 8 meter under et jorde (privat, ikke befart). Herfra går bekken i skog ca. 595 opp til utløpet fra Honningen.

Totalt er dermed hovedløpet cirka 16765 meter langt. Sidebekkene er en egen vannforekomst, se neste kapittel.

Kai Tønsberg (pers. medd. 2023) rapporterer at det finnes ørret i hele Dørjas løp, med de tetteste bestandene i de øvre delene. Han sier videre at ørekyte kun finnes nedstrøms fossen nedenfor Karlstad, og at det også var kreps nedstrøms denne fossen tidligere. Det skal være mort i Dørja i alle fall opp til Kåen.

Oppsummering: Vi har ennå ikke kartlagt hele hovedløpet, men ut fra det vi har funnet så langt og opplysninger fra Tønsberg (2023) og andre, kan vi fastslå at det er ørret i hele vassdraget.

Vi har funnet ørekyt helt opp til Sandaker, og denne skal i flg. Tønsberg gå opp til fossene ved Karlstad.

Vi fant både bekkeniøye og trepigget stingsild ved Kåtorpveien, men har så langt ikke funnet disse på stasjoner høyere opp. Bekkeniøye fant vi også i nedre del av Vesterbybekken (se Dørja bekkefelt), som er enda noe lengre opp i Dørja. Det tyder på at disse artene ikke går lengre opp i vassdraget enn til Trømborgveien 1048 eller riksvei 22.

Vi har ikke elfisket nedstrøms Kåen mølle, da elva begynner å bli relativt stor her.

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i vassdraget.

Dørja Kåtorpveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Figur 7 Elfisket strekk 2023

Vi fisket nedstrøms kulvertene under Kåtorpveien, inkludert begge kulvertene. Overfisket strekning hadde en lengde på 52 meter, en bredde på ca. 2,5 meter, dermed et areal på ca. 130 m2. Siktedypet var omtrent en meter. Den nedre delen av strekket hadde grus/sandbunn, den øvre noe mer mudderbunn, men fast å gå på. Kulvertene var svært godt lagt, og utgjorde ikke noe hinder.

Det ble fanget store mengder med ørekyte og bekkeniøye. Det var såpass mye at vi ikke gjorde noe forsøk på å telle. I tillegg fanget vi en trepigget stingsild.

Dørja riksvei 22

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier, Maria Bislingen og Elin Helena Wyller Engqvist 30-4-2025.

Figur 8 Elfisket strekk 2025

Vannføringen var relativt lav. Vannet var noe humusfarget og blakket. Den nedre delen av strekket hadde grus/sandbunn, den øvre noe mer mudderbunn, men fast å gå på.

Oppstrøms riksveien var elva stilleflytende. På den nedre delen mot riksveien besto bunnen av pukk og stein, videre oppover var det mudder/humusbunn ispedd store steiner.

Nedstrøms riksveien var elva rasktflytende med stryk på fjell/steinbunn. Det var for kraftig strøm til å gå mye mer enn den helt øvre delen mot veien.

pH ble målt til 6,7.

Vi fant 10+ ørekyte oppstrøms riksveien. Nedstrøms riksveien fanget vi ingen fisk, men vi fikk heller ikke gått særlig mye.

Det ble lagt to nye kulverter under veien så sent som i 2021. Disse er overhodet ikke lagt med hensyn på fiskevandring. Det er nå umulig for fisk å vandre oppstrøms gjennom rørene.

Svein Erik Skjørtvedt (pers. medd. 2025) kunne fortelle at det tidligere var en steinbru på stedet. Da passerte både fisk og vilt under veien. Siden det ble lagt rør under veien har han plukket opp både ihjelkjørt mink, oter, og bever i forbindelse med kryssingen, da dyrene nå må over selve veien.

Her må rør erstattes med bru snarest.

Dørja Sandakerveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 30-4-2025.

Figur 9 Elfisket strekk 2025

Det var relativt lav vannføring, og humusfarget vann, med siktedypet ned mot en meter. Nedstrøms veien lå en stor kulp, som sannsynligvis var 1,5 meter+. Vi fikk elfisket fra starten på denne kulpen og under brua og noen meter oppstrøms, deretter ble bunnen for løs/mudrete. Det var stein/grov grus i forbindelse med brua. Brua var ikke noe hinder.

pH ble målt til 6,3.

Vi fanget 50+ ørekyte og i tillegg en ørret (anslått 2-åring).

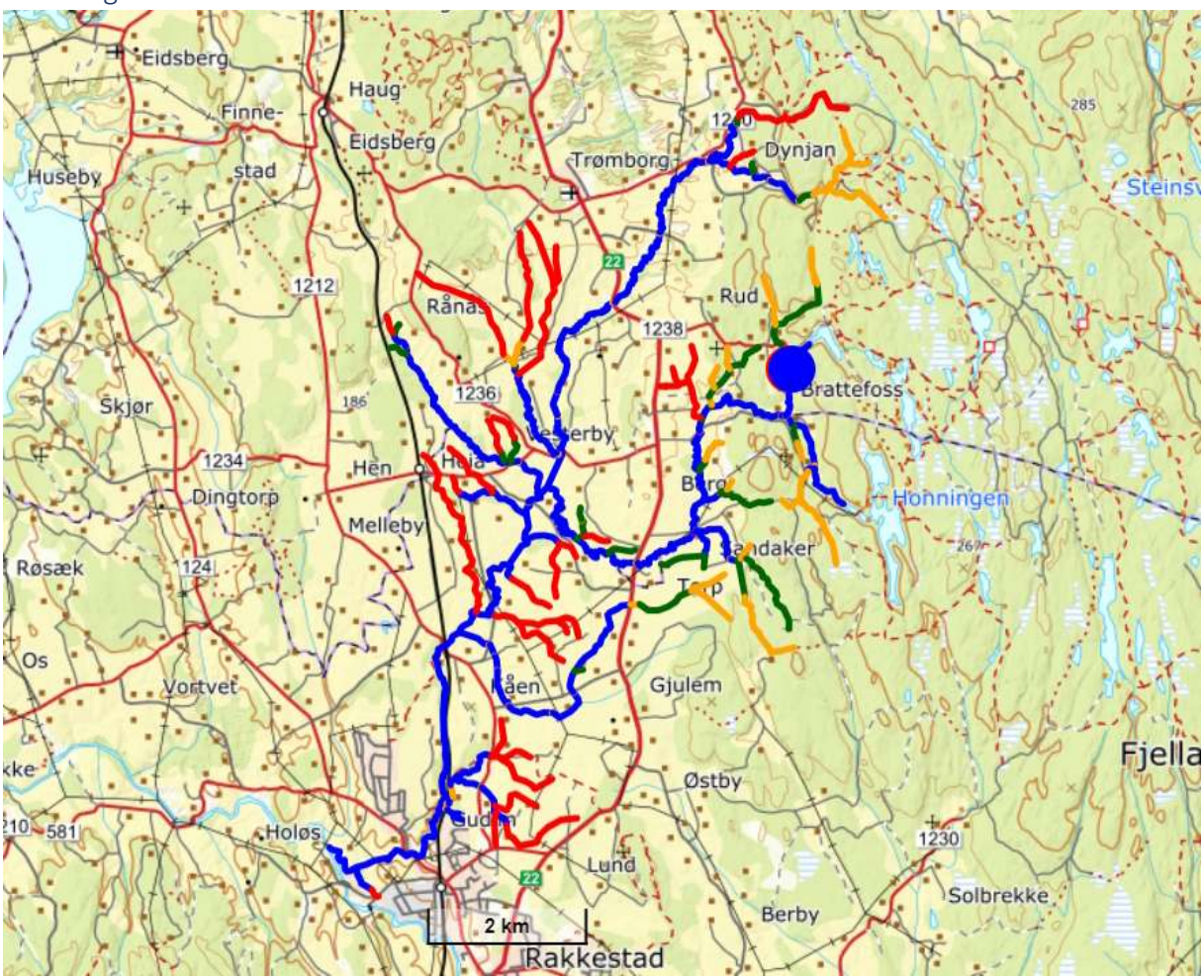
Aktuelle tiltak

Dørja

- Bekken/elva er svært påvirket av avrenning fra landbruksdrift, både gjennom økt transport av slam og store og raske vannstandssvingninger.
- Kulverten under riksvei 22 er et vandringshinder, både for fisk og vilt, og må snarest erstattes med bru.
- Det er manglende kantsone en rekke plasser, spesielt langs de midtre delene av elva.
- Elfiske for å avklare utbredelsen av fiskearter i vassdragets øvre deler, sammen med bedre kartlegging av hindre og aktuelle tiltak.

Dørja Bekkefelt 002-4851-R: Indre Østfold, Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Figur 10 Oversiktskart

Bekkene beskrives i rekkefølge fra utløpet av Rakkestadelva og opp til Honningen.

Liensbekken

Går mot øst fra jernbanen ca. 125 meter før den deler seg i et søndre og et nordre løp. Det ser ut til at bekkens nedre deler er lukket under både jernbanen og et jorde nedenfor og ned til Dørja (100 meter i luftlinje fra Dørja og til der bekken er åpen oppstrøms jernbanen).

Det søndre løpet er åpent ca. 360 meter før det går under Kåenveien, deretter åpent ca. 605 meter før det går under Johs. C. Liens gate. Det er tre sideløp som er lukket i denne øvre delen på hhv. ca. 1175, 730 og 410 meter.

Det nordre løpet går åpent videre ca. 670 meter før det kommer til Kåenveien. Herfra er bekken lukket med tre sideløp på minst ca. 985, 500 og 405 meter.

Oppsummering: Vi fant ikke fisk i noen av løpene. Sannsynligvis er rørleggingen i bekkens nedre del et 100% vandringshinder.

Kåensbekken

Går også mot øst. Foss naturlig absolutt vandringshinder ca. 355 meter oppstrøms Dørja. Nedstrøms hinderet fant vi både ørret og ørekyte. Går åpent blant jorder ca. 3965 meter, men med fem korte veikryssinger før den ender opp under Mysenveien/Trømborgveien (riksvei). Her er den lagt i rør 115 meter, før den igjen er åpen, men liten, i ca. 750 meter, og går over til ei grøft som deler seg i to (ca. 610 og 480 meter).

Oppsummering: Vi påviste både reproduserende ørret og forekomster av ørekyt i bekkens nedre deler. En foss er imidlertid et naturlig absolutt vandringshinder ca. 355 meter oppstrøms Dørja. Bekken er viktig som gytebekk for ørret i Dørja.

Melleby

Går mot vest/nord. Går deretter rett mot Heia i nord. Ender i noen dammer nede ved Dørja. Deretter lukket ca. 290 meter under jorder. Åpen ca. 750 meter før den igjen lukkes under jorder. Den er ca. 2400 meter totalt.

Oppsummering: Uaktuell for fisk.

Klipper

Går mot øst nord for Klipper. Kun de nederste 80 meterne er åpne. Minst ca. 1205, 700 og 435 meter bekk er lukket oppstrøms.

Oppsummering: Lite fall og kort bekkestrekning = lite aktuell for fisk.

Flatberg

Går mot øst. Først ca. 475 meter åpen i skog. Øvre løp på minst ca. 725 og 290 meter er lukket. Befarte de øvre 150 meterne den 10-5-23 (Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen), svært lite vann.

Oppsummering: Svært lite vann. Anses uaktuell for fisk.

Kåtorp

Går mot vest. De nedre ca. 1045 meterne er åpne. Lukkede sideløp på minst ca. 805 og 205 meter. Befarte de nedre 50 meterne den 10-5-23 (Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen), svært lite vann.

Oppsummering: **Svært lite vann. Anses uaktuell for fisk.**

Trippestad-Siggerud-Rånes

Går mot vest. Åpen helt opp til Bråtenes-Siggerud, totalt ca. 3375 meter. Et par åpne sideløp nede ved Heiaveien. Ellers en del delvis lukkede sideløp oppover på ca. 300-400 meters lengde. Kulvertene under Heiaveien (ca. 570 meter oppstrøms Dørja) er delvis vandringshinder for fisk. Vi fant trepigget stingsild og bekkeniøye nedstrøms hinderet.

Oppsummering: Bra med vann i bekken, og vi påviste både trepigget stingsild og bekkeniøye nedstrøms Heiaveien. Her er imidlertid kulverten et delvis hinder for videre vandring. Bekken har generelt lite fall langt opp, og er dermed lite aktuell som gytebekk for ørret.

Vesterbybekken

Dette er den desidert største sidebekken til Dørja, med en lengde på hele 9 kilometer på det meste.

Vesterbybekken Hovedløpet: Hovedløpet går ca. 420 meter som åpen bekk mot vest/nord før den får inn et sideløp fra vest (Brennemoen/Skukestad).

Deretter fortsetter løpet ca. 5750 meter mot nord, avbrutt av 6 veikryssinger. Den nedre av disse er Heiaveien, som ble elfisket i 2024 og der vi fanget bekkeniøye. Fylkeskommunen byttet brua under Heiaveien med et plastrør i november-desember 2024 (deretter ikke befart).

Neste bekkekryssing er to gårdsveier fra Sviuveien (ikke befart), og deretter Trømborgveien (ikke befart). Deretter kommer Skollerudveien, som ble elfisket i 2024 og der vi fanget ørekyte, og til slutt Nepleveien (ikke befart). Rett oppstrøms Nepleveien deler løpet seg i to ved Åsgårdveien. I dette området var det svært ufremkommelig nede i bekkeløpet, pga. hogst.

Hovedløpet fortsetter åpent ca. 775 meter før det går under en sidevei fra Åsgårdsveien. Det er minst to naturlige vandringshindre på den øvre delen av denne strekningen, men for øvrig mye bra habitat for ørret, noe som også ble påvist under elfiske i 2024. Fra kulverten under veien fortsetter bekken åpen i skog opp til en dam (0,65 dekar) med demning i enden, som også er et vandringshinder. På denne bekkestrekningen ble det likevel påvist ørret under elfiske i 2024. Hovedinnløpet kommer inn i dammens nordende, der vannet renner åpent i bekk – delvis i skogkant, delvis i skog i 570 meter opp til Dynjanveien. Her ble det også påvist ørret under elfiske i 2024.

Oppe ved Dynjanveien er bekken svært oppstykket i forbindelse med en snuplass/veidele og krysses av vei/sti hele 4 ganger på 130 meter. Vi har ikke befart dette området eller videre oppstrøms. Herfra går hovedløpet ytterligere 620 meter opp langs veien Elgfaret før den deler seg i flere mindre tilløpsbekker med lengder opptil 700 meter, inkludert et lite myrtjern, ved en sving sørover på veien. Det tilkommer iallfall tre mindre tilløpsbekker på 4-600 meter på strekningen mellom dammen og Elgfarets sving mot sør. vannet fra Trømborgfjella, med minst ca. 1740 meter bekkeløp.

Oppsummering: Ørreten trives i de øvre delene av Vesterbybekkens hovedløp, på tross av en iallfall to naturlige vandringshindre og minst to menneskeskapte hindringer. Grunnet ufremkommelig terreng og begrenset med tid har vi ikke fullt ut kartlagt ørretens utbredelse og alle vandringshindre i området. Vi fant imidlertid to menneskeskapte hindre som kan utbedres, og det ser også ut til være mangel på gytegrus i deler av bekken.

Det finnes ørekyte iallfall opp til Skollerudveien. På kartet ser det ikke ut til å være noen hindre opp til Nepleveien, så det er sannsynligvis i området fra Nepleveien og oppstrøms der det er noe som forhindrer ørekyt fra å leve der. Ørreten greier seg bra lengre opp, så det er verken vannmengde eller -kvalitet som er årsaken.

Det finnes bekkeniøye iallfall opp til Heiaveien. På kartet ser det ikke ut til å være noen hindringer opp til verken Trømborgveien eller Skolleborgveien, så teoretisk kan det være bekkeniøye helt opp dit.

Det trengs mer elfiske for å avklare mer presist utbredelsen til artene i vassdraget.

Vesterbybekken- Brennemoen/Skukestad: Fra bekkedelet ved Nepleveien-Åsgårdveien er løpet åpent ca. 35 meter før det går under Heiaveien (6 meter). Fylkeskommunen la om denne kryssingen i november-desember 2024 (deretter ikke befart).

Etter Heiaveien går bekkeløpet mot vest ca. 65 meter, og lukkes deretter under landbruksområder i 230 meter (her var norgeskart.no svært misvisende) (hinder, men vanskelig å si i hvilken grad).

Deretter er bekkeløpet åpent ca. 1320 meter. Vi befarte den nedre delen av dette strekket, og bekken har skåret seg dypt ned (inntil 4+ meter) i løsmassene. Det er flere lange, delvis lukkede sideløp øverst, på iallfall ca. 1845, 1780, 1735 og 870 meter.

Oppsummering: Fisk som lever i Vesterbybekkens nedre del og Dørja kan sannsynligvis benytte bekkens helt nedre deler før lukkingen (total lengde rundt 100 meter).

Vesterbybekken-Dammyrveien: Løpet går åpent ca. 890 meter fra bekkedelet ved Åsgårdveien-Nepleveien, dog med to traktorveikryssinger (ikke befart) og en gårdsvei (ikke hinder, men i dårlig stand), før det blir svært bratt de siste 60 meterne opp mot kulverten under Nepleveien. Øvre del av strekningen ble elfisket i 2024, men vi fant ikke fisk.

Kulverten er umulig å vandre opp gjennom (15 meter, 100% vandringshinder). Bekken fortsetter videre åpen i skog 470 meter opp i Trømborgfjella, med stort fall på slutten og en kulvert under Dammyrveien (ikke befart). Herfra fortsetter hovedløpet iallfall 1500 meter videre opp til et lite tjern, pluss at det tilkommer noen sidebekker på inn til 7-800 meter.

Oppsummering: Fisk kan benytte mer enn 800 meter bekkestrekning her, og det finnes ørret i hovedløpet oppstrøms der dette sideløpet kommer inn, og ørekyt er påvist nedstrøms. Men vi fant ikke fisk øverst på denne strekningen. Fisken kommer imidlertid ikke videre oppover.

Sandaker sør

Kommer fra sørøst ved Sandaker. Løpet er kun 18 meter langt før det går under Sandakerveien (6 meter) og deler seg i et søndre og et nordre løp.

Det søndre løpet er ca. 385 meter langt, før det deler seg i to løp på ca. 585 og ca. 150 meter.

Det nordre løpet er 730 meter langt og åpent før det krysser to ganger under en liten vei med ca. 125 meters avstand. Her kommer det inn sideløp fra sør på hhv. minst 1625 og 1105 meter.

Oppsummering: Det søndre løpet har ikke årssikker vannføring. Det nordre løpet går imidlertid sannsynligvis sjelden eller ikke tørt, men de nedre drøyt hundre meterne er fylt opp med takstein og murstein. Det er begrenset med fall, og lite grus. Deretter er løpet helt tettet igjen av hogstavfall. Bekken bør ryddes, og kan med litt innsats gjøres om til å ha litt betydning som gyte- og oppvekstområde for ørret i Dørja.

Sandaker nord

Kommer inn på østsiden nord for Sandaker og av beskjeden størrelse. Det er åpent ca. 250 meter før det går under en gårdsvei og mottar vann fra minst ca. 715 og 220 meter bekkeløp.

Oppsummering: Bekken er liten og har neppe årssikker vannføring. Den er uten betydning for fisk.

Filtvet

Kommer fra vest og nord. Det er kun ca. 50 meter åpent løp nederst, mens de øvrige tre sideløpene på ca. 1020, 350 og 240 meter for det meste er lukket, iallfall i nedre del.

Oppsummering: Ennå ikke undersøkt.

Borgås

Kommer fra nord. Kun 22 meter åpent bekkeløp, deretter ca. 105 meter lukket under et jorde. Oppstrøms dette er ca. 945 meter åpent bekkeløp, pluss mindre sidebekker på ca. 250-300 meter.

Oppsummering: Ennå ikke undersøkt.

Brattfoss

Kommer fra nord. Åpent ca. 930 meter opp til en ca. 45 meter lang lukking under et jorde nedenfor Brattfossveien/Hellebekk. Deretter er bekken åpen ca. 1165 meter videre opp til Lintjern. I tillegg tilkommer sidebekker på ca. 650 og 455 meter. Ett sideløp på ca. 200 meter kommer fra Brattefoss, der det finnes et damanlegg. Her kommer vannet fra Igletjern, Sagduplene og Langard. Det er dermed bra med vann i bekkeløpet.

Kai Tønsberg (2023) bodde der på 1980-tallet og fisket 100-vis av ørret som ble flyttet opp i Igletjern. Største som ble fanget var på 2,4 kg, men har hørt om ørret på over 3 kg.

Oppsummering: Ennå ikke undersøkt.

Søndre Klemma

Går av på vestsiden og rett sør. 117 meter åpen bekk, før den er lagt i rør under Søndre Klemma. Mottar vann fra 1360 meter bekkeløp fra sør pluss sideløp

Oppsummering: Ennå ikke undersøkt.

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i vassdraget.

Liensbekken søndre løp

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

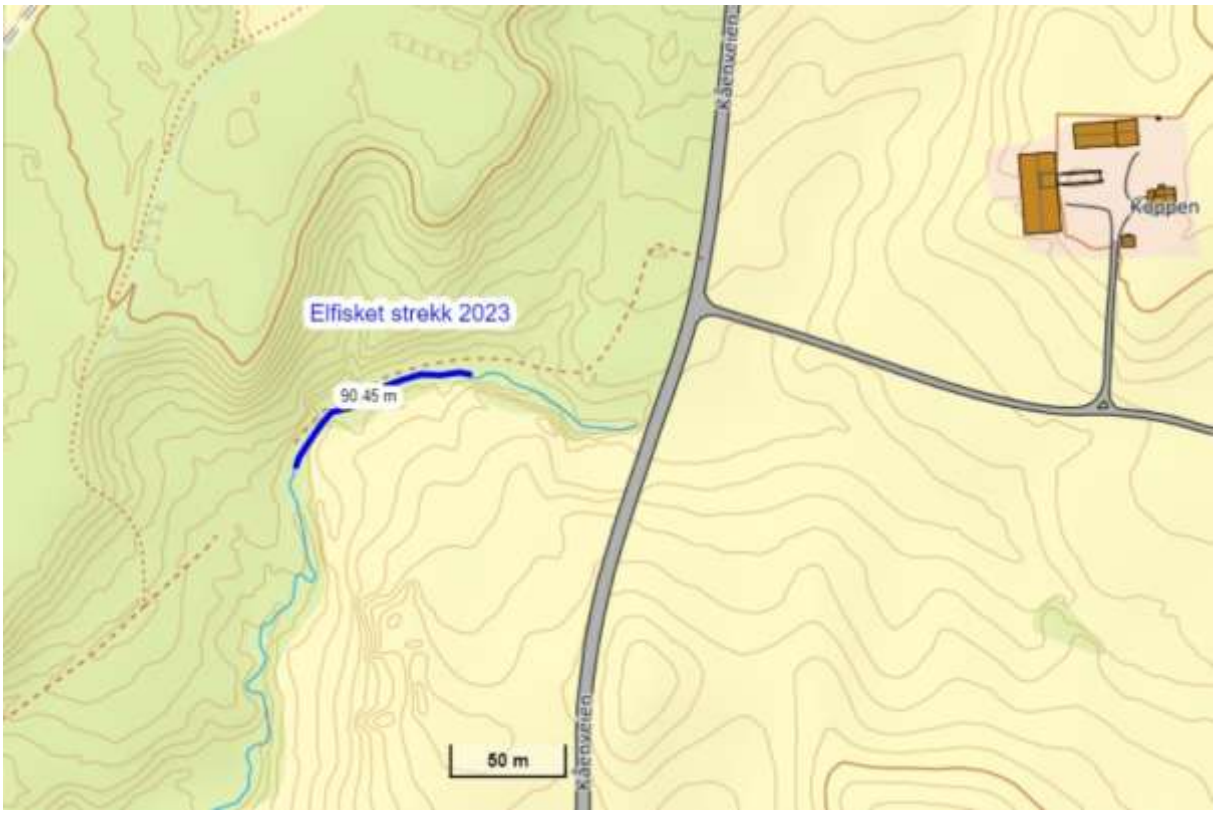

Figur 11 Elfiske 2023

Overfisket strekning hadde en lengde på 78 meter, en bredde på ca. 0,5 meter, og dermed et areal på ca. 39 m2. Det var klart vann, og bunnen besto av grus, stein og noe mudder. Det var bra kantsoner langs bekken. Vi fant ingen fisk, men derimot en liten salamander nedstrøms veien.

Liensbekken nordre løp

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Figur 12 Elfiske 2023

Overfisket strekning hadde en lengde på 90 meter, en bredde på ca. 0,4 meter, og dermed et areal på ca. 36 m2. Det var klart vann, og bunnen besto for en stor del av mudder med en del stein. Strekningen gikk i sin helhet i skogen. Bekken fortsatte i rør fra Kåenveien og videre oppstrøms. Vi fant ingen fisk.

Kåensbekken Gjulemveien vest

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

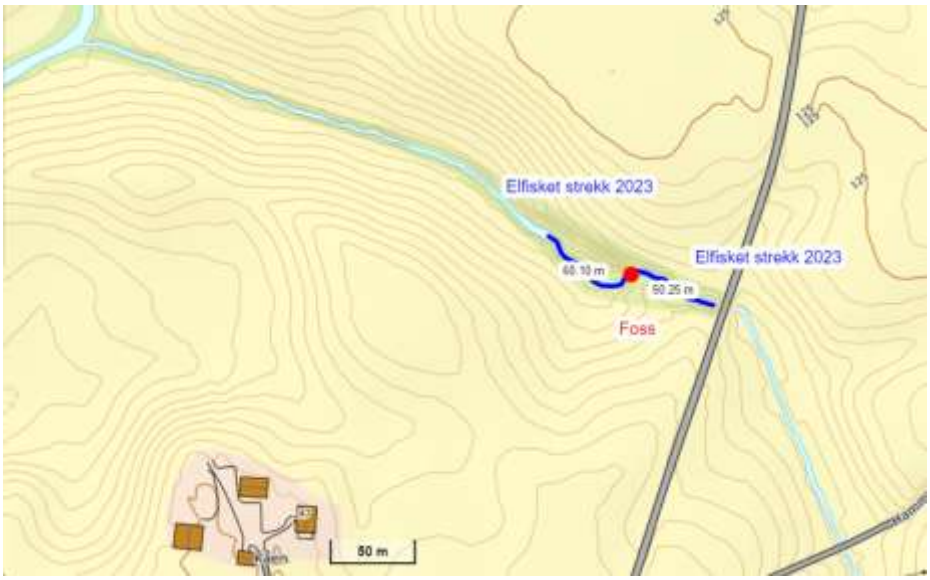

Figur 13 Elfiske 2023

Overfisket strekning hadde en lengde på 63 meter, en bredde på ca. 1,5 meter, og dermed et areal på ca. 94,5 m2. Det var klart vann, og bunnen besto av stein, fjell, svært grov grus, og mudder. Det var bra kantsoner langs bekken på det overfiskede strekket, men svært lite høyere vegetasjon både nedstrøms strekningen og oppstrøms Gjulemveien. Vi fant ingen fisk.

Kåensbekken nedre del

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Det ble fisket to strekk, nedstrøms og oppstrøms en 4 meter høy foss: et naturlig og definitivt vandringshinder for fisk.

Figur 14 Elfiske 2023

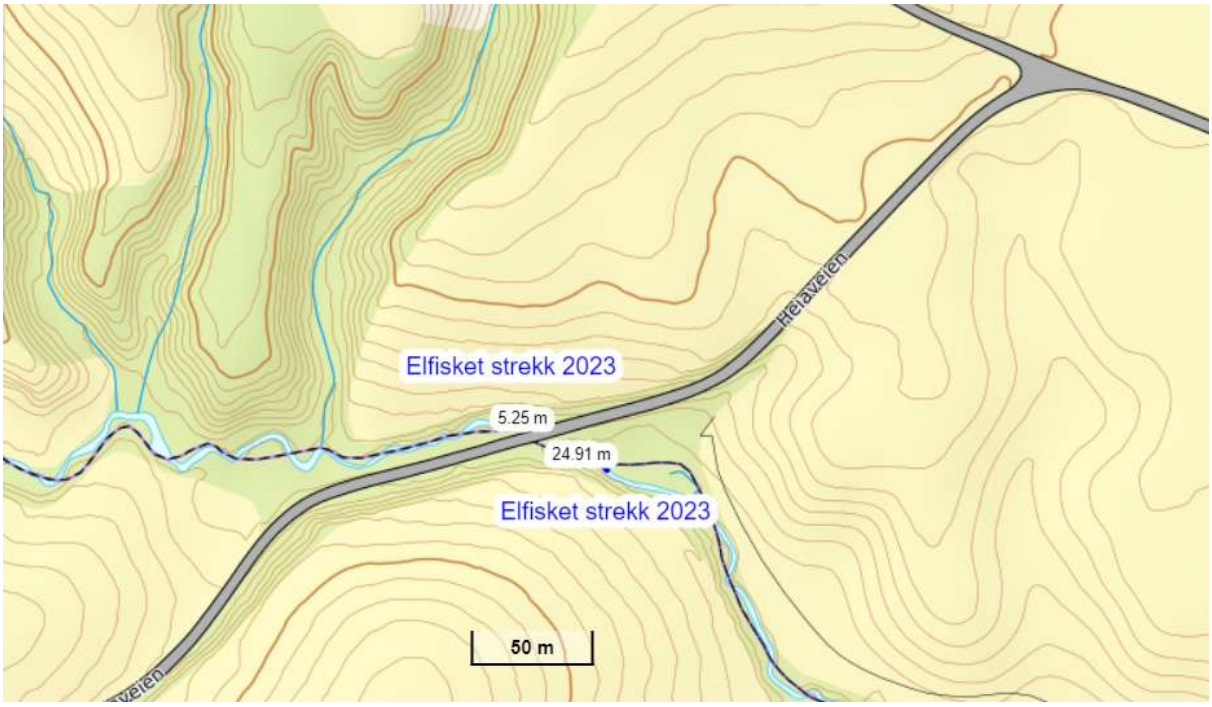
Det var klart vann. Bunnen besto av stein, fjell, og mudder. Det var, men svært lite mengder, brukbar gytegrus nedstrøms fossen. Oppstrøms fossen var det store mengder nedfalne trær i bekkeløpet. Det var bra kantsoner langs bekken på det overfiskede strekket, men svært lite høyere vegetasjon oppstrøms Gjulemveien.

Den nedre overfiskede strekningen hadde en lengde på 60 meter, en bredde på ca. 1,75 meter, og dermed et areal på ca. 105 m2. Vi fant store mengder med ørekyte, med sikkerhet flere hundre, uten at vi brukte tid på å telle. Opp mot fossen fant vi 4 ettårige ørret.

Den øvre overfiskede strekningen hadde en lengde på 50 meter, en bredde på ca. 1,75 meter, og dermed et areal på ca. 87,5 m2. Vi fant ingen fisk.

Trippestad-Siggerud-Rånes

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Det ble fisket to strekk, nedstrøms og oppstrøms de to kulvertene under Heiaveien. Disse er lagt slik at det kan være vanskelig å passere for fisk.

Figur 15 Elfiske 2023

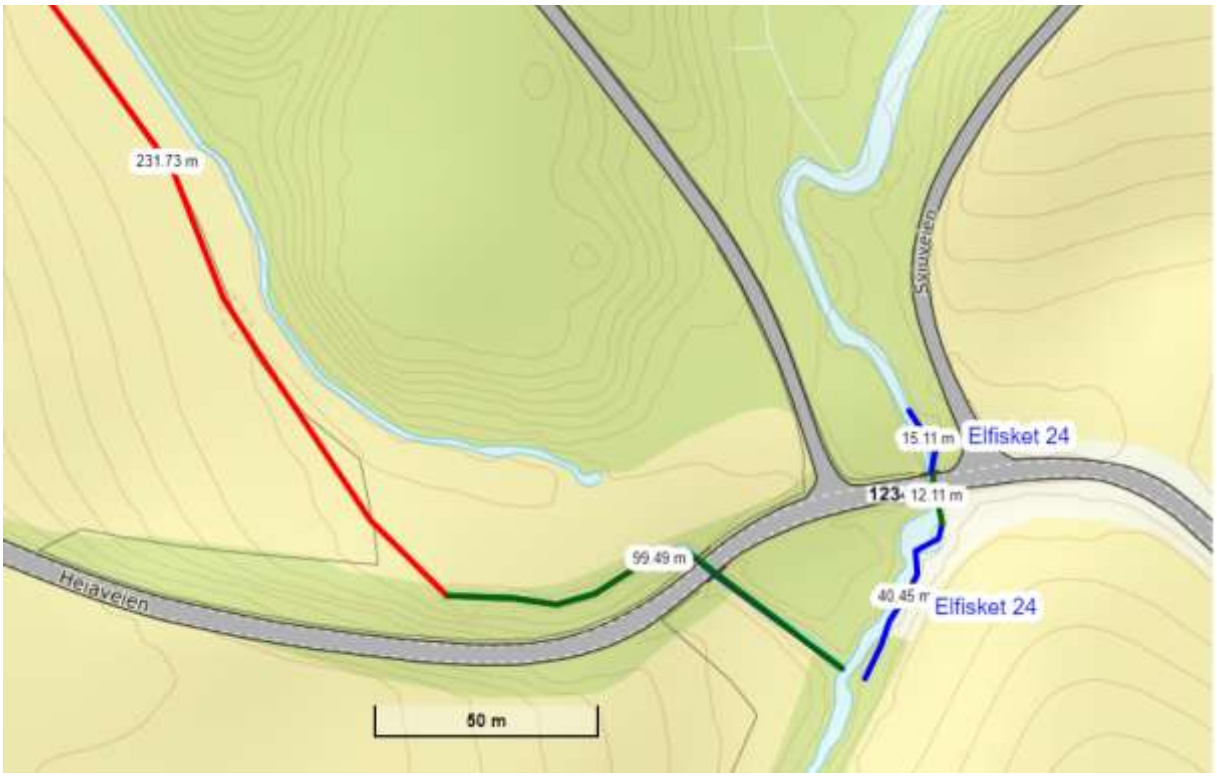
Vannet var svært blakket og siktedypet kun ca. 30-40 cm. Bunnen besto for en stor del av mudder, med unntak av noe knust stein fra veifyllingen i de mer strømrike områdene nedstrøms kulverten. Oppstrøms kulverten var det stillestående, dypere vann, mye nedfalne trær og noen stein på bunnen ned mot kulverten som var mulig å gå på. Bekken bar preg av å være svært påvirket av landbruksavrenning. Utenom de overfiskede strekkene var det umulig å vade uten å sette seg fast. Det var bra kantsoner langs bekken i områdene vi befarte.

Den nedre overfiskede strekningen hadde en lengde på 25 meter, en bredde på ca. 1,25 meter, og dermed et areal på ca. 31,25 m2. Vi fant tre trepigget stingsild og en bekkeniøye.

Den øvre overfiskede strekningen hadde en lengde på 5 meter, en bredde på ca. 1,25 meter, og dermed et areal på ca. 6,25 m2. Vi fant ingen fisk.

Vesterbybekken-hovedløp Heiaveien og sideløp Brennemoen-Skukestad

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Hovedløpet ble elfisket totalt 55 meter, 15 meter oppstrøms brua under Heiaveien og 40 meter nedstrøms brua. Bekkens bredde var 1-3 meter.

Figur 16 Elfiske 2024

Vannet var klart, og bunnen besto for en stor del av silt/leire. Det var også noe fjell, stein og kulper ned mot 0,6 meters dyp. Det var greit å gå i selve hovedrenna, men opp langs sidene på bekken sank man ned i silt. Det var bra kantsoner langs bekken i områdene vi befarte. Vi fanget 10 bekkeniøye. pH ble målt til 7,8.

Sideløpet fra Brennemoen-Skukestad gikk annerledes enn hva man kunne få inntrykk av på kart. Det gikk opp under Heiaveien i en kulvert, deretter mot vest. Total lengde på dette strekket var ca. 100 meter, og det var gode kantsoner. Deretter gikk bekken 230 meter i rør i kanten av dyrket mark, og kom opp igjen i skogkanten i en opptil 4+ meter dyp skjæring der det åpenbart var mye erosjon. Vi elfisket ikke her, da det ikke så ut til å være verken gangbar bunn eller trygge forhold for å gå ned.

Vesterbybekken-hovedløp Skollerudveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Hovedløpet ble elfisket totalt 38 meter oppstrøms kulverten under veien. Kulverten var ikke vandringshinder. Bekkens bredde var 0,5-1,5 meter.

Figur 17 Elfiske 2024

Vannet var klart. Nedstrøms kulverten var en kulp, og bekken var stilleflytende videre nedstrøms med mudderbunn. Oppstrøms kulverten var det steinbunn med jevn vannhastighet/strøm, og øverst på det elfiskede strekket var en kulp med mudderbunn som var vanskelig å gå, derfor stoppet vi der.

Vi fanget 12-15 ørekyte. pH ble målt til 7,2.

Vesterbybekken-fra Dynjan ned til Åsgårdveien 486

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Det var relativt klart og noe humøst vann.

Oppstrøms dammen på Dynjan går bekken i kanten mellom dyrket mark og skog. Vi gikk ikke så langt opp (ca. 50 meter), men skogen utgjorde en god kantsone, og det var grov grus i substratet og jevn strøm.

Utløpet fra dammen ved Dynjan besto av to rør. Disse var sannsynligvis oppstrøms vandringshindre. Herfra rant vannet 95 meter i et bekkeløp på ca. 1 meters bredde med ypperlige og varierte forhold for fisk. Deretter gikk vannet gjennom en kulvert under sideveien fra Åsgårdveien. Denne var oppstrøms vandringshinder, men dette kan korrigeres ved å heve vannspeilet i kulpen nedenfor med 30-40 cm. Herfra rant bekken 50 meter gjennom både dypere kulper ned til 1 meter og gytegrusområder, til en 2-3 meter høy naturlig foss, som er et 100 % vandringshinder.

Figur 18 Elfiske 2024

Nedstrøms denne fossen rant bekken 145 meter før neste naturlige foss som fungerer som vandringshinder. Også på dette strekket var det gode forhold for ørret, med gytegrusbanker og kulper. Den øvre delen (unntatt de øverste 10-15 meterne nedenfor fossen) rant uten høyere kantvegetasjon på et beite, mens den nedre delen rant i løvskog.

Figur 19 Elfiske 2024

Nedstrøms denne fossen rant bekken igjen ut på beite, sakteflytende, men med noen dypere kulper ned mot 1 meter. Her besto bunnen av sand/leire. På beitet var det ikke høyere kantvegetasjon.

Figur 20 Elfiske 2024

Vi elfisket til sammen rundt 230 meter av bekken, og fant ørret (til sammen 12) på alle delstrekningene. De fleste var eldre fisk, men vi fanget 2-3 ettåringer på strekket nedstrøms dammen og en ettåring på strekket oppstrøms dammen. pH ble målt til 6,4.

Kai Tønsberg (2023) forteller at det tidligere var en god bestand av ørret i Vesterbybekken opp til Lunde.

Vesterbybekken-sideløp Dammyrveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Det ble elfisket 35 meter strekning nedstrøms kulverten under veien nedenfor Lunde gård. Det ble også elfisket 7-10 meter lengre opp mot Nepleveien.

Figur 21 Elfiske 2024.

Vannet var klart, men med en del jernutfellinger og tilhørende bakterievekst på den nederste stasjonen. Bunnsubstratet var primært finere grus, og maksimalt dyp var 0,4 meter. Kulverten under veien nordøst for Søndre Lunde gård var ikke vandringshinder, men i ganske dårlig stand. Bekkens bredde var 0,5-1 meter.

Lengre opp i løpet besto bunnen av stein. De øvre 60 meterne opp mot Nepleveien er svært bratte, og det er umulig for fisk å vandre opp den siste delen til kulverten under veien og gjennom denne.

Oppstrøms kulverten var bekken en rolig strømmende skogsbekk med humøst vann, og blandet bunnsubstrat.

Vi fanget ingen fisk nedstrøms Nepleveien. pH ble målt til 6,2.

Kai Tønsberg (2023) forteller at det tidligere var en god bestand av ørret i Vesterbybekken opp til Lunde.

Sandaker sør

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 30-4-2025.

Figur 22 Elfiske 2025.

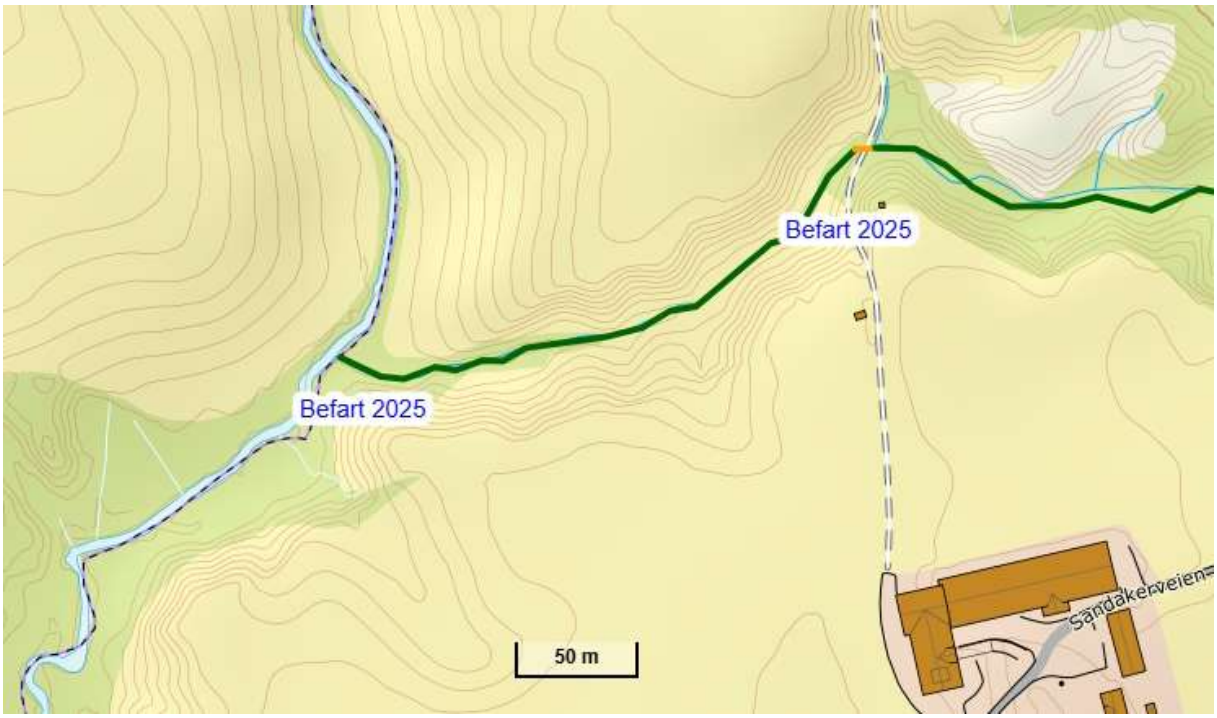
Vannet var klart, og det var liten vannføring. Maksimalt dyp 0,3 meter. Det var store mengder murstein/takstein på hele de 120 nedre meterne av bekkeløpet. I tillegg en del slam og lite grus. Deretter var det en stor hogstflate der bekkeløpet var fullstendig tettet igjen av hogstavfall. Det var derfor ikke mulig å elfiske lengre opp.

pH ble målt til 7,0.

Det ble observert en liten fisk vi ikke greide å fange ca. 30-40 meter oppstrøms veien.

Sandaker nord

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 30-4-2025.

Figur 23 Befaringer 2025.

Bekken var svært liten, antageligvis akkurat med helårsvannføring. Maksimalt dyp var 0,2 meter. Siden vannet var klart og det var lite vegetasjon, så vi tydelig bunnen over alt. Med svært lite skjul konkluderte vi med at bekken var lite aktuell for fisk, og elfisket ikke.

Aktuelle tiltak

Liensbekken

- Åpning av nedre del av bekken.

Kåensbekken

- Utlegging av gytegrus nedstrøms vandringshinder.

Trippestad-Siggerud-Rånes

- Bygging av terskler og kulp nedstrøms vandringshinder, som hever vannspeilet opp i nedre del av røret.
- Bekken/elva er svært påvirket av avrenning fra landbruksdrift, både gjennom økt transport av slam og store og raske vannstandssvingninger.

Vesterbybekken

- Mer elfiske oppstrøms og nedstrøms Nepleveien, inkludert sideløp Dammyrveien, pluss lengre oppstrøms Dynjan. Utbredelsen av fiskearter må avklares bedre, sammen med bedre kartlegging av hindre og aktuelle tiltak.
- Nedre del av bekken/elva er svært påvirket av avrenning fra landbruksdrift, både gjennom økt transport av slam og store og raske vannstandssvingninger.

Sandaker sør

- Fjerning av takstein og murstein pluss hogstavfall.
- Utlegging av gytegrus i nedre del av bekken.

Elv fra Stiklatjern til dam ved Stikla pukkverk 002-4205-R: Indre Østfold

Vassdragsbeskrivelse

Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Ole-Håkon Heier har elfisket for Båstad grunneier JFF 2022, 2023 og 2024.

Aktuelle tiltak

Bekker

- Båstad grunneier jeger- og fiskerforening arbeider med å bedre forholdene for fisk i vassdraget, herunder fysiske tiltak og tiltak mot forsuring.

Frønebekken 002-4115-R: Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Ole-Håkon Heier har elfisket for Rakkestad og Degernes JFF 2020, 2021, 2023, 2024 og 2025.

Aktuelle tiltak

Bekker

- Rakkestad og Degernes jeger- og fiskerforening arbeider med å bedre forholdene for fisk i vassdraget, herunder fysiske tiltak og tiltak mot forsuring.

Frønebekken bekkefelt 002-4118-R: Marker, Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Elfisket for Rakkestad og Degernes JFF 2023.

Aktuelle tiltak

Bekker

- Rakkestad og Degernes jeger- og fiskerforening arbeider med å bedre forholdene for fisk i vassdraget, herunder fysiske tiltak og tiltak mot forsuring.

Frønesjøen bekkefelt 002-4117-R: Marker, Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Planlagt elfisket for Rakkestad og Degernes JFF 2026 og fremover.

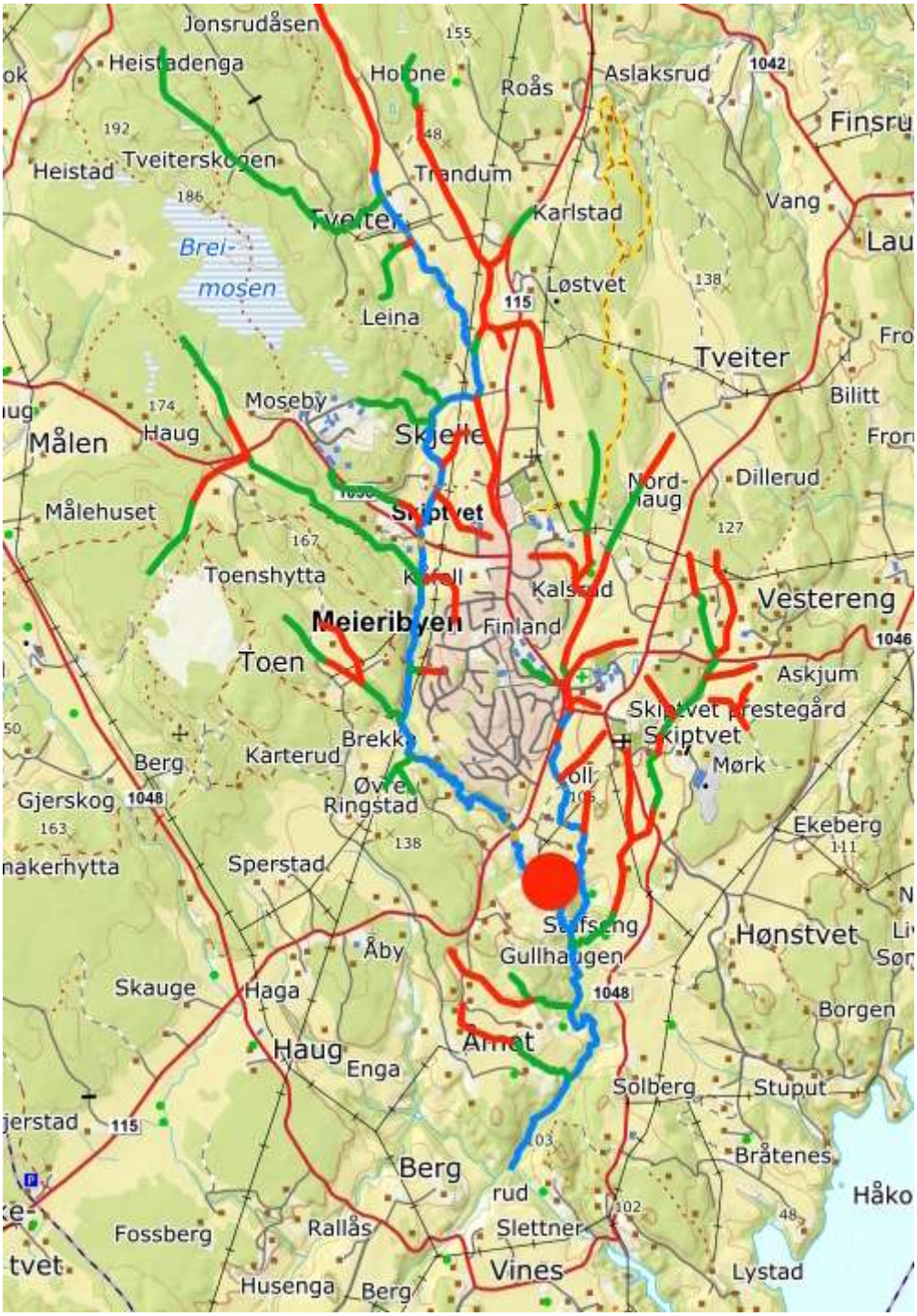
Aktuelle tiltak

Bekker

- Rakkestad og Degernes jeger- og fiskerforening arbeider med å bedre forholdene for fisk i vassdraget, herunder fysiske tiltak og tiltak mot forsuring.

Hoelsbekken 002-4150-R: Skiptvet

Vassdragsbeskrivelse

Figur 24 Oversiktskart

Hoelsbekken renner sammen med Haugsbekken og blir til Dalebekken (egen vannforekomst).

Hovedløpet

Fra samløpet med Haugsbekken renner Hoelsbekken åpent 2200 meter opp til Hoelsbekkdammen. Det er et delvis naturlig vandringshinder 1600 meter oppstrøms samløpet. Vi fanget her ørekyt i 2026. Det er i tillegg ett mulig naturlig hinder (ikke befart) 270 meter nedstrøms dammen, og et 90%

naturlig vandringshinder 110 meter nedstrøms dammen. Vi elfisket 110-150 meter nedstrøms dammen i 2026 og fanget ørekyt.

Sideløpet fra **Mørk-Kassum** kommer inn på østsiden 400 meter nedstrøms dammen. Sideløpet fra **Sollia-Kalsrud** kommer inn på østsiden 330 meter nedstrøms dammen.

Dammen er ca. 240 meter lang. På bredden av dammen ligger det kommunale avløpsrenseanlegget. Utløpet fra dammen er et 100 % vandringshinder.

Vannet renner inn i dammens nordende, men løpet er bare åpent 150 meter før det går under Svinndalveien (betongrør, cirka 55 meter, ikke hinder, men delvis tett av kvist og stokker ved befaring). Deretter er det kun åpent rundt 45 meter før det krysses av gamle Svinndalsveien (plass-støpt kulvert med to løp, 25 meter, muligens hinder, delvis tett av kvist og stokker ved befaring). Vi fanget ørekyt oppstrøms gamle Svinndalsveien i 2026.

Herfra fortsetter hovedløpet 2250 meter nordover inntil det krysses av Lundsveien. Det er flere fosser og stryk de første hundre meterne etter gamle Svinndalsveien (sannsynligvis naturlige vandringshindre). Sideløpet **Toen-Skrikerud** kommer inn fra vest på høyde med Brekkelia i Meieribyen. Vi fanget ørekyt i 2026 rundt 170 meter oppstrøms dette side-innløpet. Bekken går videre under Lundsveien (plass-støpt kulvert, 42 meter, meget bra)

Vi fanget ørekyt i 2026 rett oppstrøms Lundsveien. Fra Lundsveien fortsetter løpet 355 meter nordover før det krysses av en traktorkryssing (plastrør, 8 meter, delvis hinder). Herfra fortsetter løpet 810 meter før det krysses av Askimveien til Smehytta (kulvert, 7 meter, delvis hinder). Her fanget vi ørekyt i 2026.

Fra Askimveien fortsetter bekken 285 meter før sideløpet **Holonemosen-Løstvedt** kommer inn fra øst. Etter ytterligere 50 meter krysses bekken av en traktorkryssing (Plastrør, 6 meter, delvis hinder), og enda en traktorkryssing etter 415 meter (betongrør, 4 meter, ikke hinder). Bekken fortsetter videre mot nord og kommer til en foss 115 meter lengre opp, som er et naturlig delvis vandringshinder. Nedstrøms denne fossen fanget vi ørekyt i 2026.

Fra fossen er det rundt 300 meter før bekken går under Tvetervegen (Betongrør, 9 meter, noe vandringshinder for arter utover ørret). Derfra fortsetter den 250 meter videre før det kommer inn et sideløp fra nord (**Åsen-Holone**).

Hovedløpet kommer fra vest, ned fra skogsområdene der. Etter 310 meter kommer det til fosser og stryk og et bratt fall (100 % naturlig vandringshinder), der bekken også er lagt i rør to ganger på kun 50 meter (begge kulverter på 5 meter, den nedre er ikke hinder, men fisk kommer uansett ikke opp den naturlige fossen nedstrøms).

Herfra fortsetter bekken 755 meter før den krysses av en skogsvei (6 meter, ikke befart), og videre rundt 850 meter med opprinnelse i noen myrer nord for Breimosen.

Oppsummering: Hoelsbekken er sterkt påvirket av menneskelig aktivitet. Mest markert er påvirkningen av avløpsvann nedstrøms Hoelsbekkdammen, men landbruk setter også tydelig preg på vannkvaliteten. Bekken har en rekke naturlige vandringshindre for fisk, men også en rekke menneskeskapte hindre av forskjellig slag i tillegg. Vi fant kun en ganske tynn bestand av ørekyt under vårt elfiske. Arten finnes imidlertid i store deler av bekken. Ut fra opplysninger vi mottok fra enkeltpersoner var det tidligere ørret langt opp i bekken. Det er sannsynligvis helt riktig. I dag har imidlertid ørreten dårlige kår i bekken, da det som måtte ha vært av gytegrus er gjenslammet

fullstendig. Vi fant ingen aktuelle gyteområder. Øvre del av bekken har, ut fra det vi så, best substrat for reproduksjon hos ørret, men her er vannet så surt at rogn og yngel neppe overlever.

Sideløp

I det følgende tar vi for oss de største sideløpene fra nederst til øverst.

Sideløpet Mørk-Kassum kommer inn fra øst 400 meter nedstrøms Hoelsbekkdammen, ved Stafseng. Det er åpent 335 meter før det lukkes under dyrket mark. Dette gjelder også mesteparten av bekkeløpene oppstrøms, som utgjøres av rundt 2350 meter hovedløp, samt sideløp, der de lengste er 650 og 450 meter. Dette løpet er ikke befart/elfisket.

Sideløpet Sollia-Kalsrud kommer inn 330 meter nedstrøms Hoelsbekkdammen fra øst. Et par hundre meter oppstrøms samløpet blir det svært bratt (sannsynlig naturlig hinder). Cirka 530 meter oppstrøms samløpet går det under en traktorkryssing (6 meter, ikke befart). Herfra går det åpent 280 meter før det går under enda en traktorkryssing (9 meter, ikke befart). Det fortsetter nordover 230 meter før det går under den tredje traktorkryssingen (7 meter, ikke befart). Deretter fortsetter løpet åpent 290 meter før det lukkes langs Svinndalveien (90 meter, ikke befart). Etter dette er det åpent igjen 100 meter før det lukkes under veien Tverrlinna. Herfra er store deler av bekkeløpet oppstrøms lukket. Det kommer fortsatt en del vann her gjennom bekkeløp på 1460, 900, 510 og 460 meter (de lengste). Dette løpet er ikke befart/elfisket.

Sideløpet Toen-Skrikerud kommer inn fra vest på høyde med søndre del av Brekkelia i Meieribyen. Løpet er 2220 meter langt, og har et sideløp på 770 meter. Nedre deler er bratte (sannsynligvis naturlige vandringshindre), en del av de øvre delene er lagt i rør under dyrket mark. Dette løpet er ikke befart/elfisket.

Sideløpet Holonemosen-Løstvedt er rundt 1900 meter langt, og kommer inn fra øst mellom Askimveien og Tveterveien. I tillegg tilkommer ett sideløp på 700 meter og ett på drøyt 400 meter. Store deler av disse løpene er lagt i rør under dyrket mark. Dette løpet er ikke befart/elfisket.

Sideløpet fra nord (**Åsen-Holone**) fortsetter kun 160 meter videre før det lukkes under dyrket mark videre mot nord (rundt 1000 meter med noen små sideløp). Kun de nedre 160 meterne kan være aktuelle for fisk. Denne strekningen er ikke befart/elfisket.

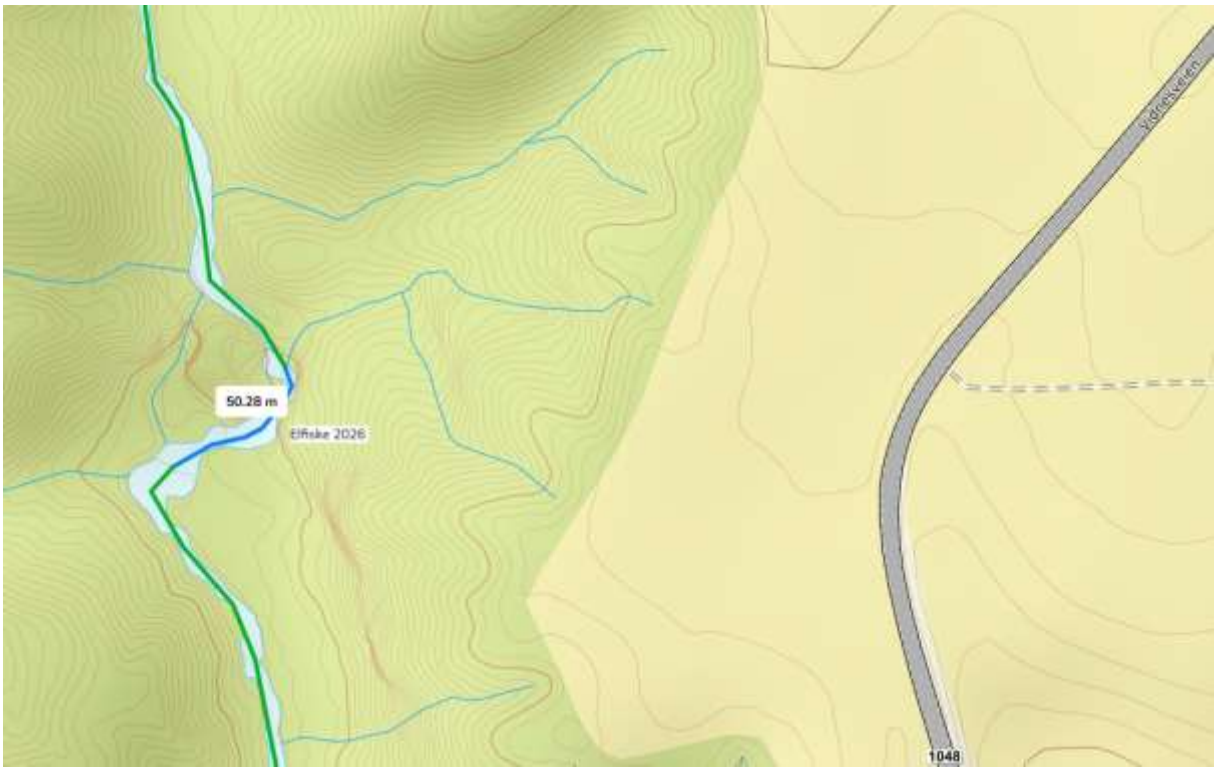
Oppsummering: Ingen av sideløpene er befart eller elfisket per 2026.

Elfiskestasjoner

Vi tar i det følgende for oss elfiskestasjonene fra nederst til øverst i vassdraget.

Hoelsbekken 650 meter nedstrøms Hoelsbekkdammen

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 22-4-26. Det var lav vannføring i bekken.

Figur 25 Elfiske 2026.

Bekkestrekningen vi undersøkte går i en skogsdal. Vi valgte oss ut området med mest fall. Øverst er det delvis vandringshinder i et to meter bredt juv med 2-3 fosser på 50 cm+, som ender i en kulp. 20 meter lengre ned blir bekken svært bred, mer enn 10 meter, der store deler av bunnen er dekket med temmelig grov mosedekket stein. Vi fant ikke grus eller sand på partiet, som ender opp i en stor kulp med slam/mudderbunn. Oppstrøms og nedstrøms strekningen vi besøkte er bekken sakteflytende og med mye mudder og slam på bunnen.

Bekken var preget av avløpsvann. Det luktet kloakk, og det var lammehaler i bekkeløpet.

Elfisket ble gjennomført på 50 meter bekkestrekning. Vi fanget to ørekyt.

pH ble målt til 7.4.

Hoelsbekken utløp og 100 meter nedstrøms Hoelsbekkdammen

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 22-4-26. Det var lav vannføring i bekken. Siktedyp rundt 30 cm.

Figur 26 Elfiske og befaring 2026.

Vi gikk fra kommunens renseanlegg ned langs dammen og deretter ned langs bekken. Det var svært mye søppel og plast i og ved bekkeløpet nedstrøms dammen. I tillegg var det blitt en markant og tydelig kloakklukt på vannet.

Cirka 100 meter nedstrøms dammen er det flere fosser og stryk som utgjør et naturlig vandringshinder for de fleste arter, bortsett fra kanskje ørret. Bekkestrekningen går i en skogsdal, inne på et beite. Store deler av bunnen er dekket med temmelig grov stein, de øvre 100 meterne har mye bart fjell.

Vi elfisket nedstrøms strykene og fossene. Vi fant ikke grus eller sand på partiet, kun grov stein og mudder/slam. Bekken var her 1-4 meter bred. Vi elfisket 40 meter, og fanget to ørekyt.

Hoelsbekken gamle Svinndalsveien og nye Svinndalsveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 22-4-26. Det var lav vannføring i bekken. Siktedypet var rundt 30 cm.

Figur 27 Elfiske og befaring 2026.

Bekken går under (nye) Svinndalsveien gjennom et stort betongrør. Dette ligger flatt og er egentlig ikke noe vandringshinder. Da vi var der på befaring var det imidlertid delvis tett av stokker og kvister, med resultatet at det ble en terskel på 30-40 cm inn i røret.

Oppstrøms røret renner bekken med litt, men ikke mye, fall kun åpent 45 meter, før den går under gamle Svinndalsveien gjennom en plass-støpt kulvert. Kulverten har to separate løp med glatt bunn og litt fall. Det fantes ikke grus i det hele tatt på strekningen mellom kulvertene, kun grov stein.

Kulverten under gamle Svinndalsveien er temmelig tett av kvister og stokker. Oppstrøms kulverten er det mye nedfalne trær i bekkeløpet, mens bunnen for en stor del består av stor stein og mudder/slam. Dyp ned mot en meter.

Det er dumpet mye søppel i området.

Vi elfisket på et cirka 20 meter langt strekk oppstrøms kulverten under den gamle Svinndalsveien. Vi fanget 4 ørekyt. Etter at elfisket var fullført traff vi en eldre kar som kunne fortelle at det var ørret her tidligere.

Hoelsbekken vest for Brekkelia

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 22-4-26. Det var lav vannføring i bekken. Siktedyp rundt 50 cm.

Figur 28 Elfiske 2026.

Bekkestrekningen går i en skogsdal, der store deler av bunnen er dekket med temmelig grov mosedekket stein. Mesteparten av løpet består av veldig lette strykpartier, med avbrutt av noen roligere og dypere områder. Her er det mye slam på bunnen. Vi fant ikke grus eller sand på partiet. Bekken er her 2,5-3 meter bred.

Elfisket ble gjennomført på 50 meter bekkestrekning. Vi fanget 4 ørekyt øverst på strekningen.

pH ble målt til 7.0.

Hoelsbekken Lundsveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 22-4-26. Det var lav vannføring i bekken, men siktedypet var kun rundt 20 cm. Bekken begynner å bli veldig landbrukspreget.

Figur 29 Elfiske og befaring 2026.

Bekkestrekningen går i åpne landbruksområder. Det er ikke trær langs bekkekanten 100 meter nedstrøms Lundsveien. Det er heller ikke trær i kantsonen langs rundt 400 meter bekk øst for Søndre Skjelle. Røret under traktorkryssingen øst for Søndre Skjelle ligger for høyt og med for mye helning, og er et delvis vandringshinder.

Bekken går under Lundsveien gjennom en støpt kulvert med naturlig bunn. Dette er meget bra mtp. fisk. Oppstrøms innløpet til kulverten var det en del stein. Nedstrøms utløpet fra kulverten var det en temmelig dyp (1,5 meter+) kulp. Kulpen er demmet opp av en steinterskel. Oppstrøms og nedstrøms disse områdene var bekken relativt sakteflytende og med en helt løs bekkebunn bestående av løst slam og mudder.

Elfisket ble gjennomført på de gangbare 5-10 meterne oppstrøms kulverten. Vi fanget her 4 ørekyt. I tillegg gikk vi opp steinterskelen og punktfisket kulverten, men vi fant ikke fisk her.

Hoelsbekken vest for Askimveien 59

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 22-4-26. Det var lav vannføring i bekken.

Figur 30 Elfiske og befaring 2026.

Bekkestrekningen går i åpne landbruksområder. Det er ikke trær langs bekkekanten 150 meter nedstrøms Askimveien til Smehytta. Det er også lite trær i kantsonen oppstrøms samme vei. Det er flere steder med svært liten kantsone og erosjonsskader i området.

Bekken går under Askimveien opp til Løstvet (Smehytta) gjennom et betongrør. Dette er lagt litt for høyt, og dermed et delvis hinder (kanskje ikke ved flom da det ligger ganske flatt). De øverste 15 meterne mot røret hadde både litt fall og hard bunn (stein, grus, leire). Øverst mot røret var det litt stein og en kulp med dyp ned til 60 cm med mudderbunn. Lengre ned var bekkebunnen bare løst slam og mudder.

Røret under traktorkryssingen nordøst for Smehytta (335 meter oppstrøms Askimveien) ligger også for høyt og er et delvis vandringshinder.

Elfisket ble gjennomført på de 20 meterne nedstrøms røret. Vi fanget cirka 15 ørekyt.

pH ble målt til 6,9.

Hoelsbekken sørøst for Tveterveien 51

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 22-4-26. Det var lav vannføring i bekken, og siktedyp på anslagsvis 1-1,5 meter.

Figur 31 Elfisket og befart strekk 2026

Bekkestrekningen går for det meste i skog. Det var 3-4 fosser oppstrøms en kulp med dyp ned mot 60 cm. I fossene var det fjell og steinblokker, i kulpen nedstrøms stor stein. Lengre ned ble bunnen mykere med slam/mudder, med en og annen stor stein. Det var mye nedfalne trær i bekken.

Elfisket ble gjennomført opp til fossen og litt opp i denne. Vi fanget 5-6 ørekyt nedstrøms fossen.

Det er en traktorkryssing rundt 115 meter nedstrøms fossen. Et betongrør utgjorde intet hinder for fisk.

Hoelsbekken veikryssing øst for Tveterveien 51

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 22-4-26. Det var lav vannføring i bekken.

Figur 32 Elfiske 2026.

Relativt klart, men humøst vann. For det meste mudder/slambunn, men gangbar. Opp mot veien var det en del grus og litt strøm/små stryk. Betongrøret under veien var OK. Det lå litt høyt og med litt helning, men ikke verre enn at fisk kommer seg opp der på middels vannføring eller mer.

Det var god kantsone med trær på østsiden, men på vestsiden var det kun grasdekke og stedvis en god del erosjon. Oppstrøms veien var det inngjerdet beite. Her hadde dyra tilgang på hele bekkeløpet, og det var derfor tråkket kraftig opp og dermed mindre egnet for fisk.

Vi elfisket rundt 65 meter nedstrøms veien, men fant ingen fisk. Vi møtte dog en kar som kunne fortelle at det hadde vært både ørret og ørekyt der på 1970-tallet.

pH ble målt til 6,2.

Hoelsbekken skogen vest for Tveterveien 51

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 22-4-26. Det var lav vannføring i bekken.

Figur 33 Elfiske og befaring 2026

Bekken var en typisk mindre skogsbekk med humøst vann. Det var stedvis bratt og en del fjell i dagen. Stigningen opp mot Tveterveien var så bratt at det var et 100 % naturlig vandringshinder. Dypeste kulp var rundt 40 cm. Bunnsubstratet besto ellers av grus, sand og mudder.

Vi elfisket rundt 20 meter nedstrøms vandringshinderet, men fant ingen fisk.

pH ble målt til 4,4, altså svært surt. Så surt vann på lav vannføring i slutten av april tilsier at fisk ikke overlever her.

Aktuelle tiltak

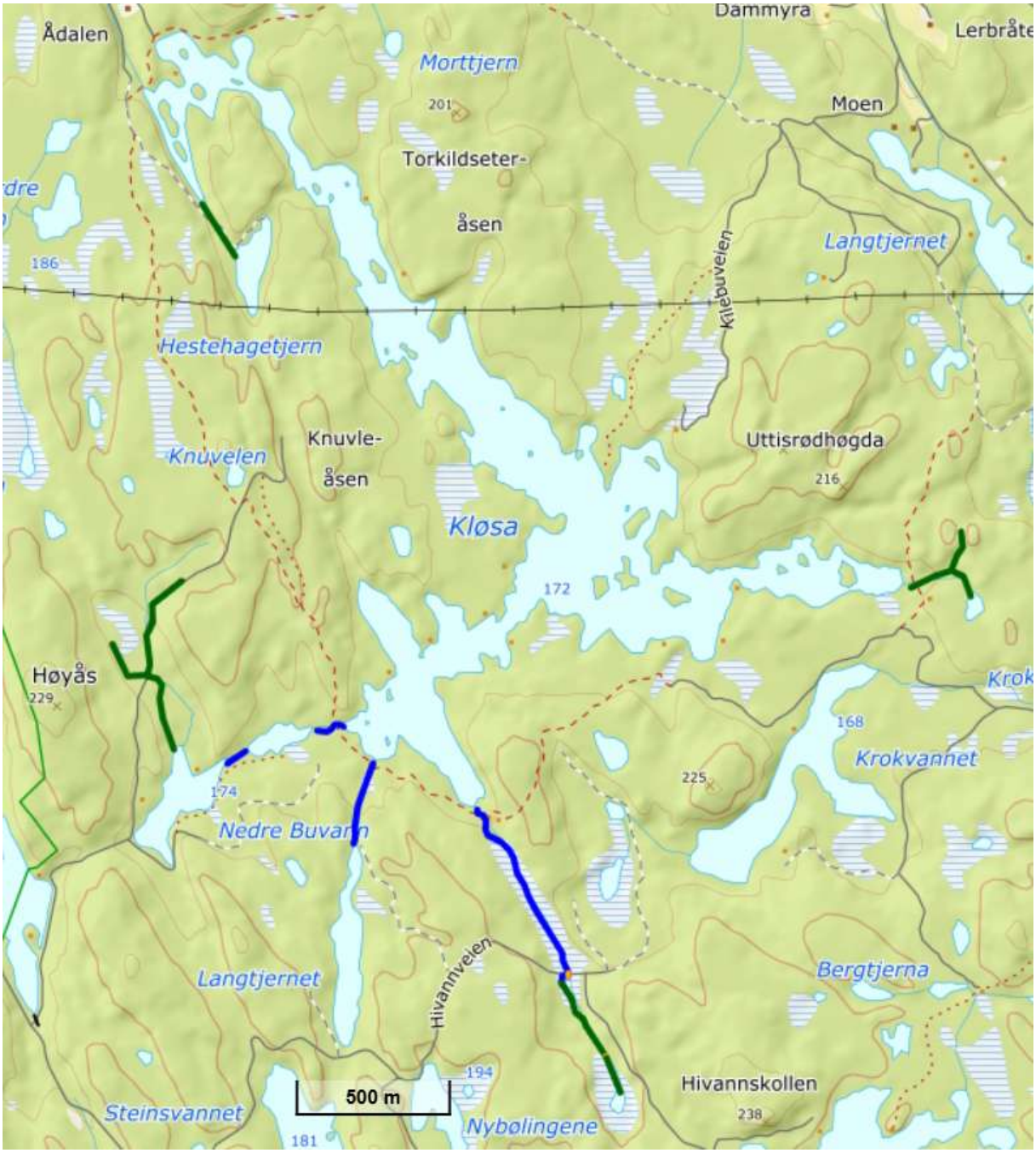
Hovedløpet

- Øvre del – fra sideløpet Åsen-Holone - er preget av kraftig forsuring.
- Beite oppstrøms Tveterveien, dyra har tilgang på hele bekken og tråkker opp. Her bør dyras tilgang til bekken og vann begrenses, slik at de skader mindre deler av bekken, og ikke hele bekken.
- Vestkanten av bekken sør for Tveterveien har mye erosjon. Det mangler trær i kantsona.
- Røret under traktorkryssingen nordøst for Smehytta i enden av Askimveien ligger for høyt og er et delvis vandringshinder. Røret kan legges lavere eller det kan lages 1-2 trinn nedstrøms som sikrer at vannet står inn i røret ved middelvannføring.
- Røret under Askimveien inn til Smehytta ligger for høyt og er et delvis vandringshinder. Røret kan legges lavere eller det kan lages 1-2 trinn nedstrøms som sikrer at vannet står inn i røret ved middelvannføring.

- Det er ikke trær langs bekkekanten 150 meter ned strøms Askimveien til Smehytta. Det er også lite trær i kantsonen oppstrøms samme vei. Det er flere steder med svært liten kantsone og erosjonsskader i området.
- Røret under traktorkryssingen øst for Søndre Skjelle (nord for Lundsveien) ligger for høyt og med for mye helning, og er et delvis vandringshinder. Røret kan legges lavere eller det kan lages 1-2 trinn nedstrøms som sikrer at vannet står inn i røret ved middelvannføring.
- Det er ikke trær i kantsonen langs rundt 400 meter bekk øst for Søndre Skjelle.
- Det er ikke trær langs bekkekanten 100 meter nedstrøms Lundsveien.
- Kulverten under gamle Svinndalsveien har to separate løp med glatt bunn og litt fall, og er temmelig tett av kvister og stokker. Her må det være en rutine for å forhindre at bekkeløpet tettes. Vi kunne ikke vurdere i hvilken grad kulverten er et vandringshinder pga. at det var såpass tett øverst.
- Betongrøret under (nye) Svinndalsveien var delvis tett av stokker og kvister, med resultatet at det ble en terskel på 30-40 cm inn i røret. Her må det være en rutine for å forhindre at bekkeløpet tettes.
- Ved gamle og nye Svinndalveien: Det er dumpet mye søppel i området. Dette må ryddes.
- Det var svært mye søppel og plast i og ved bekkeløpet nedstrøms dammen. Dette må ryddes.
- Det var en markant og tydelig kloakklukt på vannet både nedstrøms dammen og på stasjonen 650 meter nedstrøms dammen. Her var det også lammehaler. Det er tydelig at bekken mottar langt mer avløpsvann enn hva den bør.

Kløsa bekkefelt 002-4846-R: Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Figur 34 Oversiktskart.

I det følgende nevnes de bekkene som har betydning for fisk. Bekkene beskrives i rekkefølge fra Korpåstjern i øst, og videre rundt Kløsa fra øst via sør og til vest og til slutt nordvest.

Korpåstjern

Det er ca. 250 meter bekk fra Korpåstjern ned til Kløsa. Her har det blitt satt ut ørret med ujevne mellomrom tidligere.

Oppsummering: Bekken er ikke aktuell for fisk.

Nakkimseterbekken

Bekken renner ut ved Nakkimseter i Kløsa. Fra utløpet går den delvis i grøft og delvis i naturlig bekkeløp i barskog 630 meter opp til den krysser under sideveien til Hivannsveien inn til Nordre Hivann (6 meter rør, ikke hinder). Ørreten gyter opp til inntil 50 meter oppstrøms veien. Herfra fortsetter bekken 455 meter opp til det lille, og sannsynligvis fisketomme, tjernet Krigsmann. Det er en traktorkryssing midt på dette strekket, men det en lengre opp enn ørreten vandrer.

Oppsummering: Bekken er en svært viktig gytebekk for ørreten i Kløsa. Midtre Degernes grunneierlag har restaurert bekken 2022-2025.

Langtjernbekken

Bekken renner fra Langtjernet og ned i Kløsa, og er ca. 270 meter lang. Den benyttes som gytebekk for ørreten i Kløsa. Bekken krysses av en tursti (DNT) nederst. Turgåere har en tendens til å flytte steiner slik at ørretens vandring blokkeres, men de selv kommer lettere over bekken. Langtjernet har abbor og ørret.

Oppsummering: **Ørreten i Kløsa gyter i bekken. Midtre Degernes grunneierlag har planer om å restaurere bekken fra 2026 og fremover.**

Oslobekken/Buvannbekken

Det er hhv. 25 meter og 70 meter gytebekk for ørret mellom nedre Buvann og Kløsa og mellom Buvanna. Nedre Buvann har en ca. 900 meter lang innløpsbekk fra nord (liten, og uten betydning for fisk), mens Øvre Buvann mottar vann fra tjernet Kjelleren gjennom en ca. 300 meter lang bekk fra sørøst. Buvanna har ørret og abbor, mens Kjelleren har ørret.

Oppsummering: **Ørreten i Kløsa gyter i bekkene. Midtre Degernes grunneierlag har planer om å restaurere bekken fra 2026 og fremover. Det ble lagt ut noe kalkgrus og gytegrus i den øvre bekken i 2024.**

Knuvlabekken

Mottar vann fra ørrettjernet Knuvla gjennom Knuvledalen, ca. 729 + 120 meter bekk.

Oppsummering: Bekken er ikke aktuell for fisk.

Søndre Hestehagatjern

Bekk på ca. 110 meter fra et abborvann.

Oppsummering: Bekken er ikke aktuell for fisk.

Hestehagatjern

Bekk på ca. 185 meter fra et ørret/abborvann.

Oppsummering: **Bekken er ikke aktuell for fisk.**

Elfiskestasjoner

Bekkene

Kommer senere.

Aktuelle tiltak

Bekkene

- Kommer senere

Kolbjørnsviksjøen bekkefelt 002-3482-R: Aremark, Marker, Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Ole-Håkon Heier har elfisket for Midtre Degernes grunneierlag 2023.

Aktuelle tiltak

Bekker

- Midtre Degernes grunneierlag arbeider med å bedre forholdene for fisk i vassdraget, herunder fysiske tiltak og tiltak mot forsuring.

Langevann og Fjellaområdet i Rakkestad 002-4118-R: Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Elfisket for Rakkestad og Degernes JFF 2023.

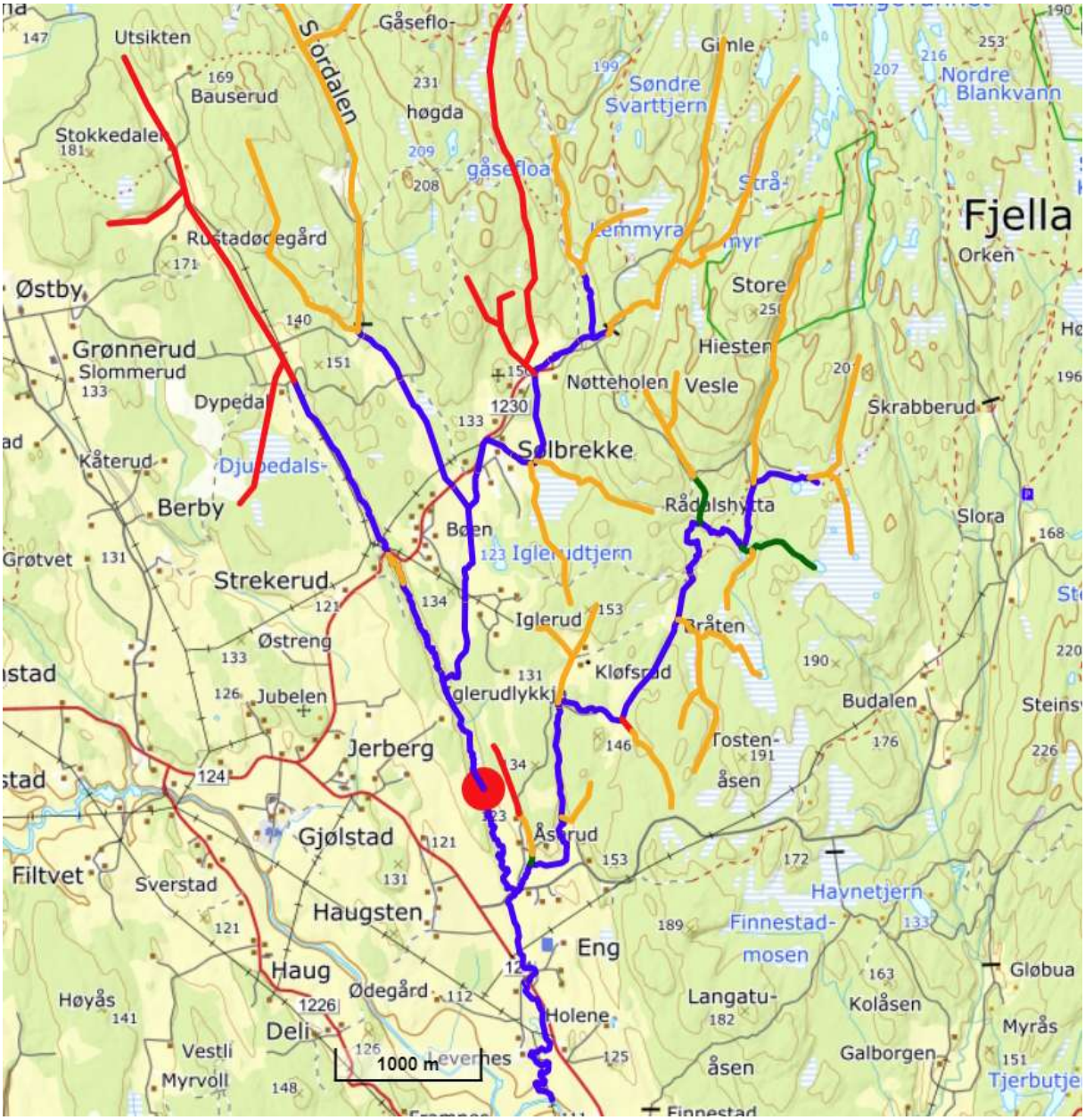
Aktuelle tiltak

Bekker

- Rakkestad og Degernes jeger- og fiskerforening arbeider med å bedre forholdene for fisk i vassdraget, herunder fysiske tiltak og tiltak mot forsuring.

Levernesbekken 002-3336-R: Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Figur 35 Oversiktskart

Oversiktskart over Levernesbekken med sidebekker. Sidebekken fra Lemmyra og Søndre Svarttjern er tegnet for kort (den kommer fra Søndre Svarttjern), men beskrivelsen i teksten over er korrekt.

Først beskrives hovedløpet, deretter sidebekkene ettersom de renner inn i hovedløpet fra nederst til øverst.

Hovedløpet

Levernesbekken renner ut i Rakkestadelva. Derfra meandrerer den ca. 1320 meter opp til Strømsfossveien, som den går under i en kulvert (8 meter, elfisket 2024). Her fant vi både ørekyte og

bekkeniøye. Derfra går den videre oppover ca. 750 meter til Budalsveien. Her tilkommer et sideløp fra nordøst (Kløfsrud-Rådalen).

Fra Budalsveien fortsetter bekken ca. 945 meter mot nordvest før det er tegnet inn en mulig hindring inne i skogen (denne er ikke sjekket og ser på kartet ut som en bru, men det finnes ørekyte både opp- og nedstrøms). Deretter fortsetter bekken 835 meter videre før det tilkommer et sideløp fra nordvest: Rustadødegård/Stokkedalen.

Fra sideløpet fra Rustadødegård/Stokkedalen går bekken ca. 675 meter før den krysses av Nøtteholveien (bru på to betongrør, 7 meter, ikke hinder). Her fant vi ørekyte. Deretter fortsetter bekken ca. 645 meter nordover før det tilkommer et sideløp fra nordvest (Kvernhusdalen/Stordalen).

Fra dette sideløpet fortsetter bekken ca. 285 meter opp mot Solbrekke, der den krysses av gårdsveien (5 meter, ikke befart). Deretter går bekken ca. 430 meter i en sving mot sørøst, før den krysses av en traktorkryssing på jordet (ikke befart).

Etter dette går bekken igjen mot øst og så nord i ca. 790 meter før den kommer til en kryssing under Nøtteholveien. På dette strekket mottar bekken vann fra myrområder i sørøst gjennom to bekkestrenger på ca. 1030 og 920 meter. Ved kryssingen under Nøtteholveien tilkommer også vann fra et løp som er lagt i rør under jordet (vandringshinder); dette samler vann fra hele ca. 2975, 685 og 410 meter bekkeløp. Disse møtes i rør under jordet, og det er svært bratt oppstrøms jordet, så det er begrenset hvor mye av disse løpene fisken kunne ha benyttet dersom ikke bekkene var lagt i rør.

Deretter fortsetter bekken på nordsiden av Nøtteholveien i ca. 140 meter før den krysses av en liten vei (8 meter, vandringshinder). Her fant vi ørekyte nedstrøms kulpen. Den går videre ytterligere ca. 275 meter før den krysses av en traktorvei (6 meter, i dette området er det en rekke naturlige fossefall som er vandringshinder, her fant vi ikke fisk). Herfra fortsetter løpet mot øst ca. 385 meter (inkludert flere naturlige fossefall som er vandringshinder), og går under Nøtteholveien (ikke befart). Herfra fortsetter den ca. 830 meter videre, og deler seg i to deler på ca. 1555 og 1395 meter.

Total lengde hovedløpet: ca. 9870 meter.

Oppsummering: Det er ørekyt i hovedløpet fra Rakkestadelva og helt opp til Nøtteholveien 360. Vannet blir her merkbart surere, men ut fra den ene målingen vi har ikke så surt at det skal være avgjørende. Det er imidlertid en del vandringshindre i området herfra og videre oppover.

Det er bekkeniøye iallfall opp til Budalsveien, men det er ut fra kartet ingen sikre vandringshindre opp til fossefallene rett nord for Kastehaugen, mer enn 1500 meter lengre oppstrøms. Unntaket er den mulige hindringen (bru?) 945 meter oppstrøms Budalsveien. Andre fiskearter og kreps fra Rakkestadelva bør også kunne vandre helt opp til Kastehaugen, men de fleste artene foretrekker nok noe mer og dypere vann. I tillegg er bekken utsatt for kraftige flommer ved nedbør, noe som nok også bidrar noe til at mange arter ikke trives.

Kløfsrud-Rådalen

Fra hovedløpet i Levernesbekken går dette løpet under Budalsveien i en kulvert (15 meter, elfisket 2024, ikke hinder), før det etter kun 22 meter går under en traktorkryssing (3 meter, ikke hinder).

180 meter nord for denne kryssingen tilkommer et lite sideløp fra nord: dette går kun ca. 70 meter opp til Budalsveien 34, før det går under veien: det mottar vann fra 780 meter bekkestreng oppstrøms.

Rundt 200-220 meter oppstrøms den nevnte traktorkryssingen fant vi ørekyte under elfiske. Her var det steinstryk, men vi så ikke noe hinder. Herfra over fortsetter hovedløpet ca. 545 meter fra, før den går under en smal kryssing (ikke befart). Deretter fortsetter hovedløpet ca. 1005 meter mot nord inntil det går under en traktorvei rett sør for Kløfsrud. Midt på denne strekningen har bekken et fall på rundt 5 meter i løpet av 50 meter bekk (ikke befart). Oppstrøms dette området fant vi ikke fisk.

Oppe ved traktorveien rett sør for Kløfsrud tilkommer sideløp fra nord på ca. 655 og 390 meter.

Hovedløpet fortsetter videre ca. 1665 meter mot nordøst, og det tilkommer vann fra store myrområder i øst, med bekkestrenger på ca. 975, 810 og 720 meter. Bekkene ser ikke ut til å være av noen særlig størrelse.

Det er en traktorveikryssing på 7 meter (ikke befart) oppe ved Gamle Rådalen inne i skogen. Deretter fortsetter bekken mot nordøst av brukbar størrelse i 1885 meter. Det tilkommer helårsvannførende bekkestrenger fra Vesle Hiesten i nord og Butjern i øst gjennom bekkestrenger på hhv. ca. 1005, 405 meter og 605 meter. Det er ikke kjent om det finnes fisk i disse vannene (artskart 2025). Øverst i løpet tilkommer vann fra Tjernemosen og Tjernemosehøgda gjennom to bekkestrenger på anslagsvis 600 og 1000 meter.

Total lengde Kløfsrud-Rådalen: ca. 6110 meter.

Oppsummering: Det er ørekyte i bekken iallfall til strykene rundt 250 meter oppstrøms Budalsveien. Sannsynligvis finnes det fisk opp til strykpartiene/fossene cirka 800 meter og/eller 1150 meter lengre opp, nedstrøms Kløfsrud.

Rustadødegård/Stokkedalen

Etter bare 83 meter er det en kryssing av bekken (6 meter) før den fortsetter ca. 965 meter videre opp til Nøtteholveien. Plastrøret under Nøtteholveien er 18 meter langt, og er et vandringshinder. Vi fant heller ikke fisk nedstrøms denne kulverten.

Oppstrøms denne er igjen bekken åpen i ca. 1360 meter, før den kommer til kryssingen under Grønnerødveien. Oppstrøms denne veien er bekken lukket, med antatte bekkeløp på ca. 2495 meter, 1030 meter og 590 meter.

Total lengde: ca. 4920 meter.

Oppsummering: Det er store vannstandsendringer ved flom på denne strekningen, og bekken er sterkt påvirket av drenering og kanalisering i nedbørfeltet. Det blir dermed dårlige habitat for fisk, og krevende forhold fra tørke til flom. Det er derfor ikke overraskende at vi ikke fant fisk ved Nøtteholveien. Kulverten under veien er også et vandringshinder, men slik vannføringen og bekken er, vil det i liten grad være aktuelt med fisk lengre opp, unntatt i eventuelle dammer.

Kvernhusdalen/Stordalen

Her går bekken ca. 185 meter opp til Nøtteholveien, og under en kryssing (7 meter). Vi fant ikke fisk verken oppstrøms eller nedstrøms veien. Bekken fortsetter videre langs Langemyr ca. 820 meter, før den krysses av en liten vei inn til Dypedalsåsen (7 meter). Herfra fortsetter bekken ca. 395 meter før den renner under Grønnerudveien (8 meter).

Ca. 35 meter oppstrøms Grønnerudveien deler den seg i to mindre løp. Det østre av disse løpene (fra Stordalen/Kvernhusdalen skytebane) samler vann fra bekkestrenger på ca. 2030, 1555, og 890 meter. Det vestre av disse løpene er ca. 1650 meter og kommer fra ren skog.

Oppsummering: **Det er store vannstandsendringer ved flom på denne strekningen, og bekken er sterkt påvirket av drenering og kanalisering i nedbørfeltet. Det er også dårlig kantsone. Det blir dermed dårlige habitat for fisk, og krevende forhold fra tørke til flom. Det er derfor ikke overraskende at vi ikke fant fisk ved Nøtteholveien.**

Lemmyra/Søndre Svarttjern: En sidestreng mot nord kommer fra et lite tjern ca. 460 meter lengre opp. Denne er ikke undersøkt, men vi fant ikke fisk på stasjonen nedstrøms, der det var ganske godt habitat for fisk. Tjernet er cirka 70 meter langt, og har to innløp. Det nordøstre kommer fra den store Lemmyra rundt 600 meter lengre opp. Det nordvestre fortsetter 930 meter mot nord før det krysses av en traktorvei, og fortsetter videre 90 meter før det deler seg i to.

Det nordøstre løpet kommer fra Søndre Svarttjern (137 dekar) 530 meter lengre opp. Her oppgir artskart at det finnes abbor (NINA 1993). Søndre Svarttjern har en innløpsbekk på ca. 1100 meter. Det nordvestre løpet får vann fra ei lita myr ca. 550 meter lengre opp.

Total lengde: ca. 3485 meter.

Oppsummering: Vi fant ikke fisk i denne bekken. Det er kun registrert abbor i vanna lengre opp. Den trives dårlig på små bekker.

Elfiskestasjoner

Levernesbekken-Budalsveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Det ble fisket to strekninger. Det ene i hovedløpet fra nedstrøms brua og 15 meter videre oppstrøms brua, det andre oppstrøms brua over sideløpet mot nordøst cirka 15 meter oppover i løpet.

Figur 36 Elfiske 2024.

Vannet var blakket med et siktedyp på knapt 1 meter. Bunnen besto av mudder, stein og sand. Maksimalt dyp på det elfiskede strekket var 0,7 meter, men kulpen i hovedløpet nedstrøms Budalsveien kan fort være 1,5 meter+. Det var bra med høyerestående vegetasjon i kantsonen.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) i hovedløpet hadde en lengde på rundt 20 meter, og bekken var 1-2 meter bred. Vi fanget store mengde ørekyte (200+) og 3 bekkeniøyer. pH ble målt til 6,7.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) i sideløpet hadde en lengde på 15 meter og en bredde på ca. 0,5-1,5 meter. Vi fanget en ørekyte.

Levernesbekken-hovedløp vest for Nøtteholveien 211

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Bekken renner her kanalisert med begrensede kantsoner og lite høyere vegetasjon gjennom landbruksområder. Den er relativt stilleflytende med mudder-bunn, dog ganske fast, men opp mot kulvertene (2 rør, ikke hinder) under veien var det litt grus/stein og litt fall. Bekken var 1,5-2 meter bred og relativt grunn, ned mot 30-40 cm. Kulpen 25 meter nedstrøms kulverten var imidlertid mer enn 1 meter dyp. Vannet var relativt klart.

Figur 37 Elfiske 2024.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 25 meter. Vi fanget rundt 100 ørekyte. pH ble målt til 6,3.

Levernesbekken-hovedløp nedstrøms Nøtteholveien 360

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Nedstrøms dette strekket renner bekken for en stor del gjennom landbruksområder, med lite fall, lite kantsoner og til dels mye vegetasjon i bekkeløpet. Ved Nøtteholveien 360 er imidlertid bekken demmet opp i en liten dam med inntil 1 meters dyp. Demningen utgjøres av veien til eiendommen. Bekken ledes ut av dammen og under veien gjennom et rør. Røret munner rett ut i fritt fall (vandringshinder), der vannet renner ned gjennom cirka 20 meter med fall og stryk på fjell og grov stein, som går over i grus og sand i en grunn kulp og vannhastigheten roer seg. Maksimalt dyp på dette strekket er ca. 0,6 meter.

Figur 38 Elfiske 2024.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 45 meter. Vi fanget ca. 200 ørekyte i gytedrakt. pH ble målt til 6,2.

Levernesbekken-hovedløp nedstrøms Nøtteholveien 360

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Nedstrøms dette strekket renner bekken for en stor del gjennom landbruksområder, med lite fall, lite kantsoner og til dels mye vegetasjon i bekkeløpet. Ved Nøtteholveien 360 er imidlertid bekken demmet opp i en liten dam med inntil 1 meters dyp. Demningen utgjøres av veien til eiendommen. Bekken ledes ut av dammen og under veien gjennom et rør. Røret munner rett ut i fritt fall (vandringshinder), der vannet renner ned gjennom cirka 20 meter med fall og stryk på fjell og grov stein, som går over i grus og sand i en grunn kulp og vannhastigheten roer seg. Maksimalt dyp på dette strekket er ca. 0,6 meter.

Figur 39 Elfiske 2024.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 45 meter. Vi fanget ca. 200 ørekyte i gytedrakt. pH ble målt til 6,2.

Levernesbekken-hovedløp 320 meter oppstrøms Nøtteholveien 360

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Fra Nøtteholveien 360 og oppover endrer Levernesbekken karakter til å bli en skogsbekk, med klart, men humøst vann. Det er 22 meters fall på de cirka 375 meterne fra Nøtteholveien 360 og til bekken deler seg ved veien sørøst mot Rådalshytta. Vi elfisket et cirka 60 meter langt strekk fra dette bekkedelet og nedstrøms. Det er flere vandringshindre på strekket, som faller 4-5 meter totalt. Bekkeløpet går stedvis i fossefall, og stedvis i kulper ned mot 1 meters dyp. Det er noe fin grus i områdene med mindre strøm.

Figur 40 Elfiske 2024.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 60 meter. Vi fanget ingen fisk. pH ble målt til 5,9.

Vi elfisket ingen flere stasjoner lengre opp i bekken.

Levernesbekken-sidebekk Kløfsrud-Rådalen sør for Budalsveien 32-34

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Vi gikk langs bekken fra Budalsveien og cirka 220 meter oppover. På strekningen var bekken en stillestående grøft med mudder/leirebunn, men øverst var det en kulp med stryk og kulper ovenfor. Vi fisket sporadisk fra kulpen og opp gjennom strykene, en strekning på drøyt 30 meter.

Figur 41 Elfiske 2024.

Vannet var blakket med et siktedyp på knapt 1 meter. Bunnen på det elfiskede strekket besto av mudder/leire, fin grus og stein. Maksimalt dyp på det elfiskede strekket var 0,7 meter, men kulpen nedstrøms strekket kan fort være 1 meter+. Kantsonen besto av skog.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på drøyt 30 meter, og bekken var 1-2 meter bred. Vi fanget 40-50 ørekyte i gytedrakt. pH ble målt til 6,7.

Levernesbekken-sidebekk Kløfsrud-Rådalen sør for Budalsveien 30

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Her går bekken i barskog i en kløft. Det er stilleflytende strekninger med mudder/humus-bunn, men også mindre strykområder med stein/fjellbunn og litt finere grus. Det er stort sett ganske fast bunn også på de stilleflytende strekningene. Maksimalt dyp var 70 cm, og vannet var humusfarget.

Figur 42 Elfiske 2024.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 65 meter, og bekken var 0,5-1,25 meter bred. Vi fanget ingen fisk. pH ble målt til 5,7.

Som følge av at vi ikke fanget fisk her, elfisket vi heller ikke noen strekninger lengre opp i bekken.

Levernesbekken-sidebekk Rustadødegård-Stokkedalen nedstrøms Nøtteholveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Her går bekken i skog i en dal. Den er relativt stilleflytende med mudder-bunn, og størrelsen på bekkeløpet vitner om at bekken kan gå opp voldsomt (inntil to meter) ved større nedbørsmengder. Da vi var der rant det imidlertid svært lite vann. Det var kun 5 cm dypt i strømområdene, og 30 cm bredt. Øverst mot Nøtteholveien er det litt fall, stein og grus, og en større kulp på inntil 60-70 cm dyp. Vannet var relativt klart. Bekken er lagt i rør under Nøtteholveien og dette røret er lagt 30-40 cm over kulpens vannspeil med helning, slik at eventuell fisk i beste fall kun kan passere ved høy vannføring.

Figur 43 Elfiske 2024.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 50 meter, inkludert kulpen øverst. Vi fanget ingen fisk. pH ble målt til 7,4.

Som følge av kulverten, vannføringen og at vi ikke fanget fisk her, elfisket vi heller ikke noen strekninger lengre opp i bekken.

Levernesbekken-sidebekk Kvernhusdalen-Stordalen sørvest for Nøtteholveien 262

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 15-5-24. Sidebekken renner her kanalisert med begrensede kantsoner gjennom landbruksområder. Deler av bekkeløpet var ganske nylig gravd opp og alt av høyere vegetasjon felt. Bunnen besto av blåleire, med litt grus/stein helt opp mot veikryssingen. Veikryssingen er ei betongbru, men lagt på stokker som i nedkant som gir et fall på 20-30 cm. Bekken var 1-1,5 meter bred med maksimalt dyp på 50 cm+. Vannet var relativt klart.

Figur 44 Elfiske 2024.

Den overfiskede strekningen (merket blått over) hadde en lengde på rundt 25 meter. Vi fanget ingen fisk. pH ble målt til 6,3.

Det ble derfor ikke elfisket noen stasjoner lengre opp i denne sidebekken.

Aktuelle tiltak

Bekker

- Hovedløpet i bekken er svært påvirket av avrenning fra landbruksdrift, både gjennom økt transport av slam og store og raske vannstandssvingninger. Det samme gjelder tydelig også løpene fra Rustadødegård/Stokkedalen og Kvernhusdalen/Stordalen.
- Kulverten under veien til Nøtteholveien 360 er et 100% vandringshinder for fisk.
- Det kan avklares mer presist ved elfiske hvor øvre grense for ørekytas utbredelse er i Kløfsrudbekken, og om det er et hinder i hovedløpet 945 meter nord for Budalsveien.
- Det er for en stor del manglende kantsone i hovedløpet fra Nøtteholveien 207 til Nøtteholveien 360.
- Det mangler for en stor del kantsone i hele nedre del av sideløpet opp til Kvernhusdalen/Stordalen.

Hera nord for Ramstad, Lite påvirka bekker til 002-4210-R: Indre Østfold

Vassdragsbeskrivelse

Mer info kommer.

Elfiskestasjoner

Ole-Håkon Heier har elfisket for Båstad grunneier JFF 2023 og 2024.

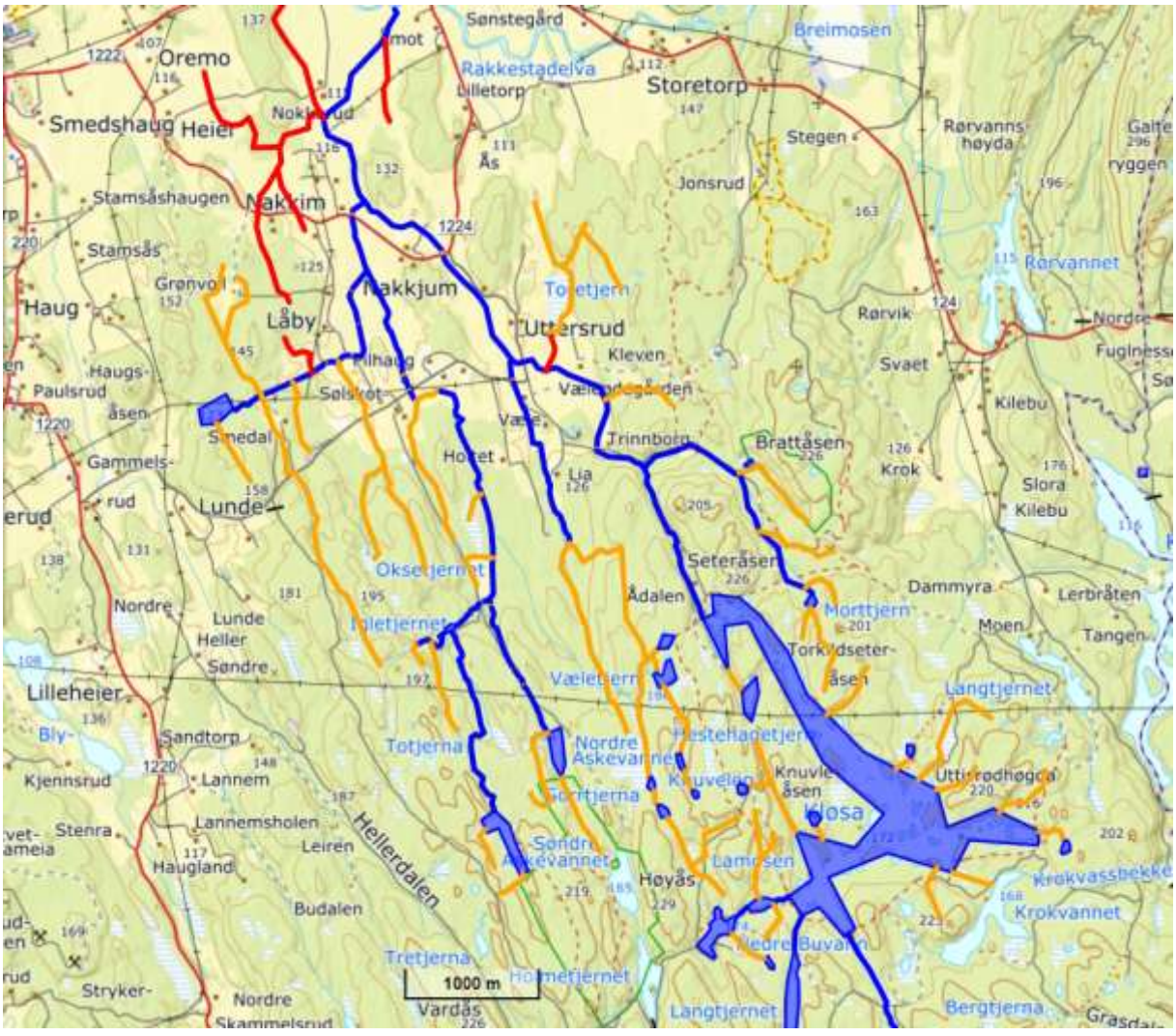
Aktuelle tiltak

Bekker

- Båstad grunneier jeger- og fiskerforening arbeider med å bedre forholdene for fisk i vassdraget, herunder fysiske tiltak og tiltak mot forsuring.

Nakkimbekken 002-4844-R: Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Figur 45 Oversiktskart over Nakkimbekken med sidebekker. Sidebekkene omhandles av et eget kapittel.

Kort beskrivelse av hovedløpet fra nederst og opp til Kløsa

Nakkimbekken renner ut i Rakkestadelva. Derfra renner den, ganske kanalisert, ca. 2510 meter opp til Nakkimveien, der den går under i en nylagt plastkulvert (34 meter, ikke hinder). På denne strekningen krysses den av tre traktorkryssinger, men alle er bruer (ikke hinder). Vi elfisket ganske langt ned på dette strekket, ved Nokkerud, i 2023 (ingen fisk).

Vi elfisket en strekning nedstrøms plastkulverten under Nakkimveien i 2023, og fant bekkeniøye, gjedde, mort og ørret. Fra denne kulverten fortsetter bekken videre oppover ca. 1000 meter til Væhleveien krysser bekken med ei bru sør for Uttersrud (ikke hinder, elfisket 2023, gjedde). Ca. 1150 meter lengre opp går bekken igjen under Væhleveien, denne gang i en 14 meter lang plastkulvert (ikke hinder). Herfra og opp til Kløsa har bekken blitt elfisket en rekke ganger etter 2009 (se oppsummeringen).

Odalsfossen, cirka 250 meter oppstrøms kryssingen under Væhleveien, er et naturlig vandringshinder. Herfra går bekken ca. 1370 meter opp til Kløsa, der den munner ut fra en 2-3 meter høy demning. Det er bygget en fisketrapp, men denne mangler et trinn for å kunne fungere. Det er også relativt krevende for fisk å ta seg opp til trappa. Dammen settes derved som et vandringshinder.

Det er abbor, ørret og ørekyte i Kløsa.

Total lengde hovedløpet: ca. 6080 meter.

Sideløpene er en egen vannforekomst.

Oppsummering: De nederste rundt 4000 meterne er svært kanaliserte, og det er bare stedvis tilfredsstillende habitat for fisk. Spesielt de nedre 2000 meterne er kun en avrettet kanal med minimalt med leveområder. Der det er noe variasjon finner vi imidlertid både gjedde, mort og ørret. Fisk kan vandre fritt opp til Odalsfossen fra Rakkestadelva. Nedstrøms Odalsfossen er det påvist gjedde, ørret, ørekyte og bekkeniøye (OHH 2010-2025).

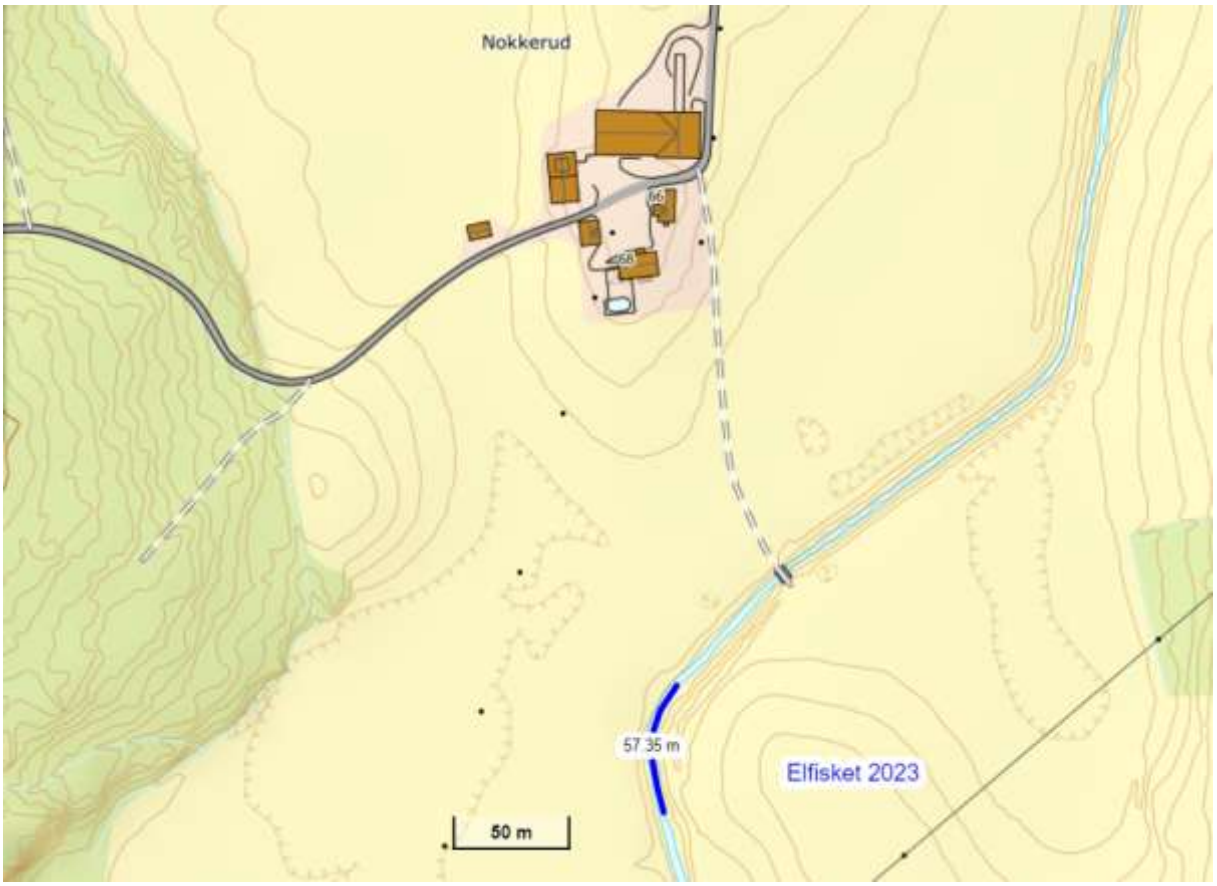
Oppstrøms Odalsfossen er det kun påvist ørekyte og ørret, og noen veldig få abbor (OHH 2010-2025).

Ørreten reproduserer med sikkerhet på hele strekningen fra Kløsa og ned til minst 250 meter nedstrøms Odalsfossen. Midtre Degernes grunneierlag har flyttet fra 50-200 ørret årlig fra denne strekningen og opp i ovenforliggende vann i 2020-2025. De har også lagt ut kalkgrus i disse delene av bekken i 2022.

Elfiskestasjoner

Nakkimbekken Nokkerud

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Figur 46 Elfiske 2023.

Vannet var blakket og siktedypet kun ca. 50-60 cm. Bunnen besto for en stor del av mudder. Bekken er svært kanalisert, uten høyere kantvegetasjon. Vannplanter i løpet begrenset seg for det meste til noe dunkjevle. Dypet varierte mellom 0,7-1,5 meter. Det var umulig å vade uten å sette seg fast, så bekken ble grovt avfisket fra bredden.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 57 meter, en bredde på ca. 3 meter, og dermed et areal på ca. 171 m2. Vi fant ingen fisk. Det finnes nok fisk på strekningen, men habitatet er per i dag svært dårlig.

Nakkimbekken Nakkimveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Det ble fisket nedstrøms kulverten under Nakkimveien.

Figur 47 Elfiske 2023.

Vannet hadde et siktedyp på ca. 1 meter. På den øvre delen av strekket besto bunnen av grus fra veibygging, men noen steiner. Det er en kulp nedstrøms kulverten. Nedenfor dette området er det en naturlig strømrik del av bekken med stein og sand/grusbunn og 20-30 cm dyp. De nedre delen av strekket er den dypeste, ned mot 1 meter, der det er mer mudder og elvesnelle på de grunnere områdene. Det mangler høyere vegetasjon i kantsonen.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 47 meter, en bredde på ca. 2 meter, og dermed et areal på ca. 94 m2. Vi fant mye mort på den nedre del av strekningen (antall 50+, størrelse opptil 200 gram). Her fant vi også 5-6 gjedder (flere årsklasser) og en ørret på 35 cm. På den mest strømmende strekningen fant vi flere bekkeniøyer. I den øvre kulpen fant vi ei gjedde.

Nakkimbekken Væhleveien-Uttersrud

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Det ble fisket nedstrøms kulverten under Nakkimveien.

Figur 48 Elfiske 2023.

Vannet var relativt klart. Bunnen besto for en stor del av mudder, med unntak av noe knust stein i området ved brua. Det var stedvis svært mye vegetasjon i bekkeløpet, øverst dunkjevle, lengre ned lange vannplanter som hang i strømmen. Det mangler høyerestående vegetasjon i kantsonen.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 39 meter, en bredde på ca. 1,75 meter, og dermed et areal på ca. 68,25 m2. Vi fanget 4 gjedder, der to var ca. 10 cm lange, og to ca. 20 cm lange.

Nakkimbekken øvre del (Kløsabekken)

Ole-Håkon Heier har elfisket øvre del for Midtre Degernes grunneierlag 2010, 2021, 2022, 2023, 2024 og 2025. Nedstrøms Odalsfossen er det påvist gjedde, ørret, ørekyte og bekkeniøye (OHH 2010-2025). Oppstrøms Odalsfossen er det kun påvist ørekyte og ørret, og noen veldig få abbor (OHH 2010-2025). Midtre Degernes grunneierlag har flyttet fra 50-200 ørret årlig fra denne strekningen og opp i ovenforliggende vann i 2020-2025.

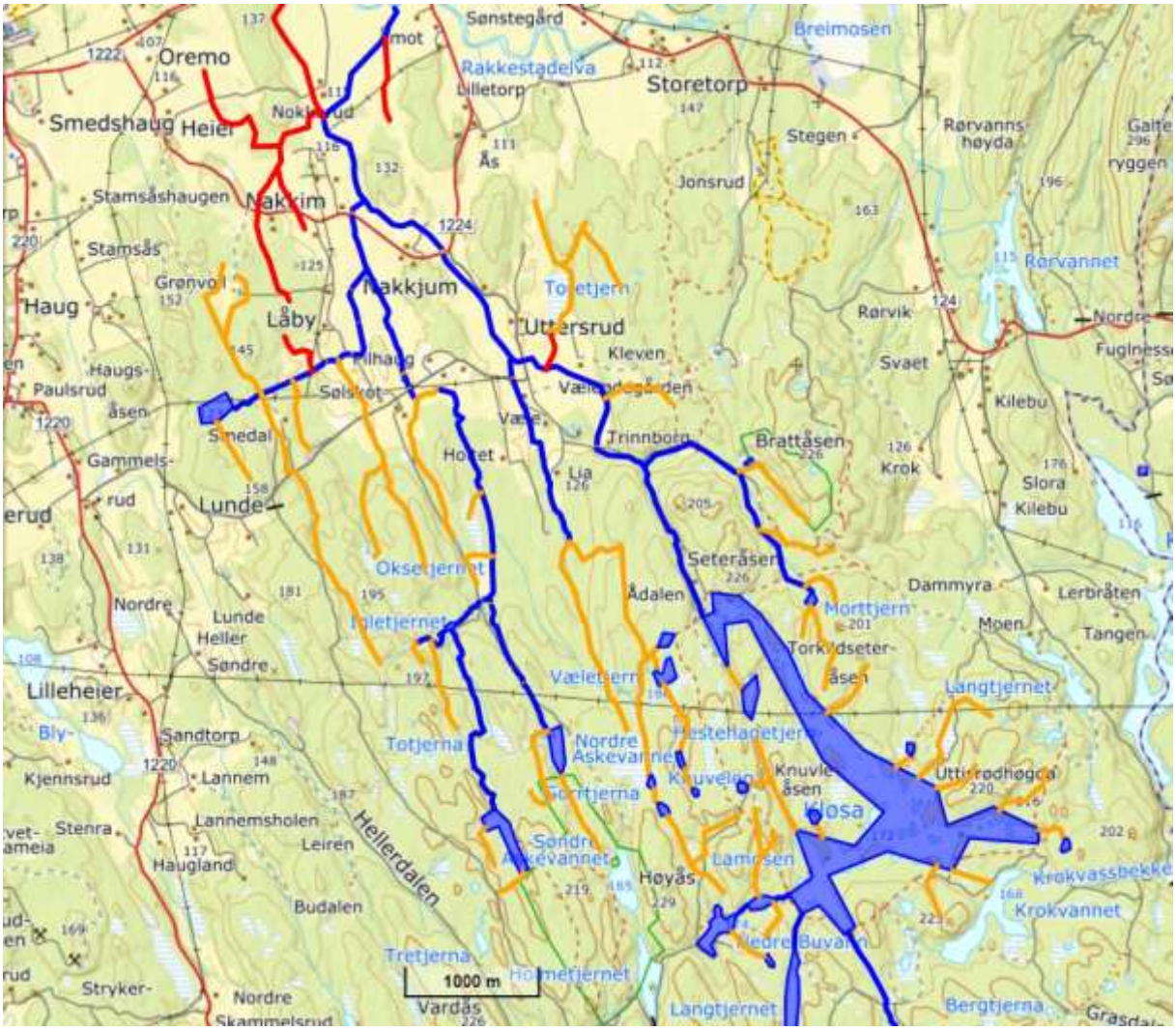
Aktuelle tiltak

Hovedløpet

- De nederste 4000 meterne av bekken er svært påvirket av avrenning fra landbruksdrift, både gjennom økt transport av slam og store og raske vannstandssvingninger. Bekkeløpet er her for en stor del kraftig kanalisert med kun sporadiske gjenværende habitat for fisk. Nesten hele strekningen mangler trær og busker i kantsonen.

Nakkimbekken bekkefelt 002-4847-R: Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Figur 49 Oversiktskart over Nakkimbekken med sidebekker. Hovedløpet omhandles av et eget kapittel. Bekkeløpet opp til venstre ved Heier og Oremo er feil, det renner mot nord.

Bekkene er gjennomgått fra nederst og til øverst i vassdraget:

Åmotåsen

Renner inn på østsiden av Nakkimbekken fra sør. De nedre ca. 95 meterne er åpne. Minst 700 meter bekk er lagt i rør.

Oppsummering: **Anses uaktuell for fisk.**

Nokkerud- Nakkimkroken

Renner inn på Nakkimbekkens vestside en plass sør for Nokkerud. Bekken er lagt i rør under dyrket mark til Nakkimmosen (ca. 4 dekar) i vest; en av få gjenværende lavlandstorvmyrer i Rakkestad.

Nakkimmosen henter vann fra områder med dyrket mark i sør. To bekkestrenger kommer sammen rundt 150 meter oppstrøms mosen, og henter fra to rørstrekk på 550-600 meter fra sør (på hver side av Nakkimveien 177 og 179).

Oppsummering: **Uaktuell for fisk.**

Låbybekken-Sølvskuttbekken

Renner inn i Nakkimbekken fra sørvest ved Nakkimkroken. Etter 150 meter går bekken under Nakkimveien i en 22 meter lang kulvert (ikke hinder, elfisket 2023, mort og ørret). Herfra går bekken ca. 410 meter før den deler seg i de to bekkene dette strekket er navngitt etter.

Låbybekken

Låbybekken renner ca. 200 meter før den går under traktorkryssing (9 meter, ikke hinder, elfisket 2023, ikke fisk). Deretter renner den ca. 250 meter før den går under enda en traktorkryssing (9 meter, ikke hinder). Etter dette går den ca. 310 meter før den går i en kulvert under Låbyveien (12 meter, delvis hinder, elfisket 2023, ørekyte, en større ikke bestemt fisk). Denne nedre delen av Låbybekken mangler helt busker og trær på bredden.

Fra Låbyveien går bekken rett vest ca. 195 meter før den blir krysset av en traktorvei (10 meter, ikke befart). Til slutt går bekken ca. 775 meter før den kommer fra kilden Låbytjern. I dette vannet finnes det abbor, gjedde og mort.

På strekningen mellom Låbyveien og Låbytjern tilkommer to lange løp fra Lundeåsen i sør (ca. 2285 meter og ca. 1732 + 795 meter, Oksetjernet, sannsynligvis fisketomt), og ett løp fra Grønvoll i nord (ca. 1150 + 570 meter). Disse bekkene fører forholdsvis lite vann, sannsynligvis pga. mye myrområder i skogene i sør.

Sølvskuttbekken

Fra der den møter Låbybekken renner Sølvskuttbekken åpent ca. 850 meter videre til en kunstig anlagt dam. Utløpet av dammen er et rør, og fungerer som et absolutt vandringshinder. Vi elfisket nedstrøms dammen i 2023 (bekkeniøye, mort, ørret).

Dammen er cirka 1160 m2. Det er snakk om at det skal være abbor i dammen (OHH pers. medd. ukjent person rundt 2010). Fra dammen går bekken ca. 55 meter videre opp til Sølvskuttveien, der den går under veien i en kulvert (15 meter, mesteparten av vannet renner UNDER kulverten). Dette er også et absolutt vandringshinder. Herfra er bekken bare åpen ca. 85 meter videre oppstrøms før den går i rør. Her tilkommer vann fra en ca. 1100 meter lang streng (vestre) som går inn langs veien til Igletjernet, der den nedre delen er lukket. Mesteparten av vannet kommer imidlertid fra Langetjern/Igletjern/Nordre Askevann**. Denne bekkestrekningen er såpass omfattende at den tas i et eget avsnitt.**

Oppsummering: Sølvskuttbekken fører både ørret, mort og bekkeniøye helt opp til, men ikke inkludert, dammen nedstrøms Sølvskuttbekken. Siden sidebekken Låbybekken også har ørekyte, er det sannsynlig at denne også kan påtreffes i Sølvskuttbekken.

Låbybekken fører iallfall ørekyte helt opp til Låbyveien. I tillegg finnes det annen større fisk der, det kan være ørret, som finnes lengre ned, eller gjedde, abbor eller mort som har sluppet seg ned fra Låbytjern (der disse tre artene har gode bestander).

Askevannsbekken: Langetjern/Igletjern/Nordre Askevann

Fra de 85 åpne meterne oppstrøms Sølvskuttveien, går bekken går i rør under dyrket mark ca. 210 meter mot øst ved Pilhaug (sannsynlig vandringshinder), før løpet blir åpent igjen og dreier mot sørvest. Her renner det åpent i ca. 1715 meter mot sør (de nedre 200 meterne er på dyrket mark,

resten er i skog), før det deler seg i to løp. De nedre 400 meterne av denne strekningen ble elfisket sporadisk i 2023, uten funn av fisk. Vi fant imidlertid ørret på de øverste 50 meterne av denne strekningen. Her er det vellykket reproduksjon, da dette var ungfisk.

Det østre løpet kommer fra nordre Askevann. pH-målinger viser at dette løpet er lite påvirket av forsuring. Dette har nok gjort at ørretstammen har overlevd nedstrøms der vannet fra Nordre Askevann og Igletjern/Langetjern møtes.

Bekken renner ca. 55 meter sørover etter bekkedelet før det krysses av en traktorvei (13 meter, ikke befart). Etter dette går bekken ca. 510 meter før den krysses av veien opp til nordre Askevann (8 meter, ikke befart). Herfra går bekken ca. 130 meter før den er lagt i rør under en plass ved veien (9 meter, ikke befart), hvorfra den fortsetter videre ca. 385 meter opp til nordre Askevann. Den munner ut av Nordre Askevann gjennom et rør i en liten dam. Rørutløpet kommer fritt ut 30 cm over bekkens overflate og er et 100% vandringshinder. I Nordre Askevann finnes abbor og mort. Nordre Askevann har et par beskjedne innløpsbekker på ca. 820 og 625 meter. Det bør avklares hvor langt opp Askevannsbekken benyttes av ørret.

Det vestre løpet kommer fra Igletjern/Langetjern. Etter ca. 70 meter kommer det til en kulvert under veien til Nordre Askevann (7 meter, ikke hinder). Derfra og opp til Igletjern er det ca. 245 meter bekk med svært mye fall. Eventuell fisk kan komme ned, men ikke opp. Det er derfor å regne som et naturlig vandringshinder.

Igletjernet er cirka 35 dekar. Der finnes det abbor, og det er satt ut ørret sporadisk. Den største innløpsbekken er Langetjernbekken. De nedre delene av denne bekken har i utgangspunktet ganske gode forhold for reproduksjon hos ørret, men bekken har vært svært sur, og et rør ganske langt ned mot vannet har fungert som delvis vandringshinder.

Rakkestad kommune er grunneier og skal fjerne røret sommeren 2025. Midtre Degernes grunneierlag vil legge ut kalkgrus og gytegrus i bekken senest våren 2026. Igletjernet mottar også vann fra Lille Igletjernbekken i vest (ca. 910 meter + 300 meter). Denne er også svært sur, og vil bli kalket senest 2026.

Langetjernbekken er ca. 1540 meter lang og kommer fra Langetjern. Langetjern har et par beskjedne innløpsbekker på ca. 2-300 meter. Det ble startet opp innsjøkalking av Langetjern så sent som i 2021, men dette bidrar godt til at det blir mindre surt vann i Langetjernbekken. Det var tidligere gjedde i Langetjern, men denne døde ut pga. forsuring. Abboren har greid seg, og det settes ut ørret jevnlig.

Oppsummering: Bekkesystemet i Langetjern og Igletjern har blitt kraftig forsuret, men kalking har startet i 2021 og vil suppleres fremover. Forsuringen medførte at gjedda i Langetjern døde ut, mens abboren greide seg både der og i Igletjern. Ørret har blitt satt ut sporadisk i begge vannene, men settes nå jevnlig ut, og gytebekkene er i ferd med å restaureres.

Vannet fra Nordre Askevann er lite preget av forsuring. Dermed har en liten ørretstamme greid å overleve nedstrøms i den midtre delen av Askevannsbekken, iallfall nedstrøms samløpet med Igletjernbekken (som har mest vann). Siden vi ikke fant fisk på de nedre 400 meterne at strekningen, er det imidlertid ikke snakk om noen stor stamme.

Væhlebekken

Bekken renner ned i Nakkimbekken på vestsiden av Væhle gård og krysset Væhleveien-Sølvskuttveien. Etter ca. 160 meter krysses bekken av Sølvskuttveien (17 meter, ikke hinder). Vi elfisket oppstrøms denne kulverten i 2023 og påviste både gjedde og bekkeniøye.

Herfra går bekken åpen ca. 1315 meter før den deler seg i to løp. Ca. 800 meter oppstrøms Sølvskuttveien er det et brattere parti som bør befares og elfiskes (Væleveien 427, ikke besøkt).

Det vestre løpet går nesten rett sør til Gørtjernsmosen og er ca. 1525 meter.

Det østre løpet er ca. 2285 meter langt opp til Nordre Gørtjern. Dette løpet drenerer et stort område med en rekke små tjern og mye myr. Det er derfor begrenset med vann som renner ut av området. I tillegg tilkommer sideløp på ca. 730, 580 og 560 meter.

Oppsummering: Bekken har gjedde og bekkeniøye iallfall til 100 meter oppstrøms Sølvskuttveien. Det bør elfiskes lengre opp for å avklare hvor høyt opp det går fisk i bekken.

Uttisrudbekken

Bekken kommer inn i Nakkimbekken fra nord ved Uttersrud/Væhleødegård. De nedre ca. 310 meterne er lagt i rør under jorder og en sidevei til Væhleveien. Oppstrøms dreneres en rekke sterkt grøftede myrområder (ca. 630 meter bekkeløp) og lengre opp en del myr i skog (ca. 900 meter) og rør under jorder (ca. 670 meter).

Oppsummering: Anses uaktuell for fisk.

Åseterbekken

Bekken kommer inn fra øst i Nakkimbekken øst for Trinnborg. Her munner den ut gjennom et rør under Væhleveien (delvis hinder). Fra utløpet renner bekken ca. 320 meter uten særlig fall, unntatt den den siste del og mot en kryssing under Åseterveien (ca. 10 meter, rør, ikke hinder). Herfra renner bekken 140 meter videre, mot slutten er det en foss med 2,5 meters (naturlig vandringshinder), før den går under en vei ved Åseter (ca. 8 meter, hinder). Det er en søppelfylling i bekkekanten rett nedstrøms Åseter.

Bekken går 275 meter videre med lite fall langs en traktorvei, før den krysser OVER traktorveien (6 meter, ikke hinder). Herfra går bekken med veldig flott ørrethabitat videre, til den kommer til et bekkedele ved siden av Åsetertjern. Bekkeløpet er sprengt ut på 1900-tallet en gang opp mot Åsetertjern.

Det østlige løpet, med Åsetertjern og dalen mot sørøst, er ca. 700 meter langt. Åsetertjern er delvis gjengrodd med myr og svært sur, og er sannsynligvis fisketom.

Det vestlige løpet går ca. 1015 meter mot sør, og vannet kommer fra Morttjern. Det tilkommer en sidebekk på ca. 620 meter underveis. Morttjern har tilsig fra to-tre ca. 2-300 meter lange bekkedrag. Her er det abbor og ørret. Morttjern kalkes.

Oppsummering: De nedre 250 meterne er bekken lite attraktiv som habitat for fisk, men deretter kommer det 150 meter opp mot fossen (som stanser videre vandring) som er aktuelle som gyte- og oppvekstområde for ørret. Utløpsrøret i Nakkimbekken er imidlertid et hinder for oppvandrende ørret. Det er også en usikkerhet rundt hvor surt vannet er.

Elfiskestasjoner

Sølvskuttbekken nederst

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Det ble fisket nedstrøms kulverten under Nakkimveien.

Figur 50 Elfiske 2023.

Vannet var blakket med et siktedyp på ca. 0,5 meter. Bunnen besto for en stor del av mudder og leire, med unntak av noe knust stein i området ved kulverten og brua over bekken ca. 30 meter nedstrøms. Dybden varierte mellom 0,2 og 1 meter. Det var svært lite vegetasjon i bekkeløpet, men OK med høyerestående vegetasjon i kantsonen.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 51 meter, en bredde på ca. 2 meter, og dermed et areal på ca. 102 m2. Vi fanget 2 mort og 1 ørret (voksen).

Rune Nakkim (2023) forteller at han fisket mye abbor, ørret og kreps på denne strekningen da han vokste opp her på 1980-tallet.

Låbybekken Låby nordre

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Figur 51 Elfiske 2023.

Vannet var klart. Bunnen var relativt fast, og besto for en stor del av grus/sand/leire, med unntak av noe stein i området ved traktorkryssingen. Svært ensartet løp, lite kulper, dyp stort sett 0,1-0,3 meter. Det var svært lite vegetasjon i bekkeløpet. Ingen høyerestående vegetasjon i kantsonen.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 100 meter, en bredde på ca. 0,75 meter, og dermed et areal på ca. 75 m2. Vi fanget ingen fisk.

Låbybekken Låbyveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Kulverten under veien ble vurdert å være et delvis vandringshinder, derfor ble det elfisket både nedstrøms og oppstrøms veien.

Figur 52 Elfiske 2023.

Vannet var klart. Bunnen var relativt fast, og besto for en stor del av grus/mudder. Ganske variert bekkeløp, med kulper, stille områder og områder med lett strøm. Dyp 0,2-0,6 meter. OK med høyerestående vegetasjon i kantsonen på de avfiskede strekkene, men ingen høyerestående kantvegetasjon nedstrøms.

Den nedre overfiskede strekningen hadde en lengde på 27 meter, en bredde på ca. 0,75 meter, og dermed et areal på ca. 20,25 m2. Vi fanget to ørekyter, pluss observerte en større (20-25 cm) fisk som kom seg unna, uten at vi klarte å artsbestemme denne.

Den øvre overfiskede strekningen hadde en lengde på 81 meter, en bredde på ca. 0,75 meter, og dermed et areal på ca. 60,75 m2. Vi fanget ingen fisk, på tross av bra habitat.

Sølvskuttbekken nedstrøms Sølvskuttveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Både utløpet fra dammen og kulverten under Sølvskuttveien ble vurdert å være absolutte vandringshinder. Vannet rant for en stor del UNDER kulverten under Sølvskuttveien og ikke gjennom.

Figur 53 Elfiske 2023.

Nedstrøms dammen:

Vannet var klart. Bunnen var relativt fast, og besto for en stor del av grus (tynt lag)/mudder. Grunt, lett strømmende vann, med unntak av de øvre 30 meterne som var ganske stillestående og endte i en stor kulp nedstrøms damutløpet. Dyp 0,1-0,8 meter. Store utglidninger og ødelagte utløp av drensrør i jordekantene på vestsiden. OK med høyerestående vegetasjon i kantsonen på østsiden av de avfiskede strekkene.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 80 meter, en bredde på ca. 1,75 meter, og dermed et areal på ca. 140 m2. Vi fanget 50+ mort, flere bekkeniøyer og en voksen ørret på ca. 25 cm. Mort og ørret sto i kulpen oppe ved utløpet fra dammen, mens bekkeniøyene fantes på det strømmende vannet lengre ned.

Oppstrøms dammen:

Vannet var blakket med siktedyp på 0,5-0,6m. På strekningen nederst mot dammen var bunnsubstratet svært løst, sannsynligvis pga. sedimentasjon ved tidligere høyere vannstand i dammen. Lengre opp ble bunnen stadig mer fast, og de siste 20 meterne opp mot veien besto bunnen av mye stein og grov grus, litt silt/mudder og litt grus. Dyp 0,1-0,8 meter.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 60 meter, en bredde på ca. 1,5 meter, og dermed et areal på ca. 90 m2. Vi fanget ingen fisk.

Askevannsbekken Pilhaug

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Figur 54 Elfiske 2023.

Nederst var vannet var blakket med et siktedyp på 0,5-0,6 meter. Inne i skogen var vannet klart, men humusfarget. Der bekken rant mellom jordene var det mye slam på bunnen, mens i skogen var det en ganske stillestående kanal med løs bunn. Imidlertid var det noen mindre stein/fjellområder der det gikk å vade. Dyp 0,2 til kanskje en knapp meter (?). Det var store utglidninger i kanten på bekken i den nedre delen, da grunneier stedvis jordarbeidet helt utpå kanten av bekken. Kantsonen mot grunneier i øst var langt bedre.

Grunnet vanskelige vadeforhold ble det elfisket sporadiske strekninger oppover i bekkeløpet, fra der bekken gikk inn i røret under jordene og opp til godt inne i skogen (anslagsvis 400 meter lengre opp). Det er derfor vanskelig å anslå overfisket areal. Bekken var gjennomsnittlig anslagsvis 1,25-1,5 meter bred. Vi fant ingen fisk.

Askevannsbekken nordøst for Igletjern

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Stasjonen ble valgt for å få med vannet fra både Igletjern og Nordre Askevann.

Figur 55 Elfiske 2023.

Vannet var klart. Bunnen besto av mye mudder/silt i de nedre delene, mens det var noen mindre stryk med stein/grus opp mot innløpet av bekken fra Nordre Askevann. Dyp 0,2-0,4 meter. Bekken går gjennom plantet granskog på et stort grøftet myrområde.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 50 meter, en bredde på ca. 1,25 meter, og dermed et areal på ca. 62,5 m2. Vi fanget to ørret, begge 1-2 år gamle.

Vi elfisket også 10 meter strekning opp mot kulverten under Askevannsveien, men fant ingen fisk. Her er vannet tidvis svært surt (ref. målinger, Midtre Degernes grunneierlag).

Langetjernbekken innløp Igletjern

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23. Vi elfisket nedstrøms og oppstrøms kulverten da den er et delvis vandringshinder under visse vannføringer.

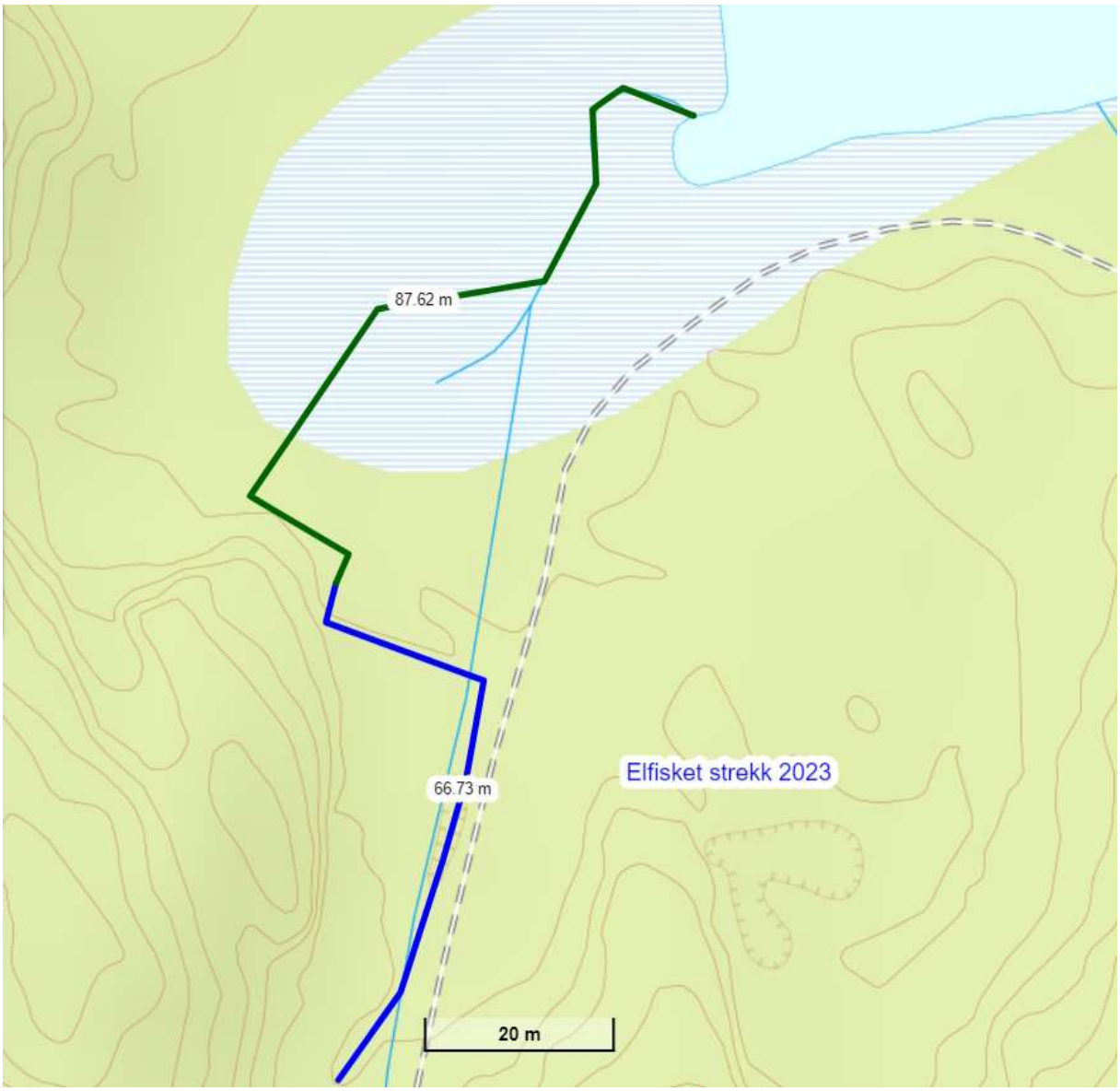
Figur 56 Elfiske 2023.

Vannet var klart. Bunnen besto for en stor del av sand, grus og noe mindre stein i strykområdene øverst på strekningen. Dyp 0,1-0,5 meter. Bekken går i sin helhet i skog.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 30 meter, en bredde på ca. 0,6 meter, og dermed et areal på ca. 18 m2. Vi fanget ingen fisk. Det er imidlertid abbor i Igletjernet. pH-målinger utført av Midtre Degernes grunneierlag viser verdier fra 4,9 – 5,7. Bekken gikk tørr i juli 2022 (sterk tørke).

Lille Igletjernbekken

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Figur 57 Elfiske 2023.

Vannet var klart. Bunnen besto for en stor del av sand og silt, med grus de stedene der det strømmet mest. Ganske variert bekkeløp, med kulper, stille områder og områder med lett strøm. Oppstrøms slutten av elfiskestrekket blir det mer fall og stryk i steiner. Dyp 0,1-0,6 meter. Bekken går i sin helhet i skog.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 70 meter, en bredde på ca. 0,4 meter, og dermed et areal på ca. 28 m2. Vi fanget ingen fisk. Det er imidlertid abbor i Igletjernet. pH-målinger utført av Midtre Degernes grunneierlag viser verdier fra 4,6 – 5,6. Bekken gikk tørr i juli 2022 (sterk tørke).

Vælhebekken

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 10-5-23.

Figur 58 Elfiske 2023.

Vannet var klart, og det var liten vannføring. Nedstrøms kulverten besto bunnen for en stor del av sand, grus og stein i strømmende vann, med mindre og grunne kulper. Her var det en god del busker og trær. Kulverten var intet hinder. Oppstrøms kulverten var det sakteflytende vann og mudderbunn, men den ble fastere fra 100 meter oppstrøms kulverten. Ingen busker eller trær i kantvegetasjonen her.

Den overfiskede strekningen oppstrøms kulverten hadde en lengde på 106 meter, en bredde på ca. 0,75 meter, og dermed et areal på drøyt 75 m2. Vi fanget 4 gjedde og 6 bekkeniøye.

pH ble målt til 6,1.

Aktuelle tiltak

Sølvskuttbekken

- Bekken er tydelig påvirket av avrenning fra landbruksdrift, både gjennom økt transport av slam og store og raske vannstandssvingninger.
- Det er begrenset med busker og trær i kantsonen på bekken.

- Det er store utglidninger og ødelagte utløp av drensrør i jordekantene på vestsiden rett nedstrøms dammen.
- Dammen nedstrøms Sølvskuttveien er et vandringshinder.
- Kulverten under Sølvskuttveien er et vandringshinder. Vannet rant for det meste UNDER kulverten.

Låbybekken

- Bekkens nedre deler er tydelig påvirket av avrenning fra landbruksdrift, både gjennom økt transport av slam og store og raske vannstandssvingninger.
- Det er begrenset med busker og trær i kantsonen på bekkens nedre halvdel.
- Kulverten under Låbyveien er et delvis vandringshinder.
- Det bør undersøkes om det forekommer fisk oppstrøms Låbyveien.

Askevannsbekken

- Bekkens nedre del er tydelig påvirket av landbruksdrift, med svært snaue kantsoner og masseutglidninger.
- Selje utgjør en viktig del av den høyere kantvegetasjonen her, men den blokkerer ofte løpet. Svartor er i så måte langt bedre.
- Det bør elfiskes videre oppover i Askevannsbekken for å avklare hvor høyt opp fisken går.

Langetjernbekken

- Rakkestad kommune er i gang med fysiske tiltak som vil bedre forholdene for fisk i nedre del av bekken. Midtre Degernes grunneierlag vil arbeider videre med dette inn i 2026.

Lille Igletjernbekken

- Midtre Degernes grunneierlag vil arbeide med fysiske og kjemiske tiltak som vil bedre forholdene for fisk i nedre del av bekken inn i 2026.

Væhlebekken

- Det er begrenset med busker og trær i kantsonen på bekkens nedre del.
- Det bør elfiskes videre oppover i Væhlebekken for å avklare hvor høyt opp fisken går.

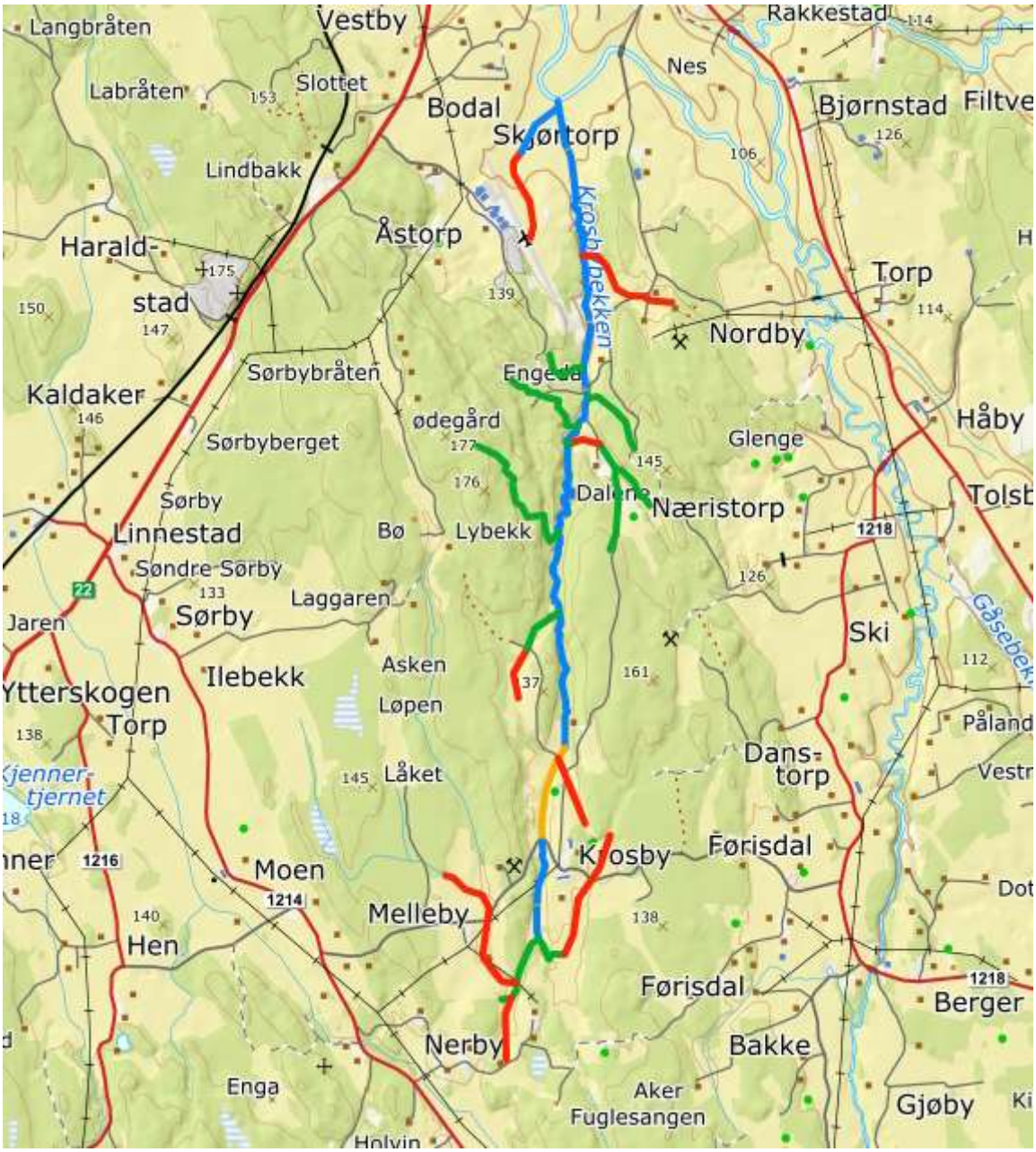
Åseterbekken

- Kulverten under Væhleveien er et delvis vandringshinder.
- Det er en søppelfylling i bekkekanten ved Åseter.

Rakkestadelva sidebekker 002-3450-R: Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Krosbybekken

Figur 59 Oversiktskart.

Bekken renner inn i Rakkestadelva vest for Skjørtorp fra sør. De nedre ca. 305 meterne er åpne, før bekken går under en traktorkryssing (ca. 8 meter, ikke befart). Deretter fortsetter bekken åpen ca. 1110 meter før den krysses av en traktorvei i enden av Rakkestad flyplass (ca. 9 meter, ikke befart). Herfra går bekken åpen videre ca. 405 meter før den krysses av en grusvei sørvest for Skjørtorpveien 239 (kulvert, ca. 9 meter, elfisket 2025, delvis vandringshinder). På denne strekningen renner bekken stort sett i landskap dominert av landbruksområder, men også noe skog.

Fra denne kulverten fortsetter bekken i skog 2390 meter, opp til den lukkes under landbruksområder nord for Krosby. Her elfisket vi i 2025. Lukkingen er ca. 575 meter lang, og ender med at bekken går under Krosbyveien.

Oppstrøms Krosbyveien er bekken åpen ca. 400 meter før den krysses av en traktorvei (ca. 6 meter, ikke befart). Vi elfisket denne strekningen i 2026 og påviste ørekyt. Bekken går videre rundt 180

meter før den deler seg i to løp. Begge løpene er lukket under dyrket mark etter cirka 250 og 450 meter, men ville ellers vært rundt 800-1000 meter lange.

Det er kun mindre sidebekker i Krosbybekken, uten betydning for fisk.

Oppsummering: Bekken er til dels sterkt påvirket av landbruk, med store og raske svingninger i vannføring og stor transport av leire og silt. Fisk fra Rakkestadelva kan sannsynligvis vandre fritt opp og ned den nedre delen av bekken. Det er store mengder ørekyte i bekken helt opp til lukkingen nord for Krosby, og også oppstrøms denne lukkingen. I tillegg påviste vi flere bekkeniøyer på to av tre stasjoner nedstrøms lukkingen nord for Krosby. Disse lever og reproduserer på bekken.

Holøsbekken

Bekken renner inn i Rakkestadelva på sørvest for Nordre Holøs (Osveien 2 og 4). Den nedre delen, opp til litt nedenfor en traktorkryssing cirka 490 meter oppstrøms utløpet, har en rekke naturlige fall. Det er relativt gode kantsoner her. Elfisket 2025, ikke fisk.

Fra traktorkryssingen (ca. 6 meter, befart), går bekken over til å være kanalisert i landbruksområder med dårlige kantsoner. Bekken fortsetter åpen rundt 340 meter opp til der den krysses av fylkesvei 124 (Eidsbergveien). Her ble det lagt nye rør så sent som i 2024 (ca. 29 meter, tre rør, elfisket 2025, ikke fisk).

Oppstrøms fylkesveien fortsetter bekken videre opp til en traktorkryssing (ca. 12 meter, ikke befart) øst for Søndre Hauger (Eidsbergveien 161). Herfra går bekken videre ca. 415 meter opp til en ny traktorkryssing (ca. 10 meter, ikke befart) sørvest for Nordre Hauger (Ringsbyveien 31). Herfra fortsetter bekken ca. 455 meter opp til den krysses av Ringsbyveien (ca. 10 meter, bru, elfisket 2025, ikke fisk). Rett sør for Ringsbyveien kommer den største sidebekken inn fra øst (se lengre ned).

Fra Ringsbyveien fortsetter bekken rundt 900 meter videre mot nord, inntil den lukkes under dyrket mark vest for Nes (Ringsbyveien 94 og 96). Herfra henter den vann fra 7 lukkede løp under dyrket mark på 300-900 meters lengde.

Holøsbekken sidebekker: Alle sideløpene til Holøsbekken, unntatt to, er lagt i rør under dyrket mark.

Det *nordligste sideløpet* kommer inn øst for Eidsbergveien 315, og er egentlig hovedløpet, men siden den nedre delen på mer enn 1000 meter er lukket er det her satt som sideløp. Deler av den øvre delen er åpent i skog, men mesteparten er lukket under dyrket mark. Det lengste løpet er over 2000 meter langt, og tillegg tilkommer vann fra tre løp på 600-800 meter.

Det *sørligste sideløpet* kommer inn fra øst rett sør for Ringsbyveien. Den nedre delen går kun 33 meter før den krysses av gårdsveien inn til Nordre Hauger (ca. 6 meter, elfisket 2025, ikke fisk). Deretter fortsetter den ca. 125 meter i skogkant før den deler seg i to løp. Hvert av løpene er drøyt 1000 meter lange, pluss noen mindre sideløp. Det nordre av disse krysses ganske umiddelbart av en traktorvei (ca. 8 meter, ikke befart). Litt over halvparten av bekkeløpene går i barskog, resten er lukket under dyrket mark eller bebyggelse

Oppsummering: Vi fant ikke fisk på noen stasjoner i bekken. Den nedre delen bør være tilgjengelig for fisk som vandrer opp fra Rakkestadelva, så det var overraskende at vi ikke påviste fisk der.

Elfiskestasjoner

Stasjonene er angitt fra nederst i bekken til øverst.

Krosbybekken, sørvest for Skjørtorpveien 239

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier, Maria Bislingen og Elin Helena Wyller Engqvist 30-4-2025.

Figur 60 Elfiske 2025.

Vannet var blakket med et siktedyp på ca. 0,5 meter. Det var lav vannføring. Nedstrøms kulverten var bunnen fylt ut med pukk, og dermed gangbar, men i de dypere partene var det løst mudder/slam og svært myk bunn. Nedstrøms pukken var det umulig å vade pga. løs bunn. Maksimalt dyp inntil 0,8 meter.

Kulverten er et vandringshinder. På lav vannføring er den umulig å passere for de artene vi påviste. Ved høyere vannføring kan det være at fisk kommer gjennom, men da er hard strøm en sannsynlig utfordring.

Bekken går i skog og har dermed i utgangspunktet bra kantsone, men den var avvirket de siste årene, og dermed sto det kun igjen er stripe med løvskog på bredden.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på ca. 15 meter, en anslått bredde på ca. 5 meter, og dermed et meget grovt anslått areal på ca. 75 m2. Vi fanget 300+ ørekyt og 5+ bekkeniøye.

Krosbybekken, nordøst for Bekkhus

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier, Maria Bislingen og Elin Helena Wyller Engqvist 30-4-2025.

Figur 61 Elfiske 2025.

Vannet var blakket med et siktedyp på ca. 0,5 meter. Det var lav vannføring. Bunnen besto vekselvis av grus og stein i småstryk, og fast leire/grus/steinbunn i kulpene. Bekken var inntil 0,7 meter dyp. Bekken gikk langs en skogsvei, i skog.

pH ble målt til 7,2.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på 40 meter, en bredde på ca. 2 meter, og dermed et areal på ca. 80 m2. Vi fanget 500+ ørekyt og 5 bekkeniøye.

Krosbybekken, Løvåsen

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier, Maria Bislingen og Elin Helena Wyller Engqvist 30-4-2025.

Figur 62 Elfiske 2025.

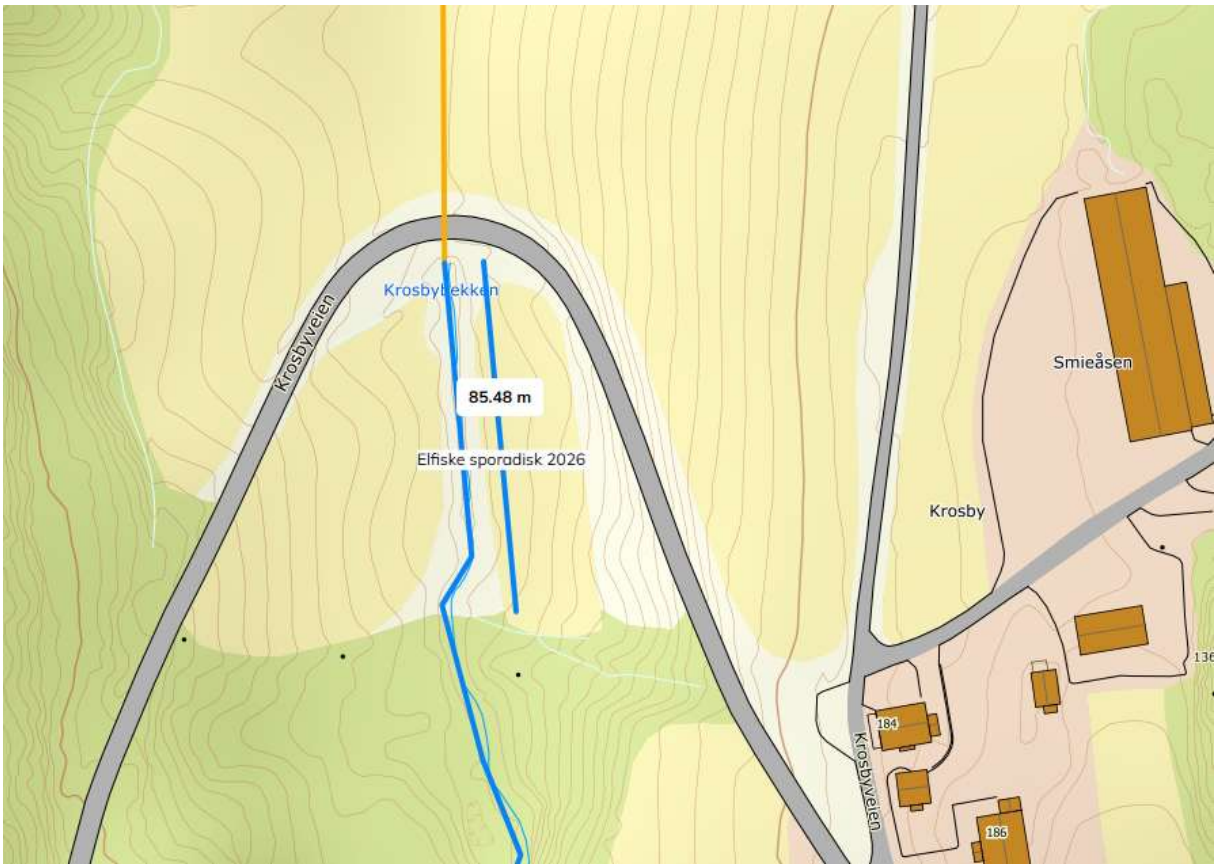
Vannet var blakket med et siktedyp på ca. 0,5 meter. Det var lav vannføring. Her ender bekken i en kulvert som er enden på en 575 meter lang lukking under landbruksområder. Den siste delen av kulverten var i fritt forfall, og vannet gravde rundt utløpet. Her var det også en kulp ned mot 1,2 meters dyp, med svært løs mudderbunn. Kulpen ble derfor fisket fra kantene.

Nedstrøms kulpen var det noe fall og lette stryk, med grus på bunnen. Der strømmen igjen gikk roligere var det svært løst mudder, og det var derfor uaktuelt å fiske nedstrøms strykområdet. Bekken går her i skogkant med OK med høyerestående vegetasjon i kantsonen.

Den overfiskede strekningen hadde en lengde på ca. 25 meter, en bredde på ca. 1,25 – 3,5 meter (snitt 2 meter?), og dermed et areal på veldig ca. 50 m2. Vi fanget 50+ ørekyt.

Krosbybekken, oppstrøms Krosbyveien

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier og Maria Bislingen 22-4-2026.

Figur 63 Elfiske oppstrøms Krosbyveien 2026.

Vannet var humøst med et siktedyp på ca. 0,5-0,8 meter. Det var middels til lav vannføring. Fra veien går bekken mellom to jorder opp i skog. Her var det kantsone på minst to meter på begge sider, men ingen trær. Bunnen besto av leire og mudder.

På vei inn i skogen ble det litt fall og det er en del stein og små stryk. Vi gikk ikke lengre opp enn til de nederste av disse strykene.

Vi elfisket sporadisk fra veien og opp til strykene, og fanget 7 ørekyt opp mot strykene. Det finnes altså også ørekyt oppstrøms det mange strekket i rør nedstrøms Krosbyveien.

pH ble målt til 6,8.

Holøsbekken, nedstrøms fylkesvei 124

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier, Maria Bislingen og Elin Helena Wyller Engqvist 30-4-2025.

Figur 64 Elfiske 2025.

Vannet var lett blakket med et siktedyp på ca. 0,75 meter. Det var lav vannføring. De nedre cirka 300 meterne har ganske mye fall, og fra rundt 100-150 meter oppstrøms Rakkestadelva er det en liten rekke med fossefall som gjør at de færreste artene i Rakkestadelva kommer seg videre opp, i beste fall ørret. Her er det mye stein/fjell på bunnen, lite grus, og bra kantsoner (dog ble det kjørt med landbruksmaskiner helt utpå kanten på nordsiden, og det var også noen steder problemer med utglidninger).

Dybden varierte mellom 0,2 og 1 meter. Punktet på kartet over markerer den største og dypeste kulpen.

Fra ca. 400 meter oppstrøms Rakkestadelva og opp til fylkesveien er det kun gress som kantvegetasjon, og det er smale kantsoner der det kjøres helt utpå kanten, spesielt på vestsiden. Her er det ganske løs mudder/slambunn. Kulvertene (ett lavt plassert, og to større høyere plassert) under fylkesveien er intet vandringshinder for fisk (dersom det hadde vært noen der).

pH ble målt til 8,4.

Vi fisket over de nedre 180 meterne av bekken, den store kulpen, ca. 30 meter nedstrøms traktorkryssingen og ca. 15 meter nedstrøms fylkesveien. Vi fant ikke fisk.

Holøsbekken, nedstrøms Ringsbyveien inkludert nedre del av sidebekken

Stasjonen ble undersøkt av Ole-Håkon Heier, Maria Bislingen og Elin Helena Wyller Engqvist 30-4-2025.

Figur 65 Elfiske 2025.

Vannet var blakket med et siktedyp på ca. 0,5 meter. Det var lav vannføring. Der det var en del fall var det stein og grov grus, mens det var mye mudder og slam der det var lite strøm, såpass at det var vanskelig å vade. Det var OK med høyerestående vegetasjon i kantsonen rett nedstrøms, og også oppstrøms Ringsbyveien, men det var kun gress videre nedstrøms Ringsbyveien.

Sidebekken var nylig rensket opp fra hovedbekken og opp til veien. Den var stor nok til å kunne hatt betydning for fisk, dersom det hadde vært fisk der.

pH ble målt til 7,7.

Vi elfisket 45 meter opp til brua med Ringsbyveien (ikke hinder), men fant ikke fisk. Det var såpass lite vann i sidebekken at vi så at det ikke var fisk der.

Aktuelle tiltak

Krosbybekken

- Bekken er svært påvirket av avrenning fra landbruksdrift, både gjennom økt transport av slam og store og raske vannstandssvingninger.
- Det er manglende kantsone i nedre deler av bekken.
- Kulverten ved Skjørtorpveien 239 er et vandringshinder.
- Utløpet fra bekkelukkingen nord for Krosby er i dårlig tilstand, vannet eroderer rundt rørene.
- Bekkelukking nord for Krosby (545 meter).
- Det mangler trær langs bekkeløpet oppstrøms Krosbyveien.

Holøsbekken

- Bekken er svært påvirket av avrenning fra landbruksdrift, både gjennom økt transport av slam og store og raske vannstandssvingninger.
- Det er manglende kantsone på flere deler av bekken.

Sandvannsbekken 002-4121-R: Rakkestad

Vassdragsbeskrivelse

Kommer senere.

Elfiskestasjoner

Elfisket av Ole-Håkon Heier for Midtre Degernes grunneierlag en rekke ganger i perioden 2010-2025.

Aktuelle tiltak

Bekken

- Kommer senere.

Stiklatjern bekkefelt 002-4207-R: Indre Østfold

Vassdragsbeskrivelse

Kommer senere.

Elfiskestasjoner

Elfisket av Ole-Håkon Heier for Båstad grunneier JFF 2022, 2023 og 2024.

Aktuelle tiltak

Bekken

- Kommer senere.

Ågårdselva bekkefelt 002-4353-R: Sarpsborg

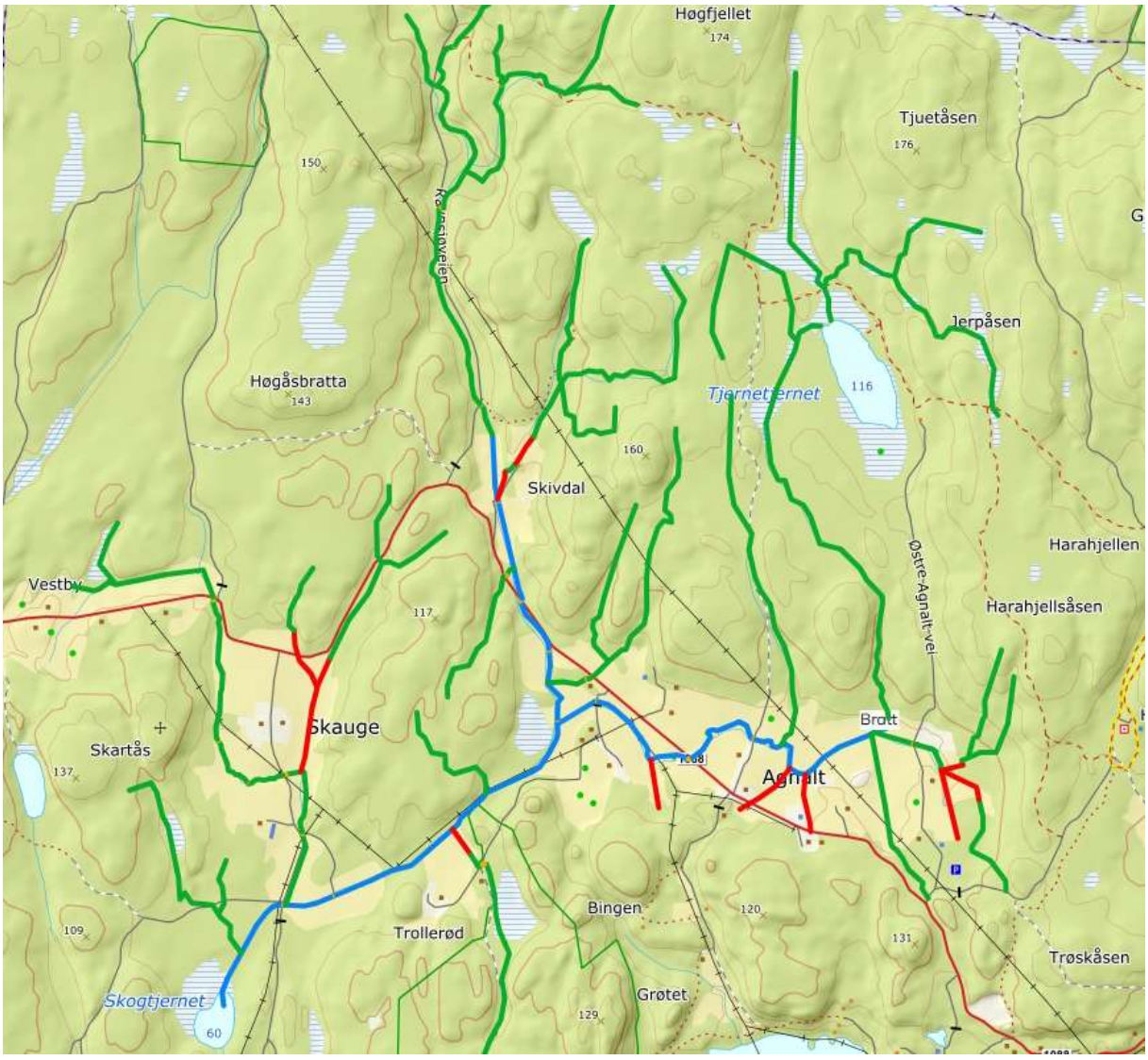
Vassdragsbeskrivelse

Bekkene er gjennomgått fra nederst og til øverst i vassdraget:

Svarttjernbekken

Omtalt i rapporten for anadrome bekker i Østfold.

Kollerødbekken

Figur 66 Oversiktskart, Kollerødbekken oppstrøms Skogtjernet

Nedre del, nedstrøms Skauge/Skogtjernet, er omtalt i rapporten for anadrome bekker i Østfold.

Fra og med Skogtjern er vi imidlertid ikke lengre i anadromt område, og beskrivelsen er derfor gjengitt i denne rapporten. Skogtjern er et næringsrikt vann med flere fiskearter: ørret, mort, sørv, abbor og ål.

Hovedløpet i bekken er rundt 6780 meter langt pluss, Tjernetjernet. Bekken (som her heter Skaugebekken) renner inn i den nordøstre delen av vannet. Den nedre delen er en stillestående kanal som står i plan med Skogtjern. Deretter blir bekken gradvis mer sakteflytende inntil den går under

Skaugeveien 500 meter oppstrøms tjernet (2xbetongrør, ikke hinder, befart 2022, 7 meter). 205 meter lengre oppstrøms går den under en traktorkryssing (stålrør, ikke hinder, befart 2022, 6 meter). Vi fant ørret her i 2022. Herfra renner den rolig åpent mellom jorder og deretter skog 965 meter til sørvest for krysset Agnaltveien x Trollerødveien, der sidebekken Agnaltveien nord kommer inn. Hovedløpet fortsetter mot øst og skifter navn til Agnaltbekken.

Etter 185 meter krysses bekken av Trollerødveien (5 meter, ikke befart), deretter går bekkeløpet åpent 490 meter til det går under Agnaltveien (17 meter, ikke befart).

Herfra går bekken 365 meter til den går under veien til Mellom Agnalt (7 meter, ikke befart). Vi fanget ikke fisk på denne strekningen i 2022.

Deretter fortsetter bekken gjennom åpent landbrukslandskap 740 meter videre før den går inn i skogen og derfra har ganske stor stigning i starten. Vi elfisket i overgangen til skogen i 2022 og fant ikke fisk. Fra skogen går bekken 1900 meter opp til Tjernetjernet. Det kommer inn et 1000 meter langt sideløp rett nedstrøms tjernet.

Det viktigste innløpet til Tjernetjernet renner inn i nord. Dette er Askedalbekken på 1390 meter, med et sideløp på 500 meter. Bekken får også inn et sideløp langt ned mot tjernet på 925 meter, men dette er såpass nærme tjernet at det ikke i praksis betyr noe for vannføringen i Askedalbekken. Kalnes videregående skole har restaurert denne bekken i 2020-2022 med mål om å få ørreten i Tjernetjern til å reprodusere der. De skulle fortsette videre, men det er ikke kjent hvordan dette har gått.

Oppsummering: De øvre delene av bekken er sterkt påvirket av forsuring. Kalnes videregående skole har forsøkt å restaurere den største bekken som renner inn i Tjernetjernet, for å få ørreten i tjernet til å reprodusere i bekken.

Ut av Tjernetjernet er bekken fortsatt svært sur, og det lever ikke fisk der. Bekken endrer fullstendig karakter til å bli en landbrukspåvirket bekk bare i løpet av et par hundre meter nedstrøms der den kommer ut av skogen. Sterkt medvirkende til denne raske endringen er to sidebekker (som allerede er landbrukspåvirket) som kommer inn i hovedløpet allerede på de første 20 meterne etter at bekken er ute av skogen.

Herfra og ned til Skogtjernet har bekken lite fall, og det er få muligheter til ørreten i Skogtjern til å reprodusere. Vi fant kun en ørret på 400 meter oppstrøms Skaugeveien.

Sideløp fra øverst og nedover:

Tassedalen: Sidebekken renner inn i hovedløpet rundt 400 meter oppstrøms Agnaltveien. Vannet kommer fra et 1470 meter langt bekkefar uten større sideløp fra skogsområder i nord. Bekken er ikke befart.

Agnaltveien nord: Dette er det største sideløpet, og kommer inn i hovedløpet 180 meter nedstrøms Trollerødveien. Løpet er totalt 3870 meter langt. Kun 16 meter etter oppstrøms innløpet i hovedløpet, går bekken under en traktorkryssing (6 meter, ikke befart). Ytterligere 305 meter lenger oppstrøms går bekken under enda en traktorkryssing ved Agnaltveien (7 meter, ikke befart). Midtveis på disse 305 meterne kommer det inn et sideløp fra Høyås på 1080 og 690 meter.

Etter traktorkryssingen renner bekken 225 meter før den går under Agnaltveien (12 meter, ikke befart), og derfra 400 meter opp til den renner under sideveien til Skivdal (5 meter, ikke befart).

Herfra går bekkeløpet videre 260 meter opp til skogkanten, inn i skogen og vekk fra landbruksområdene.

Kun 130 meter etter starten på skogen går bekken under Ravnsjøveien (6 meter, ikke befart). Bekken fortsetter videre 845 meter på vestsiden av Ravnsjøveien, før den igjen går under veien og over på vestsiden igjen (11 meter, ikke befart). Deretter går bekken videre 180 meter, der den får inn et sideløp fra nord (dette er rundt 1100 meter langt, pluss noen mindre sideløp). Bekken går videre mot vest og så mot nord før den ender etter ytterligere 1450 meter, pluss noen mindre sideløp. Bekken er ikke befart.

Sideløp Skaugeveien: Dette sideløpet renner inn i Skaugebekken rett oppstrøms der denne krysses av Skaugeveien. Sideløpet går langs Skaugeveien 300 meter mot nord før den går under en stikkvei mot øst (7 meter, ikke befart). Deretter går den åpent mot nord over landbruksområder rundt 320 meter der den går under Skaugeveien. Det kommer inn et lukket sideløp fra nord litt nedstrøms Skaugeveien (dette er 1210 meter, pluss to sideløp på 3-500 meter).

Fra Skaugeveien (13 meter, ikke befart), fortsetter sideløpet videre åpent over dyrket mark i 160 meter før den går under en traktorkryssing (4 meter, ikke befart). Etter ytterligere 215 meter går den under enda en traktorkryssing (6 meter, ikke befart), før den fortsetter 575 meter videre opp til Agnaltveien. Bekkeløpet går under Agnaltveien (12 meter, ikke befart), og er åpen 755 meter videre før den ender. Bekken er ikke befart.

Sideløp oppstrøms Skogtjern: Dette løpet kommer inn i Skaugebekken nedstrøms Skaugeveien. Det går i sin helhet i skog og er 1480 meter langt, pluss lite sideløp. Bekken er ikke befart.

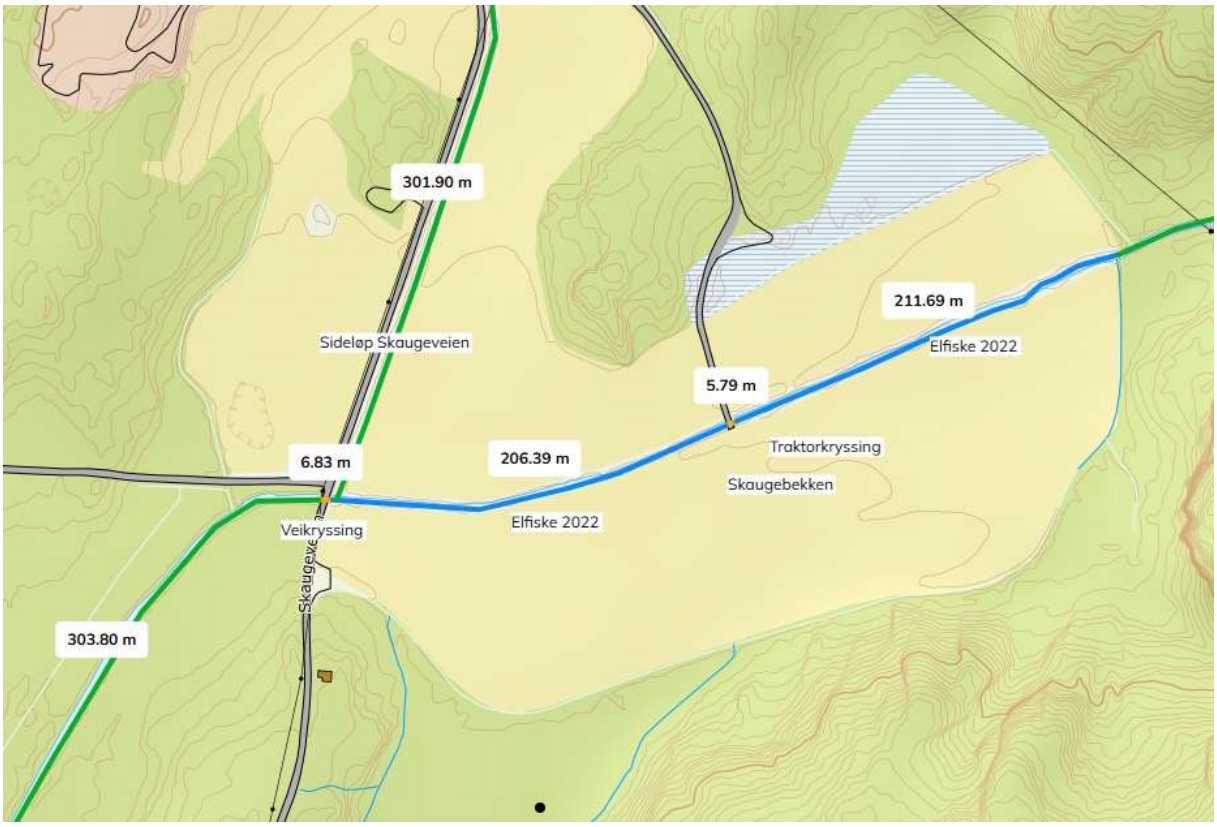
Oppsummering sideløp: Disse er ikke befart.

Elfiskestasjoner

Stasjonene er angitt fra nederst i bekken til øverst.

Skaugebekken oppstrøms Skaugeveien

Bekken ble elfisket sammen med elever og lærere på Kalnes videregående skole 13-5-22. Det var lav vannføring, men likevel begrenset siktedyp.

Figur 67 Elfiske 2022.

Oppstrøms Skaugeveien går bekken åpent over landbruksområder i rundt 425 meter. Det er ingen høyere kantvegetasjon. Kryssingen under Skaugeveien og traktorkryssingen 205 meter lengre opp er ikke vandringshindre.

Vi var også samme sted med Kalnes videregående skole 28-10-2020. Da var det flom, og bekken gikk over sine bredder og også over Skaugeveien.

Vi elfisket hele strekningen på 425 meter fra Skaugeveien opp til skogkanten. Vi fanget kun en ørret.

Agnaltbekken, Mellom-Agnalt

Bekken ble elfisket sammen med elever og lærere på Kalnes videregående skole 13-5-22. Det var lav vannføring.

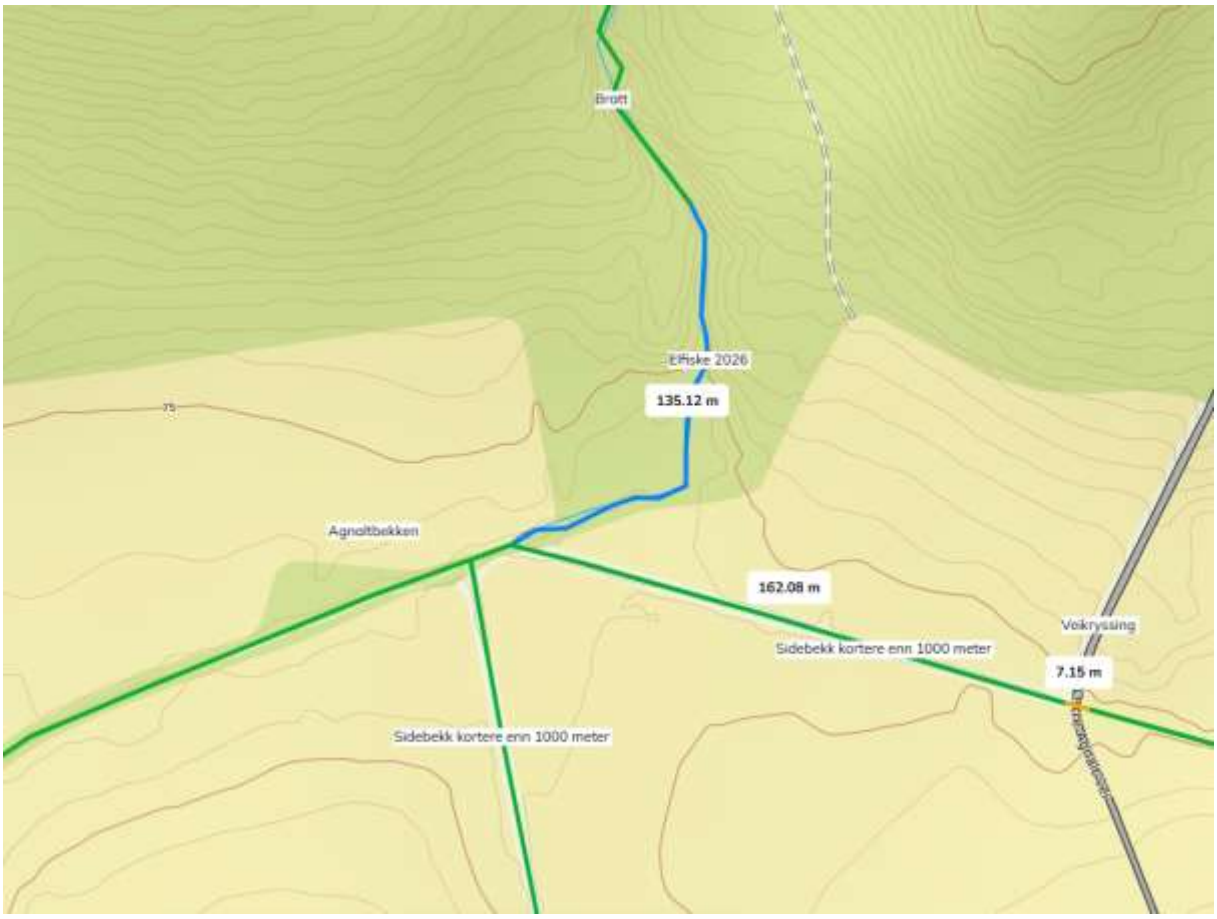

Figur 68 Elfiske 2022.

Bekken går i åpent landbrukslandskap. Rundt 200 meter av bekken hadde ikke høyere kantvegetasjon. Vi elfisket rundt 275 meter av bekken, men fanget ikke noen fisk.

Agnaltbekken, Østre Agnalt

Bekken ble elfisket sammen med elever og lærere på Kalnes videregående skole 13-5-22. Det var lav vannføring.

Figur 69 Elfiske 2022.

Bekken ble elfisket sammen med elever og lærere på Kalnes videregående skole 13-5-22. Det var lav vannføring.

Herfra og nedstrøms går bekken i åpent landbrukslandskap, for en stor del uten høyere kantvegetasjon. Bekken endret karakter fra svært sur og humusfarget skogsbekk og til landbruksbekk med pH nærmere 7 bare i løpet av et par hundre meter (de to sideløpene spilte en stor rolle).

Inn i skogen går bunnen fra å være leire/mudder til stein, grus og sand. Det er ganske mye fall på de nedre par hundre meterne i skogen. Vi fant ikke fisk på 135 meter elfiske.

Askedalsbekken

Bekken ble elfisket sammen med elever og lærere på Kalnes videregående skole (heretter KVGS) 13-5-22. Det var lav vannføring.

KVGS arbeidet i 2020-2022 med å sette i stand nedre del av Askevannsbekken slik at ørreten i Tjernetjernet kunne gyte der. De hadde gravd opp den nedre delen av bekkeløpet, og deretter lagt ut gytegrus og kalkgrus på strekningen fra cirka 190-200 meter oppstrøms Tjernetjernet og rundt 80 meter oppstrøms.

Vi fanget kun en voksen ørret på vårt elfiske. Sannsynligvis var det lagt ut for lite kalkgrus (cirka to tonn), da bekken er svært sur og dermed trengte mange tonn med kalkgrus.

Aktuelle tiltak

Hovedløpet

- Det er ikke høyere kantvegetasjon langs bekken fra Skaugeveien og 425 meter oppstrøms.
- Det er svært lite høyere vegetasjon langs bekkeløpet fra sideløpet til Agnaltveien nord, og til Agnaltveien (675 meter).
- Fra Agnaltveien og til bekken går opp i skogen er det to strekninger på hhv. 200 og 350 meter som for det meste mangler høyere vegetasjon.
- Agnaltbekken er kraftig påvirket av forsuring fra skogen og opp til Tjernetjernet.
- Askevannsbekken er kraftig påvirket av forsuring.

Sidebekker

Disse er ennå ikke befart.

Referanser

- Artskart.no, www.artskart.no
- Bohlin, T. et al. 1989. Electrofishing - Theory and practice with special emphasis on salmonids. Hydrobiologia 173: 9-43, 1989.
- Kart er laget på www.norgeskart.no

Personlige opplysninger

- Kai Tønsberg, Mysen
- Ludvig Akselsen, Degernes
- Rune Nakkim, Degernes
- Svein Erik Skjørtvedt, Eidsberg